

గుప్తరాజులెవరు?

గ్రంథకర్త అండ్ ప్రెస్ బిల్డింగ్

కోట వెంకటాచలం

గాంధీ నగరం : : విజయవాడ - 2

అద్వైతబోధన, నిర్విచార జీవనం, బ్రహ్మాండసృష్టి విజ్ఞానం, మానవసృష్టివిజ్ఞానం, కలితకవిజ్ఞానం, ఆభాసశ్రావ్యం, ఆంధ్రులెవరు? జంబూద్వీపం, ధృవనివాసఖండం, భారతీయశకములు, గుప్తరాజులెవరు?, అగ్నివంశపు రాజులు, ఆశోకనికాలము

ఇత్యాది గ్రంథముల గ్రంథకర్త :

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ ఆంధ్ర భాషానికెటెము,

విభాగము విజయవాడ - ౨

విభాగ సంఖ్య ౧౨౩౪౫౬౭౮౯౦

వికృతసంవత్సర శాస్త్రీకమాసము

కలి 5051 క్రీ. శ. 1950 నవంబరునెల

హక్కులన్నియు
గ్రంథకర్తకు

ప్రథమముద్రణ
1000 ప్రతులు

వెల: 1-8-0

విషయ సూచిక

సం.	విషయము	పుట
1.	గుప్తరాజులు వైశ్యులా?	1
2.	పృథ్వీరాజు జయచంద్రుల సంబంధము	6
3.	సంయుక్త జనన రహస్యము	9
4.	పదముల విభాగము	21
5.	అమరకోశ నిఘంటువు	23
6.	గుప్తశబ్దమును ధరించినవారు	24
7.	వైశ్యధర్మ శేషత	30
8.	ఆర్యవిజ్ఞాన గ్రంథమాల	32
9.	లక్ష్మణేయులు	33
10.	నేపాళరాజులతో గుప్తరాజుల సంబంధము	43
11.	గుప్తరాజులు సూర్యవంశ క్షత్రియులు	49
12.	లిచ్చవీ క్షత్రియశాఖలు	53
13.	శాఖల వివరములు	53
14.	గుప్తరాజుల నాణెములు, శాసనములు	55

*

శుద్ధ పత్రము

పుట	సంక్తి	తపస్	ఋషి
6	21	నపత్యశ్చ	నపత్యశ్చ
10	18	వివహమాడ	వివాహమాడ
16	17	తస్యాప్యౌష్ఠ	తస్యాప్యౌష్ఠ
23	16	సృతివ	సృతివ
32	27	1-8-0	2-0-0
32	28	1-8-0	2-8-0
50	1	వైశా	వైశా

తొలి పలుకు

భారతదేశ చరిత్రను పునర్నిర్మించవలసిన యావశ్యకత యిటీవల గుర్తింపబడినది. నిష్పక్షపాతముగా జాతీయ దృష్టితో భారతీయేతిహాస పరిశోధనముగాంచి తత్ఫలితములను గ్రంథపరంపరగాఁ బ్రచురించుటకు గాను సుమారు పది సంవత్సరములక్రిందట మాన్యశ్రీ బాబూ రాజేంద్ర ప్రసాదుగారి యధ్యక్షతనొక పరిషత్తు ఏర్పడెను. మన యాంధ్రులలో శ్రీ కొట వెంకటాచలముగారిట్టి యావశ్యకతను గుర్తించి యట్టి చరిత్రను లిఖించుటకు తగిన సామగ్రిని కూర్చుకొనుటకు కృషిని సుమారు నలుబది సంవత్సరములక్రిందట ప్రారంభించిరి. మూడు సంవత్సరములనుండి వీరి చిరకాలోపార్జిత విజ్ఞానము గ్రంథరూపమున బయల్పెట్టులుచు పరిశోధకులకు మార్గదర్శకమగుచు, వైదేశిక లిఖిత చరిత్రవతన నిర్విణ్ణులైన వారి కాశ్వాసపాతువగుచు, సకలాలృధచేతో మోదప్రదమైయలరాదుచున్నది. వీరు ప్రచురించుచున్న గ్రంథపరంపరలో “గుప్తరాజులవరు ?” అనునది పదకొండవది.

వైదేశికులు రచించిన భారతదేశ చరిత్రలోని యేలోపములను సవరించుట కిట్టి యైతిహాసికగ్రంథము లవశ్యకములగుచున్నవో యిండుక చూతము.

(1) మన పురాణములను, జ్యోతిషగ్రంథములను, వేదములను బట్టి సృష్టి ప్రారంభమై యిప్పటికి 195,58,85,050 సంవత్సరములైనది. పాశ్చాత్యులు మనదేశ చరిత్రను రచించునప్పటికి వారి విశ్వాసప్రకారం సృష్టి ప్రారంభమై ఆఱువేల సంవత్సరములైనది. అట్టి సంస్కారముతోఁ గూడుకొన్నవారు భారతీయ చరిత్రను లిఖించునప్పుడు కోట్లకొలది సంవత్సరములలో విస్తృతమైన చారిత్రకాంశములను నాలుగువేల ఏండ్లలో నిమగ్నవలసిన యావశ్యకత కల్గినది. కొన్ని యైతిహాసికాంశములు జరుగనే లేదనవలసివచ్చెను. సృష్ట్యాదినుండి యునున్న వేదములు 3500 సంవత్సరములక్రిందట రచింపబడినవనియు, లక్షలకొలది సంవత్సరముల క్రిందట జరిగిన రామాయణమొకవేళ జరిగియే యున్నచో

శ్రీ॥ పూ॥ 1000 సంవత్సరముల ప్రాంతమున జరిగియుండవలయుననియు, అయిదువేల సంవత్సరములక్రిందట జరిగిన మహాభారతముకూడ రామా యణమున కించుమించు సమకాలికమేయనియు, పురాణములన్నియు వేయి సంవత్సరములక్రిందటనే లిఖింపబడినవనియు పాశ్చాత్యులు వ్రాయుట సహజముగనే సంభవించినది. వారి పాలనముక్రిందనుండి, వారు చెప్పిన విద్యను నేర్చిన పండితులును వారి ధోరణిలోనే వ్రాయుటలో అంత యాశ్చర్యములేదు. శ్రీ వెంకటాచలముగారివంటి కొలది మంది పండితులు మన చరిత్రలోని కాలికమైన యీ ప్రబలదోషమును నివారించుటకై కృషిచేయుట భారతమాత భాగధేయమనకతప్పదు. శ్రీ వివేకానందస్వామి మున్నగు పూజ్యులు కొందఱి కాలికదోషము నేవగించుకొనియే యున్నారు. కాని కార్యాంతర నిమగ్నతచే వారు తన్నీ వారణమునకంతగా కృషిచేయలేదు. భగవంతుడి కార్యమును శ్రీ వెంకటాచలముగారిచే చేయింపనుండగా నిది మఱియొక రీతిగా నెట్లు జరుగును ?

(2) రెండవ లోపమేమన : గ్రీకులు, రోమనులు, బిటిషువారు మున్నగు సమస్త యూరపీయజాతులవారును తమ దేశచరిత్రలలో తమ పూర్వులేదో యితర దేశమునుండి యాదేశమునకు వచ్చినట్లు వ్రాసికొన్నారు. ఆసియాదేశములవారుకూడ ననేకులట్లే వ్రాసికొన్నారు. భారతీయులు మాత్రము ఎంత ప్రాచీన గ్రంథములోకూడ తామితర దేశమునుండి వచ్చినట్లు వ్రాసికొనలేదు. జనశ్రుతిలోకూడ నట్టి పదంతిలేదు. కాని పాశ్చాత్యులు తమకుగల చారిత్రక సంస్కారముతో భారతదేశ చరిత్రను వ్రాయవలసివచ్చినప్పుడు భారతీయులకూడ పైనుండి వచ్చినవారేయని చరిత్రను ప్రారంభించిరి. సాధారణముగా చారిత్ర సిద్ధాంతములకుండవలసిన గ్రంథసాక్ష్యము (Literary evidence) కాని, పురావస్తుసాక్ష్యముకాని (Archeological evidence) మఱియే యితర సాక్ష్యముకాని లేకుండగనే యీ సిద్ధాంతమును పాశ్చాత్యులు లేవదీయుట చారిత్రకుల సాహసమునకును, మనవారు దీనిని నమ్ముట చారిత్రక మూఢవిశ్వాసమునకును (Historical

superstition) ప్రబల నిదర్శనములు. ఆదిలో ఆర్యుల యాగమును గుఱించియే కాక, యర్వాచీనకాలమున ప్రసిద్ధికెక్కిన కొన్ని తెగలను గుఱించికూడ పాశ్చాత్యులిట్టి సిద్ధాంతములనే లేవదీసిరి. రాజపుత్రులు ఆదిలో హూణులనియు, పల్లవులు, లిచ్చావీలు మున్నగువారును వైదేశికులేయనియు ఎన్నెన్నో సిద్ధాంతములను పాశ్చాత్యులు లేవదీసిరి. యివి యన్నియు నిరాధారములని క్రమముగా తేలుచున్నది.

(3) పాశ్చాత్యులు రచించిన భారతదేశచరిత్రలో నెక్కడను భారతీయ నాగరకతా ప్రాశస్త్యము కన్పట్టదు. రామాయణ భారతములను, పురాణములను, సంస్కృత కావ్యములను శ్రద్ధగా పఠింతుమేని ఆ యా కాలములలో భారతదేశమెట్లుండెనో స్పష్టముగా తెలియును. మతాచారములు, సాంఘిక ధర్మములు, రాజ్యపరిపాలన పద్ధతులు, పట్టణ నిర్మాణపద్ధతులు వివిధ విద్యల యాన్నత్యము, కెమిస్ట్రీ, ఫిజిక్సు, జ్యోతిషము, వైద్యము మున్నగు శాస్త్రములవ్యాప్తి మున్నగు సంశయములనేకములు వేలకొలదిగాఁ గన్పట్టును. ఉదాహరణములుగా రెండంశములను చూతము. ప్రతిపట్టణమునకును బైట సమస్తప్రజలు విహరించుటకు తగిన ఉద్యానవనములుండినట్లు వందలకొలది స్థలములలోగల వర్ణనములనుబట్టి తెలియగలదు. మఱియు రామాయణకాలములో శస్త్రవైద్య పద్ధతి మహాన్నతస్థితిలో నున్నట్లే క్రిందియంశమువలన తెలియగలదు. సీత హనుమంతునితో “రాముడు త్వరలో రానిచో రావణుడు నన్ను ముక్కముక్కలుగా ఖండించును. గర్భములోనున్న శిశువు చనిపోయి నప్పుడు శల్యకృంతుడు (Surgeon) తల్లిప్రాణమును కాపాడుటకై యాశిశువు నెంత చిన్న ముక్కలుగా కోయునో అంత చిన్న ముక్కలుగా నన్ను రావణుడు కోయును” అని చెప్పెను. రామాయణకాలములో శల్యతంత్రము (Surgery) ఎంత ఉన్నతస్థితిలో నుండెనో దీనివలన తెలియును. కాని మనపిల్లలకు పాఠశాలలలో బోధించు చరిత్రలలో నెక్కడను ఇట్టి నాగరకతా సూచకాంశములు కన్పట్టవు. ఏ చారిత్రిక గ్రంథములలోను ఇట్టివానికి తావులేదు. ప్రాచీన భారతదేశ చరిత్రను

తెలిసికొనుట కానాటి ప్రజలస్థితిని తెలుపునిట్టి యంశములెంత ముఖ్యములో వేటుగ చెప్పనక్కరలేదు.

పై లోపములన్నియు మన ప్రాచీనగ్రంథములను చారిత్రకులు తగినంతగా పరిశోధింపక పోవుటచేతనే కలిగినవి. ఈ లోపములను సవరించుటకు తగినకృషిని శ్రీ వెంకటాచలముగారు చేయుచున్నారు. ఇంతవఱకు వీరు రచించిన గ్రంథములలో మొదటిరెండు లోపములును తీర్చబడినవి. ఇక రాబోవు గ్రంథముల మూలమున మిగిలిన లోపము కూడ తీరునని నమ్ముచున్నాను.

గుప్తవంశపు కుల, కాలములను గుఱించిన సందిగ్ధాంశములను, శ్రీ వెంకటాచలముగారి గ్రంథములో బహుకౌశలముతో పరిష్కరించి నారు. చంద్రగుప్త మౌర్యుని కాలమునకు భారతదేశ చరిత్రలో నెంతయో ప్రాముఖ్యముకలదు. కొటిల్యునికాలము, ఇతర రాజవంశముల కాలములుకూడ దానిపై నాధారపడియుండును. అలెగ్జాండరుతో వచ్చిన గ్రీకులు పేర్కొన్న శాండ్రోకోటస్ చంద్రగుప్త మౌర్యుడు కాడనుటతో భారతదేశచరిత్రలోని కాలికమైన లోపము కొంతవఱకు తొలగక తప్పదు.

శ్రీ వెంకటాచలముగారి యితర గ్రంథములవలెనే యిదియు పరిశోధకుల ప్రశంసను పొందగలదనుటలో సంశయములేదు. ఏనాటి కైనను ఆంగ్లాదీతర భాషలలోనికి పరివర్తింపబడగల వీరి గ్రంథముల వలన వీరికేకాక ఆంధ్రుల కెల్లరకును పరిశోధక ప్రపంచములో ప్రశస్తి రాగలదు.

వి జ య వా డ , } జటావల్లభుల పురుషోత్తము, ఎం. ఏ.,
14-11-1950. } Lecturer, S. R. R. & C. V. R. College,
వి జ య వా డ .

[ప్రఖ్యాత చరిత్రవేత్తలగు మహా మహాపాఠ్యాయ, కళా ప్రపూర్ణ శ్రీ చిలుకూరి నారాయణరావు పంతులుగారు యం.ఏ. పి. హెచ్. . యల్. టి., అనంతపురం, గారిచే వ్రాయబడినది.]

ఇంతవరకును భారతదేశ చరిత్ర నిర్మాణము పాశ్చాత్యుల వ్రాతల కనుకరణముగా మాత్రముండి అదియే మన విద్యాలయము లలో విద్యార్థులకు బోధింపబడుచుండుటచేతను, చరిత్రను బోధించు ఉపాధ్యాయులు చరిత్రను గ్రుడ్డిపాతముగా బోధించుచుండుట చేతను తాము బోధించు విషయములనుగూర్చి తగిన విమర్శలేక గతానుగతిక ముగా చరిత్ర విద్యాబోధ సాగుచుండుటచేతను సత్యమైన దేశచరిత్ర మనకింకను లభింపలేదు ఇంగ్లీషు డిగ్రీలను సంపాదించిన విద్యాధికులు తగిన పరిశీలనలేక వ్రాసిన పాఠ్యచరిత్ర గ్రంథములే ఉపాధ్యాయులకాశ్రయములగుచున్నవి. భారతదేశ చరిత్రనుగూర్చిన పరిశోధనలలో విద్యాధికులైనవారు వ్రాసిన వ్రాతలలో పరస్పరపొందిక కానవచ్చుటలేదు. ఇది యిట్లుండగా చరిత్ర నిర్మాణమునకు వలయు మూలగ్రంథములు, శాసనాదికములుగాక అనాదిగా సంప్రదాయసిద్ధముగా వచ్చుచున్న పురాణములమీది దృష్టిని పాశ్చాత్యులు గర్హించి యుండుటచే వానిపై మన వారికిని ప్రమాణదృష్టి తప్పినది. అయినను ప్రాచీన గ్రంథముల నామూలాగ్రముగా పరిశోధించి అందలి సత్యములకును యితరాధారములకును సమన్వయమును కల్పించి సిద్ధాంతముల నేర్పరుపగల ధీశాలులు ఆంగ్ల విద్యాధికులు కాని వారు దేశమున లేకపోలేదు. అట్టి వారిలో ఆంధ్రులలో అగ్రస్థానమును వహింపగలవారు బెజవాడ వాస్తవ్యులు బ్రహ్మశ్రీ కోట వెంకటాచలం పంతులుగారు. వీరితో నాకు మూడేండ్ల నుండియు దగ్గర పరిచయమేగాక స్నేహముకూడ నేర్పడినది. భారతీయ విజ్ఞానము, భారతీయులచరిత్ర, భారతీయుల సాంప్రదాయములను గురించిన సత్యములను లోకమున కెరుకచేయ వీరు చేయుచున్న కృషి అపారము, అగాధమునైనది. పౌరాణిక విజ్ఞానమునంతటిని అవలోధనముచేసి మనకు పాఠకులకు సులభముగా అవగాహన మగునట్లు శ్రీ వెంకటాచలంగారు వ్రాసిన కలిశక విజ్ఞానము మూడుభాగములు, ఆంధ్రులెవరు? ఆర్యుల ధృవనివాసఖండనము, నూనవసృష్టి విజ్ఞానము మొదలయిన గ్రంథములను చదివి ఆనందించగల భాగ్యము నాకు లభించినది.

శ్రీ వెంకటాచలంగారువర్గీటరు వ్రాసిన “The dynasties of the Ka
Agar” అను గ్రంథములో తెలియక చేసిన పొరబాట్లనేకములను సవరిం
వర్గీటరు తానాధారపడిన ఆ పురాణములనుండియే సరియైన భాగము
నుద్ధరించిచక్కగా వ్యాఖ్యానించి వర్గీటరుచేసిన ప్రమాదభూయిష్టములై
నిర్ణయములను సవరించి సత్యమును ప్రకటింపగలిగిరి. కలిశక విజ్ఞా
మును సమస్తాంధ్రులును పఠించి తీరవలయునని నా అభిప్రాయము
అట్లే మనము నివసించు జంబూద్వీప విభాగనిర్ణయంలో శ్రీవా
చేసిన నిర్ణయము సర్వధాశ్లాఘ్యముగా నున్నది. ఆంధ్రులెవరు
అనువ్యాసము యింతకుపూర్వము చరిత్రకారులందరును త్రొక్కి
త్రోవను ద్రొక్కక క్రొత్తదృక్పథమును వెల్లడించుచున్నది. ఆంధ్రు
నిజస్వరూప మిట్టిదని శ్రీ వెంకటాచలంగారి గ్రంథమున నిరూపించి
ధృవనివాస ఖండనమును గ్రంథము శ్రీ తిలక్ గారు రచించిన “Th
Arctic Home” అను ఇంగ్లీషు గ్రంథములోని విషయమునకు
సప్రమాణమైన విమర్శనమై యున్నది. శ్రీ తిలక్ గారి గ్రంథములో
పాండిత్య విలంబమునకు వేదవిజ్ఞానపు లోతు తెలియుని హూణపండితుల
ముగ్ధులై జేజేలు పెట్టుచుండ అది కాదని అనేక ప్రమాణములతో
నిరూపింప సాహసించి నిలిచిన ధీమంతివరకును శ్రీ వెంకటాచల
గారిొక్కరే. “భారతీయశకము” లనెడి యీ గ్రంథము చరిత్ర నిర్మాణ
మున కత్యంతోపయుక్తమైనది. వివిధ శకకాలములలో యిదివరకుండి
పొరబాట్లను చూపుచూ సరియైన కాలనిర్ణయములు సప్రమాణముగ
యిందు నిరూపింపబడినవి. లోకములో ప్రబలముగ వ్యాపించిన అసత్య
సిద్ధాంతముల నరికట్టి సత్యచరిత్ర నిరూపణమునకు కంకణము కట్టి
శ్రీ వెంకటాచలంగారి పాండిత్య గౌరవ మసాధారణమైనదని చెప్పక
కెట్టి సందేహమునులేదు. ఈ ఛోరణిలో శ్రీవాచు వ్రాసిన గ్రంథము
లెన్నియో గలవు. అవన్నియు నచిరకాలములో బ్రకటితములై ఆంధ్ర
లలో చరిత్రవిజ్ఞానవ్యాప్తికి తోడ్పడగలవని విశ్వసించుచున్నాను.

అనంతపురము, }
14-10-1950. }

ఇట్లు,
చిలుకూరి నారాయణరావు వ్రాసె:
మహామహాపాఠ్యాదు, కళాప్రభుర్,
M. A. P. H. D. L. T.

ఇండియా గవర్న మెంటువారి ఆలిండియా రేడియో, విజయవాడ వారిచే ది 16-8-50 తేదీన 'ఆర్యవిజ్ఞాన గ్రంథముల'పై చేయబడిన సమీక్ష :—

క లి శ క వి జ్ఞా న ము

విజయవాడ వాస్తవ్యులగు బ్రహ్మశ్రీ కోట వెంకటాచల సిద్ధాంతిగారు రచించిన యుత్తమోత్తమ గ్రంథములలో కలిశక విజ్ఞాన మొకటి. ఇది రెండుభాగముల బ్రచురితమయినది. వీరు తమ ప్రచురణములకు నార్యవిజ్ఞానమను పేరిడిరి. వానిలోనిది మూడవది.

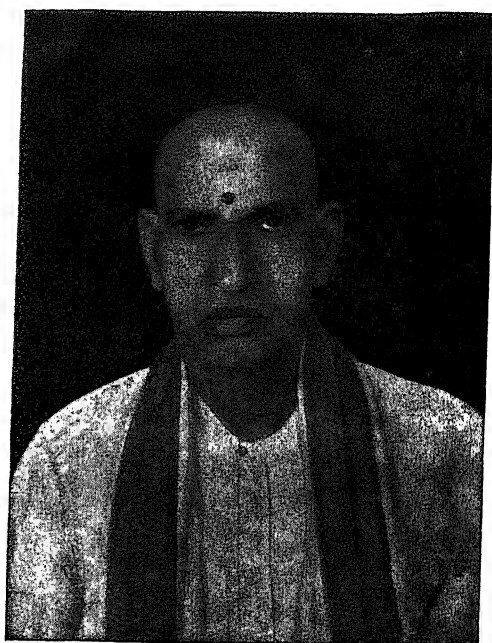
కలిశక నిర్ణయము సర్వతోముఖముగా శాస్త్రమునకు ననుభవమునకు దగియున్నది. ఇది పాశ్చాత్యగణకుల కనురోధమే అగునుగాని విరోధము లేదనుటకు లాకై లీ యను ఫ్రెంచి ఖగోళశాస్త్రజ్ఞుని మతము కూడ నిందు సూచితమయినది. రామాయణము భారతమునకంటె నిటీవల రచింపబడినదను నేటి చరిత్రకారుల సంకుచిత దృష్టిని మన మనుసరించుటకంటె శోచనీయమైన స్థితి యింకొకటిలేదని వీరు సయుక్తికముగా నుడివిరి. ఈబోధమును చరిత్రకారులు గ్రహించినగాని మనము ప్రపంచమున దలయెత్తికొని దిరుగనేరమనుట నిశ్చయము. ఆర్థిక రాజకీయ దాస్యము మనల వీడినదిగాని భావ దాస్యశృంఖలను మనము తెక్కిన నేరకున్నారమనుట నేటి స్వతంత్ర భారతదేశమున నెల్లడల గానుపించుచున్నది. ఇది పరభాషావేషములు మననుండి పోవువరకును బోవదు...

కాళిదాసుని కాలము విక్రమశకము జ్యోతిర్విదాభరణమను జ్యోతిషగ్రంథ ప్రామాణ్యమున కలిశకము 31068, 31044 సంవత్సరములని వీరానర్చిన సిద్ధాంతమను సరణీయము.

ఈ గ్రంథము రెండవ భాగమున పర్లిటరు వ్రాసిన కలిరాజ వంశములను గ్రంథమునగల దొంగులు, తదనుయాయులనదగు ప్రాచ్య పాశ్చాత్య రచయితల భారతదేశ చరిత్రముల దొరలిన దొంగులు విపులముగా జర్చింపబడినవి. ఈ నిర్ణయములబట్టి భారత చరిత్ర మరల

వ్రాయబడినగాని మనపూర్వచరిత్రము తద్విజ్ఞానము స్వచ్ఛముకానేరదు. ఆంధ్రుల పూర్వస్థితి ఈ గ్రంథకర్తగారు నిరతిశయోక్తికముగ వెల్లడించిరి. ఐతరేయమున పేర్కొనబడిన విశ్వామిత్ర శాపదగ్ధులయినవాని సంతానము వారిలో ఆంధ్రులొకజాతి యని ఇదివరకను కొనెడివారు. శాపమున బలితులయిన భ్రష్టులు ఆంధ్రులుకారు. యయాతి కొడుకగు ననువు వంశమున పదహారవవాడగు రోమపాదున కాంధ్రనృపతి నమకాలికుడు. ఈ యనువువంశముననే బలియను రాజు కలిగెను. ఆతని కుమారులు తండ్రి రాజ్యమును బంచికొనిరి. నాటినుండియు నంగ, వంగ, కళింగ, సుంహృ, పుండ్రాంధ్రరాజ్యములు రాజనామమున వెలసినవని వీరు చెప్పినది యుక్తిసహముగాయున్నది. ఆంధ్రరాజు పాలనమున గల రాజ్యమాంధ్రరాజ్యము. అందలి వారాంధ్రులు. కావున నైతరేయ ప్రమాణముల లభ్యమగు నాటవికజాతి యాంధ్రులనియు, నాంధ్రులము మనమనియు, మన రాజాంధ్రనాముడనియు దమ్ములమున మన జాతి యాంధ్రజాతియైనదనియు, నీజాతి దశరథునాటినుంటియు రాజ్యము చేయుచున్న జాతియని వీరు చక్కగా ప్రతిపాదించినారు. వీరిట్టి గ్రంథములనింకను వ్రాయ దైవము వీరికి బురుషాయుషముతో బాటారోగైవ్యశ్వర్యముల ప్రసాదించుగాక ! ఇత్యాది.

ರಂಕಿ

గుప్తరాజు లెవరు?

—//—

గుప్తరాజులు వైశ్యులా?

గుప్తరాజులు క్షత్రియులని మాచే ప్రకటింపబడిన “కలిశక విజ్ఞానము” తృతీయ భాగమున వ్రాసియుంటిమి. దానిని చూచి మా మిత్రులు ‘కవికేసరి’ (శ్రీ) అద్దేపల్లి సత్యనారాయణగారు “గ్రంథ సమీక్ష” యను పేరున విజయవాడనుండి వెలువడుచుండిన “భారతీయవైశ్య” అను పత్రిక 1950 సం॥ మార్చి, ఏప్రిల్, మే నెల సంచికలలో వ్యాసములు వ్రాసియుండిరి. అందు మార్చి నెల సంచిక మాత్రము పత్రికాధిపతిగారు మాకు పంపియుండిరి. మిగత రెండు సంచికలు పంపబడలేదు. మార్చిసంచిక వ్యాసముచివర “సశేషము” అని వున్నందున వారి వ్యాస మంతయు పూర్తియైన పిమ్మట జవాబు వ్రాయవచ్చునని యూహింపితిమి. కాని, తరువాత పత్రికలు చేరియుండలేదు. ఇట్లుండగా బందరులో (శ్రీ) మోటమరెడ్డి లక్ష్మీనారాయణగారను నాబాల్యమిత్రు లొకరు మేముభయలము కలిసిన సందర్భములో (శ్రీ) సత్యనారాయణగారు తమను కలిసి యుండినట్టున్నూ, గుప్తరాజులను గురించి మాచే కలిశకవిజ్ఞానములో వ్రాయబడిన విషయము ప్రస్తావించినట్టున్నూ చెప్పచూ, గుప్తరాజులు వైశ్యులై యుండగా క్షత్రియులని యేల వ్రాసితిరని ప్రశ్నించిరి. అందుమీద నే నిట్లుంటిని. “నేను చదివినదానిని బట్టి నే నట్లు నిశ్చయించితిని. ప్రమాదమైతే కావచ్చును. గుప్తరాజులు “వైశ్యులు” అని ఋజువు చేయదగిన చరిత్ర లేమైనను (శ్రీ) అద్దేపల్లి సత్యనారాయణగారి వద్ద యుండిన తెప్పింపుడు. గుప్తరాజులు వైశ్యులని చెప్పటకు బలమైన సాక్ష్యము దొరకిన నేను వెంటనే మార్పుకొని మా గ్రంథమున మార్పులు చేయుదు” మని చెప్పియుంటిమి. వారు వానికి పోసి తెప్పించెదమని చెప్పిరి; గాని వారి స్వంతకార్య భారముచే వారు వెంటనే చేయలేక పోయిరి. పిమ్మట నెలరోజు

లలో రెండుసార్లు వారిని కలిసికొని వ్రాయమని కోరితిని. వారెప్పుటి కప్పుడు తప్పక రేపి వ్రాయుదుమని చెప్పి మరచియుండిరి. 25-5-50 తేదీన మేము బందరులో శ్రీ లక్ష్మీనారాయణగారింటికి వెళ్ళి వారిని కలుసుకొని వారిదగ్గర కూర్చుండి వారిచే శ్రీ అద్దేపల్లి సత్యనారాయణగారికి వుత్తరం వ్రాయించితిమి. తిరిగి విజయవాడ నుండి ది 31-5-50 తేదీన వక కార్డువ్రాసి యుంటిమి. అందుమీద వా నీ దిగువ విధముగా జవాబిచ్చి యుండిరి.

శ్రీ కోట వెంకటచలంగారు, గాంధీనగరం, విజయవాడ. మండవల్లి, 5-6-50.

మ హా శ యా !

మీరు 31-5-50 తేదీన, శ్రీ మోటమర్రి లక్ష్మీనారాయణగారు ది 25-5-50 తేదీన వ్రాసిన జాబు లందినవి. కలిశకవిజ్ఞానమును గురించి భారతీయవైశ్యలో నక వ్యాసమేకాను మూడు వ్యాసములు మార్చి, యేప్రియల్, మే సంచికలలో వరుసగా ప్రకటించితిని. అవి తాము చూడండి. గుప్తచక్రవర్తులను గురించి రావుబహదూర్ తుంపూడి భగవంతుడు ప్రకారించే స్థాపింపబడిన వాసవిపత్రికలు ముఖ్యముగ 9వ సంపుటము చూడండి. ఇతర సంపుటములందును వైశ్య ధర్మప్రకాశికయందును శాసనాదులు ప్రకటింపబడెను.

అద్దేపల్లి సత్యనారాయణ.

అని వ్రాసియుండిరి. అందుమీద మేమువిజయవాడలోని శ్రీ భ్రమరాంబా మల్లేశ్వర గ్రంథాలయముకు వెళ్ళి విచారించగా అచ్చట వాసవి పత్రిక తొమ్మిదవ సంపుటమును వైశ్య ధర్మప్రకాశిక యను గ్రంథమును గ్రంథాలయ మేనేజిమెంటువారు దయతో యిచ్చి యుండిరి. దానిని చదివి వివరములు వ్రాసుకొంటిమి. భారతీయవైశ్య పత్రిక ఆఫీసుకు వెళ్ళి యేప్రియలు, మే సంచికలు వారినడిగి తీసుకొంటిమి. ఆ పత్రికలు మూడింటిలోను గల శ్రీ అ॥ స॥ గారి వ్యాసములను మూడిటిని ఆసాంతము చదివితిమి. గుప్తచక్రవర్తులు శ్రితయు

అని వ్రాసినందుకును, బ్రాహ్మణులు రాజ్యములు చేసిరనెడి చరిత్రాంశమునకు సహించలేకను మా మిత్రులు కవికేసరి గారాగ్రహించి వ్రాసిన వ్యాసములుగా విదితమైనది. గుప్తచక్రవర్తులు వైశ్యులని వాదించువా రున్నారని మాకు కలిశకవిజ్ఞానము అచ్చు వేయనాటికి తెలియదు. తెలిసిన మాకు దొరికినముజువుతో వ్రాసి యుండుము. (శ్రీ) కవికేసరిగారి దృష్టిలో గుప్తచక్రవర్తులు క్షత్రియులనెగ్గింథకర్త వ్రాయుట మహాపరాధముగా పరిణమించినందువలన ఆ వ్యాసములు అనూయా ద్వేషములతో గూడి జాతి దూషణపూరితములై యున్నవి. అవి గుప్తరాజుల జాతి యిదమిద్దమని సిరపరచుటకుగాని లేక క్షత్రియులను వాదనను ఖండించుటకుగాని లేక వైశ్యులేనని నిర్ణయించుటకుగాని పనికివచ్చుస్థితిలో వుండియుండలేదు. అవి పరస్పర విరుద్ధములై యుక్తి యుక్తములుకాని వాక్యములతో చరిత్ర తెలియనివారిచే వ్రాయబడినటుల స్పష్టముగా గనుపించుచున్నవి. వారి గ్రంథసమీక్ష వ్యాసములోని (ది 30-3-50 తేదీగల భారతీయ వైశ్యలోనివ్యాసము) యొక విషయమును మాదిరి తెలియుటకు యిచ్చుచుంటిమి.

“అలెగ్జాండరు చంద్రగుప్తునితో యుద్ధమొనర్చి యొడి కొంత రాజ్యమును, తన కూతురును యిచ్చి సంధిచేసికొనిరని చరిత్రలందు గలదు. ఇందు చంద్రగుప్తుడు గుప్తవంశస్థుడైన క్షత్రియాడనుటయు 198 పుటలోని తోమరపంశ వృక్షమున చంద్రగుప్తుని చూపుచు నముద్రగుప్తుని చూపకుండుటయు వింతగయున్నది” అని కవికేసరి (శ్రీ) అద్దేవల్లి సత్యనారాయణగారు వ్రాసి యుండిరి. ఈ వాక్యములో విరికి చరిత్రజ్ఞాన మెంతగలదో స్పష్టపడుచున్నది,

అలెగ్జాండరుతో చంద్రగుప్తుడు యుద్ధము చేయుట అలెగ్జాండరు యొడింపబడుట కుమార్తెనిచ్చి సంధిచేసికొనుట చరిత్రల యందెచ్చటను గానరాదు. (అది సెల్యూకను విషయం) ఇదివరకుండిన చరిత్ర ప్రకారం అలెగ్జాండరు భారతదేశమునుండి తన దేశమునకు తిరిగిపోవుచు దారిలో “బాబిలోన్ నగరములో క్రీ.పూ. 332

శ్రీకృష్ణ దేవయ్య-౧౪ బాహుల్యము

మల్టన్ బజార్, హైదరాబాద్. 1.

సం॥లో చనిపోయెను. అటుపిమ్మట చంద్రగుప్తుడు క్రీ॥పూ॥ 321 సం॥రములో రాజ్యమునకు వచ్చియున్నాడు ఆ పిమ్మట 16 సం॥రములకు క్రీ॥పూ॥ 305 సం॥రములో భారత దేశముమీదకు సెల్యూకను “అనువాడు దండెత్తిరాగా ఆతనితో యుద్ధమొనర్చి యోడించెను. సెల్యూకను చంద్రగుప్తునితో రాజీపడి తనకుమార్తె నిచ్చి యున్నట్లు చరిత్ర చెప్పుచున్నది.

(ఇ. జె. రాప్పన్ చే వ్రాయబడిన కేంబ్రిడ్జి ఆఫ్ ఇండియా 471, 472, 698 పుటలు చూడుడు.) ఇకను తోమరవంశ వృక్షములో మొదట చంద్రగుప్తుడు యీతని కుమారుడు రెండవ చంద్రగుప్తుడు అను యిద్దరు చంద్రగుప్తులుండిరి. అందులోని మొదట చంద్రగుప్తుని తరువాత సముద్రగుప్తునిచూపక పోవుట వింతగనున్నదని కవికేసరిగారు వ్రాసియున్నారు. —చరిత్ర తెలిసినవారి కిది అపహాస్యముగా నుండునని వేఱు జెప్పనక్కరలేదు. తోమరవంశము బ్రహ్మక్షత్రవంశము. ఆ వంశములో వచ్చిన చంద్రగుప్తుడు క్రీ. శ. ఆరవ శతాబ్దములోనివాడు. సముద్రగుప్తుడుగు స్తవంశ ఊత్రియుడు. క్రీ.పూ.3వ శతాబ్దములోనివాడు. ఇట్టి సిద్ధిలో తోమర వంశవృక్షములో గుప్తవంశ వృక్షములోని పురుషు డెట్లుండును? అదియుగాక గుప్త చంద్రగుప్త, సముద్రగుప్తులకు పిమ్మట యెనిమిదివందల సంవత్సరములకు తోమరవంశములోని చంద్రగుప్తుడు వచ్చియున్నాడు. ఇంత తేడాగాయుండిన కాలమును కూడా కవికేసరిగారు యీ చరిత్రలో గుర్తింపలే కపోయినందుకు విచారించుచుంటిమి. ఇట్టి అసంగత ప్రసంగములతో గూడిన కుతర్కములచే తమ అసూయా ద్వేషముల బ్రకటించుకొనుచుండిరి. చరిత్ర తెలియకపోతే బాగుగా చదువుకొని గ్రంథమందు చారిత్రక విషయములలో పొరబాటున్నట్లు కనుబడిన వాటిని పొరబాట్లని చూపుచు సత్యమేదియో నిర్ణయించి తెలియజెప్పట న్యాయముగాని చరిత్రకు విరుద్ధమైనను తమకు యిష్టముగా నుండునట్లు చరిత్రలో వ్రాయబడ నందున చరిత్ర వ్రాసినవారిని, వారిజాతిని, చరిత్రను దూషించుచు గ్రంథసమీక్ష యను పేరున తమ అజ్ఞానముతో

గూడిన చరిత్ర విరుద్ధమైన విషయముల నెత్తి వార్తా పత్రికలందు వ్యాసములు వ్రాయుటేమి న్యాయము! గుప్తచక్రవర్తులు వైశ్యులైనయెడల దానిని ఋజువు చేయగల ప్రమాణములతో వ్యాసములుగాని, గ్రంథములుగాని వ్రాసియుండిన అది యుక్తముగా నుండినచో శిరసావహించి పొరబాట్లను సవరించుకొనుట కనకాశ మిచ్చెడిది కదా! అట్టి దేమియు చేయక ఊరక దూస్ట వాక్యములతో వ్యాసములను వ్రాసి బ్రకటించినందుకు కవి కేసరిగారికి మా తీవ్రమైన అసమ్మతిని తెలుపుచున్నాము. గుప్తరాజులు వైశ్యులైనయెడల మేము సంతోషముగా వ్రాసియుందుము. ఇదివరకు మామూలుగా చరిత్రలలో మనము చదువని యొక వైశ్యరాజనంశము నతికష్టముమీద సరిశోధించి ఆ గ్రంథములో బ్రకటించి యుంటిమి. కవి కేసరిగారు దాని నెత్తి యొక మంచి మాటెనను మాటాడియుండలేదు. గుప్తరాజులకు పేర చివర “గుప్త” పదముండుటచేత వారందరు “వైశ్యు” లని చెప్పబడవలయునని వారితాత్పర్యముగా కనుబడుచున్నది. ఆ విచారణ యీ గ్రంథములో ముందే చేయబడును. వారి మూడు వ్యాసములలోని వాతయంతయు పైన చూపబడిన విధమున అచారిత్రకము, పరస్పర విరుద్ధము జాత్యంతర దూషణము, అనూయ, ద్వేషము, మొదలగువానితో గూడిన విషయములతో నిండియున్నందున వాటిని వివరించుట వృథాప్రయాసమని వాటినుపేక్షించితిమి. పృథ్వీరాజు సంయుక్తల వివాహ విషయము నెత్తి యింకొక విధముగా కవి కేసరిగారు జాతిదూషణమొనర్చిరి. అది కల్పిత గాధ కావచ్చుననిరి. అది పురాణములలోను పూర్వ చరిత్రలలోను చెప్పబడిన విషయముగాని కల్పితముకాదు. మేనమామ కూతురును విధిగా చేసుకొనెడి ఆచారము ఆంధ్రులలోగలదు. ఇది శాస్త్రసిద్ధిధము. ఆంధ్రులు తప్ప భారత దేశములో యే రాష్ట్రమువారు నాచరింపరు. తన తండ్రి గోత్రములో (అనగా తన గోత్రము) కన్య తనకెటుల వివాహమున కర్హురాలు కాదో అటులనే ఉత్తర దేశములో తండ్రిగోత్రముతో

పాటు తల్లిపుట్టినగోత్రములోనికన్యను వివాహమాడరు. (అనగా మేనమామ కూతురు) తల్లి, తండ్రిగోత్రములకు చెందిన యితర గోత్రముల వారికే కన్యల నిచ్చెదరు. అందువలన జయచంద్రుని తల్లి పృథ్వీరాజు తల్లి (అప్పచెల్లెండు) వేరువేరు గోత్రమువారి కివ్వబడి నందున అన్యగోత్రీకుల పిల్లగనుక పెత్తల్లి మనుమరాలిని చేసికొనుట వారికి ఆచారమై యుండవచ్చును. మనము మేనమామ కూతురు శాస్త్రదృష్ట్యా దూష్యమైనను చేసుకొను ఆచారమును గలిగి యుంటిమి. పెత్తల్లి మనుమరాలను వివాహమాడుట వారికి దూష్యము కాకపోవచ్చును. లేక దూష్యమైనను ఆచారము కావచ్చును. పూర్వులచే చేయబడిన కార్యములను చెప్పటయే చరిత్ర లక్షణముగాని దానిలోని శాస్త్రవిషయకమైన దోషా దోషముల నెంచుట చరిత్రకారుని పనికాదు. మంచియో, చెడుగో జరిగినదానిని జరిగినట్లు తనకు తెలియవచ్చినంతవరకు వివరించుట చరిత్రకారుని కర్తవ్యము. అట్లే పై విషయములోను వ్రాయబడినది.

మనమిప్పటికిని మేనమామ కూతురును వివాహ మాడుచుంటిమి. గనుక పై విషయము నాక్షేపించుటకు మన కధికారము లేదు. పై విషయమున కవిశేసరిగా రారోపించినటుల కలిశకవిజ్ఞాన తృతీయభాగమున గల చరిత్రలో పొరబాటుగాని కల్పితముగాని లేదు. అందుకు ప్రమాణమును దిగువ చూపుచుంటిమి.

పృథ్వీరాజు జయచంద్రుల సంబంధము

శ్లో॥ ఇంద్రప్ర సేనంగపాలో నపత్న్యశ్చ మహీపతిః ।

పుత్రార్థంకార యామాసశైవం యజ్ఞం విధానతః ॥ ౧ ॥

„ కన్యకేచ తదాజాతే శివభాగప్రసాదతః ।

చంద్రకీర్తిశ్చ జ్యేష్ఠావెద్విశీయా కీర్తిమాలినీ ॥ ౨ ॥

„ కాన్యకుజ్జాధిపాయైవ చంద్రకాంతిం పితౌదదత్ ।

దేవపాలాయ శుద్ధాయ రాష్ట్రపాలాన్వయాయచ ॥ ౩ ॥

శ్లో॥ సోమేశ్వరాయ భూపాయ చపహాని కులాయతు ।
అజమేరాధిపాయైవ తథావై కీర్తిమాలినీం ॥ ౮ ॥

“ — — — చంద్రీకాంత్యానుతోభవత్ ।
జయచంద్రీ ఇతిభ్యాతో భాహుశాలీ జితేంద్రియః ॥ ౯ ॥

“ త్రయశ్చ కీర్తిమాలిన్యాం పుత్రాజ్ఞాతో మదోత్కటాః ।
దుంధకారశ్చ ప్రథమస్తతః కృష్ణకుమారకః ।
పృథివీరాజ ఏవాసౌ తతోనుజ ఇతిస్మృతః ॥ ౧౦ ॥

“ ద్వాదశాబ్ద వయఃప్రాప్తః సింహఫేల స్తతోభవత్ ।
శృత్వా చానంగపాలశ్చ తస్మై రాజ్యం స్వయందదౌ ।
గత్వాహిమగిరిం రమ్యం యోగధ్యాన పరోభవత్ ॥ ౧౧ ॥

“ మధురాయాం దుంధకారోభజమేరేచ తతోనుజః ।
రాజా బభూవ నీతిజ్ఞస్తా సుతౌ పితౄరాజ్ఞయా ॥ ౧౨ ॥

“ స్వర్గతేనంగపాలేతు భూమిరాజో మహీపతిః ॥ ౧౩ ॥

తా॥ ఇంద్రప్రస్థమందు సంతాన హీనుడైన అనంగపాలు
డనెడి రాజు గలడు. ఆతడు సంతానముకొరకు “శైవ” మను
యజ్ఞము నొనర్చెను. అందువలన వాని కిద్దరు కుమార్తెలు గలిగిరి.
జ్యేష్ఠ కుమార్తెపేరు “చంద్రీకీర్తి” రెండవ కుమార్తెపేరు “కీర్తి
మాలినీ” కన్యాకృష్ణమునకు రాజైన రాష్ట్రపాల వంశీయు డగు
“దేవపాల” య నెడి రాజునకు “చంద్రీకీర్తి”నిన్నీ, అజ్ఞేరురాజున్నా
చపహానీ శాఖియుడును నగు సోమేశ్వరునికి “కీర్తిమాలినీ” నిన్నీ
యిచ్చి వివాహమొనర్చెను. భాహుబలుడును జితేంద్రియుడు నగు
జయచంద్రుడను కుమారుడు “చంద్రీకాంతి” య నెడి జ్యేష్ఠ పుత్రికకు
కలిగెను. (ఈమెకు రత్నఖానలు డను రెండవ కుమారుడు కూడా
జన్మించెను.) కీర్తిమాలినీ య నెడి ద్వితీయ కుమార్తెకు 1. దుంధకార
2. కృష్ణకుమారక 3. పృథ్వీరాజు య నెడి ముగ్గురు కుమారులు గలి
గిరి. అందు పృథ్వీరాజు పండ్రెండు సంవత్సరముల యీడున సింహ
ములతో ఁటాడు చుండెడివాడు. దానిని తెలిసి మాతామహుడైన

అనంగపాలుడు తనకు వేరు కుమారులు లేనందున తన ఢిల్లీ రాజ్యమును పృథ్వీరాజున కిచ్చి తాను హిమాలయమునకు తపం బొనర్చబోయెను. మధురలో దుంధమారుడును, అజ్మేరులో కృష్ణకుమారుడును తండ్రిమూజ్జచే రాజులైరి, అనంగపాలుడు స్వర్గస్థుడు కాగానే పృథ్వీరాజు ఇంద్ర ప్రస్థముందు రాజాయెను—మాతామహుడైన అనంగపాలుని ఢిల్లీరాజ్యము (ఇంద్రప్రస్థము) పెద్దకుమార్తె కుమారుడైన తనకు సఖభాగము రావలసియుండగా అట్లేయక యావత్తు రాజ్యమును రెండవకుమార్తె కుమారుడైన “పృథ్వీరాజు” కీయబడినందుకు జయచంద్రు డాగ్రహించి పృథ్వీరాజుయందు వైరమును బూనియుండెను—(పృథ్వీరాజు, జయచంద్రులు అప్ప చెల్లెండ్ర కుమారులు)

శ్లో॥ “ఏవంజాతం తయోర్వైర మగ్ని వంశప్రణాశనం ॥ (38)

తా॥ ఈ ప్రకార మేర్పడిన వైరము అగ్నివంశ (బ్రహ్మక్షత్రవంశము) నాశనమునకు కారణమయ్యెను. అని పురాణము చెప్పచున్నది. (భవిష్య మహాపురాణం ప్రతిసర్గ పర్వం. కలియుగ భూపవర్ణనం 38వ అధ్యాయం)

పై ప్రమాణమును బట్టి పృథ్వీరాజుకు జయ చంద్రుని కుమార్తె యైన “రాణీ సంయుక్త” పెత్తలి మనుమరాలగును. (కొడుకు కూతురు) తన తల్లికి (తోడబుట్టువగు) అన్నగారి కూతురును వివాహ మాడుట కంటే తన తల్లికి తోడబుట్టిన అప్పగారి కుమారుని కుమార్తెను చేసుకొనుట హేచ్చు దోష యుక్తము కాదేమో నని తోచుచున్నది. లేక మనవలెనే వారికిని శాస్త్ర దూష్య విషయము ఆచారము కావచ్చును. సమా నాచారములు గల పుత్రయు లొకరి యం దొకరు దోషము లెంచుకొనుట తగని పని. పురాణములలోని యీ కథ ననుసరించి పూర్వ చరిత్రకారులు వ్రాసియుండిరి. వారి ననుసరించి కె. వి. లక్ష్మణరావుగారు తమ మహమ్మదీయ యుగములో వ్రాసియుండిరి. వాటి నన్నింటి ననుసరించి కలిశక విజ్ఞాన గ్రంథకర్తయు వ్రాసి యుండెను. పురాణ

జ్ఞానము గాని చారిత్రక జ్ఞానముగాని లేకనే పై పృథ్వీరాజు-
సంయుక్తల వివాహసంబంధమును పురస్కరించుకొని యితరుల నిం-
దించుట యీ కవికేసరిగారికి తగదని మనవి చేయు చుంటిమి.
“కవికేసరి” బిరుదు పొందినవారు “కేసరి” (సింహము) వలెనే గం-
భీరుడై యుండుట నీతిగాని తెలియని విషయములందు ప్రవేశించి
అక్రమముగా యితరులను దూషించెడి పనికి దిగుట నీతి కాదని
విన్నవించు చుంటిమి.

గుప్తచక్రవర్తుల జాతి నిర్ణయము చేయుటకు అనేక చరిత్ర
గ్రంథములును, గుప్తచక్రవర్తుల శాసనములు, నాణెములును పరి-
శోధింప బడినవి. కాని వాని అన్నిటిలోను గుప్తచక్రవర్తుల నాణె-
ములు, శాసనములె హెచ్చుగా వారి జాతిని స్పష్టము చేయు-
చున్నవి. వాటి విచారణ ముందు గ్రంథమున చేయబడును. చారి-
త్రక విషయముల పరిశోధించి యొక నిర్ణయమునకు వచ్చుటలో
ప్రమాద ముండవచ్చును. అంతమాత్రమున దూషణచాత్రము కాకూ-
డదు. విచారించెడి విషయమునకు సంబంధించిన చారిత్ర కాధా-
రములన్నియు విచారణకు దేబడినవా లేదా యను విషయమును
విచారించి గ్రంథకర్తకు దొరకని విషయము లుండిన వాని నందించి
చారిత్రక విషయమును సరిచేయ ప్రయత్నించుట న్యాయము. అట్టి
దేమియు కవికేసరిగా రొనర్చి యుండలేదు.

సంయుక్త జననరహస్యము:—

ఇదిగాక “సంయుక్త” జననమునుగురించి యొక రహస్యమును
పురాణము వివరించుచున్నది. ఆపురాణ వాక్యముల దిగువ జూపు-
చుంటిమి :— భవిష్య మహాపురాణం ౩ ఖండం 6 అధ్యాయములో

శ్లో॥ “జయచంద్రస్య భూపస్య యోషితః షోడశాభవన్”

తానాం నలనయోహ్యసీ త్పూర్వకర్మ విపాకతః॥ ౪ శ్లోకం.

,, శోడ భూపస్య దుహితానామ్నా దివ్య విభావరీ

జయచంద్రస్య మహిషీ తద్దాసీ సురభానవీ ॥౫॥

శ్లో॥ రూపచూడావన సంయుక్తారతికేళి విశారదా।

దృష్ట్వా తాంసన్మపః కామీ బుభుజే స్మరపీడితః ॥౬॥

,, తస్యాంజాతా సుతాదేవీ నామ్నాం సంయోగినిశుభా।

ద్వాదశాబ్దవయః ప్రాప్తా సాబభూవ వరాంగనా ॥౭॥

,, తస్యాః స్వయంవరే రాజాహ్వయః ద్భూపాన్మహాశుభాన్।

భూమిరాజస్త్వ బలవాన్ చ్చుత్వా తద్రూపము త్తమం ॥౮॥

తా॥ జయచంద్రుడగు రాజుకు పదహారుగురు భార్యలుండిరి. వారి కెవరికిని పూర్వజన్మకర్మ విచాకమువలన సంతతి లేకుండెను. అందు గొడదేశపు రాజు కుమార్తె “దివ్యవిభావరీ” యనునామె గలదు. ఆమెకు “సురభానవీ” యనెడి దాసీగలదు. ఆ దాసీమంచి రూపముగలిగి నవచూడావనయై, రతికేళీచాతురిగలిగినదై యుండెను. ఆదాసీ నొకనాడు రాజుచూచినవాడై కామపీడితుడై దానిని పొందెను. ఆవెంటనే నాదాసీ గర్భముదాల్చి నవమాసములునిండిన పిమ్మట యొకకుమార్తెను కనెను. ఆకుమార్తెకు “సంయోగిని” (లేఃసంయుక్త)యని పేరిడిరి. ఆబిడ్డకు పండ్రెండ్రు సంవత్సరములు నిండిన వెంటనే ఆమె వివాహమునకు స్వయంవరము చాటించి రాజు లందరకును శుభవర్తమానముల నంపిరి. బలవంతుడైన పృథ్వీరాజు సంయుక్త యొక్క రూపమునువిని ఆమె నెత్తెనను విపహమాడ యత్నించెను. అందువలన వారిద్దరి మధ్యను శతృత్వము పెరిగెను. ఈ విరోధమువలన గలిగిన యుద్ధములలో దేశములోని రాజులందరు చాలవరకు నశించిరి. — “సంయుక్త జననరహస్యమువలన పృథ్వీ రాజు సంయుక్తల సంబంధము కలిసియుండవచ్చును.

కవికేసరి శ్రీ అద్దేవల్లి నత్యన్నారాయణగారిచే “వాసవివ్రతిక” తొమ్మిదవ సంపుటము (1934-35 సం॥ భావసం॥) ఆషాఢమాససంచిక 140 పుటలో మూర్య చంద్రగుప్తుని గురించి యిట్లు వ్రాసియుండిరి.

“పాటలీపుత్రరాజుగు ‘సర్వార్థసిద్ధి’ యనువాని కిరువురు భార్యలు గలరు. మొదటిభార్య క్షత్రియజాతి స్త్రీ. ద్వితీయభార్య స్వకులస్త్రీ యగు మురాదేవి. అన్యకులస్త్రీయగు ప్రథమభార్యకు పుత్రులుండినను సర్వార్థసిద్ధి స్వకులపత్నియగు మురాదేవి కుద్భవించిన చంద్రగుప్తునకు రాజ్యము నొప్పజెప్పెను. క్రీ. పూ. 322 సం॥రమున చంద్రగుప్తునకు పట్టాభిషేకమయ్యెను”.

“సర్వార్థసిద్ధికి రెండుకులములకు జేరిన యిరువురు భార్యలుండటయు, ఆ యిరువురు సంతానవతు లగుటవలన రెండు శాఖలుగ బిలువబడుచుండెను. మురళబ్ధము రానురాను మౌర్యయై మురాదేవి సంతానమునకు ‘మౌర్య’ చిహ్నము నామములందు చేర్చుచుండిరి. అని వ్రాసియుండిరి. కాని సర్వార్థసిద్ధి యేజాతికి చెందినవాడైనది వ్రాయక గోప్యముగా నుంచిరి. క్షత్రియుడు కాడని వారి వ్రాతయే చెప్పుచున్నది. శూద్ర వంశజుడని యెంచిన వారు చెప్పియే యుండురు. తెలియనివా రందరు అతడు వైశ్యుడని యెంచబడవలయునని వారి యుద్దేశ్యమై యుండవచ్చును. చంద్రగుప్త శబ్దమువలన మౌర్యవంశము వైశ్యజాతివారని ఆ వంశ కథనము నెఱుగనివారు భ్రాంతిపడి వారు వైశ్యులని యెంచుటకునుకూలముగా వ్రాసియుండిరిని కొంద రభిప్రాయపడవచ్చును.

మౌర్యచంద్రగుప్తుని తండ్రి మహాపద్మానంద యని అంద రెరింగినదే. అతడు భారతయుద్ధానంతరం మగధసామ్రాజ్యము నేలిన శార్వార్థవంశపు రాజులు 22, ప్రద్యోతులు 5, శిశునాగులు 10 వెరళి ముప్పదియేడుగురిలో ఆఖరువాడగు మహానందికి శూద్రభార్య యందు జన్మించినవాడని పురాణములు చెప్పుచున్నవి. ఇటీవలి చరిత్రకారు లట్లే వ్రాసియుండిరి. అతనికి ‘సర్వార్థసిద్ధి’ యని వేరొక పేరున్నట్లు పురాణములలో యీ గ్రంథకర్త చూచినంతవర కెక్కడను కనుపించదు. చరిత్రకారు లేరును వ్రాసినట్లు తెలియబడ లేదు. అందువలన కవికేసరిగారి కీ గ్రంథకర్త యీ విధముగా పుత్రము వ్రాసియుండిరి.—

గాంధీనగరం, విజయవాడ,

ది 9 - 6 - 50.

“అర్యా! మీరు వ్రాసిన ది 5-6-50 గల కార్డు అందినది. భారతీయవైశ్య మార్చి సంచిక మాత్రం పంపబడినది. ఏప్రిల్, మే నెలల సంచికలు పంపబడలేదు. అందువల్ల వారి ఆఫీసుకు వెళ్లి ఆ రెండు సంచికలు తీసుకొని సాంతముగా చదివినాను. చైత్యధర్మ ప్రకాశిక లోని శాసనములు చూచినాను. వాసవి పత్రికలు 9వ సంపుటము చూచినాను. అందు భావ సం॥ ఆషాఢమాస సంచికలో 140 పుటలో చంద్రగుప్తునిగురించి మీచే వ్రాయబడిన వ్యాసమును చూచితిని. మిగత వ్యాసములన్నియును చూచితిని. అందులో వుదహరింపబడిన ‘సర్వార్థసిద్ధిరాజు’ ఎవరు? మకార్యచంద్రగుప్తుని తండ్రిపేరు ‘మహాపద్మనంద’ అనియు; అతడు శిశునాగవంశములో ఆఖరురాజు మహానంది కుమారుడనియు పురాణములలో చదివియుంటిమి. ఆ మహాపద్మనందకే ‘సర్వార్థసిద్ధి’ యని పేరొక నామమున్నదా? లేక యితడు వేరా? ఒకపైన సరే, వేరైన యీకథ మీ రేగ్రంథమునుండి తీసుకొంటిరో దయచేసి తెలుపుడు. ఆ గ్రంథము దొరకుచోటును కూడా దెలుప ప్రార్థన. జవాబు.—

చిత్తగించవలెను.

కోట వెంకటాచలంబ్రాహ్మణులు.”

అని వ్రాసియుంటిమి — కాని అందుకు కవికేసరిగారు మానమును వహించిరిగాని యెట్టి జవాబును యిచ్చినవారు కారు.

తిరిగి ది 22-6-50తేదీన కవికేసరిగారికి యీ దిగువ విధమున కార్డు వ్రాసి యుంటిని.

అర్యా!

తమకు 9-6-50న “సర్వార్థసిద్ధి” యను రాజెవరో తెలుపుడని కోరుచు కార్డు వ్రాసియుంటిని. జవాబు వ్రాయించలేదు.

“గుప్తరాజులు వైశ్యులని ఋజువుపరచు ఆధారములు గల గ్రంథము లింకేమైనను గలవా? ఉన్న యెడల దయచేసి తెలుపుడు. (మీరు సూచించిన వాసవి పత్రికల 9వ సంపుటము, వైశ్యధర్మ ప్రకాశిక యను వానిని చూచితినిని మీకు ది 9-6-50 పుత్తరములో వ్రాసియున్నాను.) దయచేసి త్వరలో జవాబు వ్రాయించ పార్థన.

అని కార్డు వ్రాసియుంటిని. కాని కవికేసరిగా రేమియు సమాధాన మిచ్చియుండలేదు. అందువలన ఆఖరు పుత్తరముగా ది 27-6-50న యింకొక పుత్తరము విపులముగా వ్రాసి కవరులో పోష్టుద్వారా పంపియుంటిని. ఆ పుత్తరములో గల ముఖ్య విషయములు దిగువ వ్రాయుచుంటిమి.

ఆర్యా!

నా రెండు పుత్తరములకు జవాబు వ్రాయించినారు కారు. దయచేసి యీ దిగువ విషయములకు మీకు తెలిసినంత వరకు పూర్తిగా వివరములు వ్రాయించగలరు.

1. సర్వార్థ సిద్ధి యెవరు? (9-6-50 పుత్తరములో వ్రాసినది)
2. వైశ్యధర్మప్రకాశిక, వాసవి పత్రికలు గాక యింకే గ్రంథములైనను గుప్తరాజులు వైశ్యులని చెప్పతగినవి కలవా? వాటిని వ్రాయించుడు.

(ది 22-6-50 పుత్తరములో కోరిన వివరములు)

3. వాసవి పత్రికలలో మీరు ప్రకటించిన (9వ వాల్యూం 212వ పేజీలో) వ్యాసములో మొదటిచంద్రగుప్తుడు ”నేపాలు దేశము నేలు లిచ్చివి తెగవారి కన్యను కుమారదేవిని వివాహమాడెను.” అని వ్రాసియున్నారు. ఈ లిచ్చవీ తెగ వారు వైశ్యులా? క్షత్రియులా? నేపాలు దేశము నెన్నడైనను వైశ్యరాజులు పరిపాలించిరా? ఈ వివాహము సజాతీయ వివాహమా? లేక విలోమ సాంకర్య వివాహమా? వివరములు వ్రాయించుడు.

4. వాసవి పత్రిక 9వ సంపుటం 28కివ పేజీలో మీరు రెండవ చంద్రగుప్తుని మఘరలోని శిలా శాసనమును పక్కటించి యున్నారు. అందులో—

“సర్వరాజోచ్ఛేత్తుః” — — — మహారాజశ్రీ ఘటోత్కచపౌత్రస్య మహారాజాధిరాజశ్రీ చంద్రగుప్త పుత్రస్య లిచ్చావీచాహితస్య మహాదేవ్యాకుమార దేవ్యాముత్యస్సస్య — — — — —
— — — (శ్రీ) సముద్రగుప్తస్య పుత్రేణ (శ్రీ) చంద్రగుప్తేన॥

అనియున్నటుల శాసనములలోని సంస్కృత వాక్యములనే యిచ్చి యుంటిరి. కాని వైశ్యధర్మ ప్రకాశిక 90 పుటలో యీ శాసనమున కీయబడిన ఇంగ్లీషు తర్జుమాలో యీ వాక్యము దహరింపబడలేదు. వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో బ్రకటింపబడిన గుప్తరాజు శాసనములందుగాని, నాణెములందుగాని యీ “లిచ్చావీ సంబంధముగల వాక్య మొక్కటియు గనుపించుట లేదు. మీ చేబ్రకటింపబడినవానిలో “లిచ్చావీ” సంబంధముగల వాక్యము లున్నవి. ఇం దేది ప్రమాణముగా తీసుకొనదగినది? వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో శాసనాదులలో నుండిన వాక్యములను సరిగా ప్రకటింపక కొన్ని వాక్యములు తీసి వేయబడినవా? లేక మీ చేబ్రకటింపబడినవానిలో గుప్తరాజుల శాసనాదులలో లేని విషయములు చేర్చబడినవా? దయచేసి యీసందేహమును తీర్చుడు, నేను దేనిని ప్రమాణముగా తీసుకొని నా గ్రంథములో చేర్చుకొన నగునో దెలుపుడు.

గుప్తరాజుల జాతినిర్ణయము గురించిన విషయమును మన పరిశోధనకందినంతవరకు నిర్ణయించి ప్రకటింపదలచితిని, అందుకు తగు అధారములు మీరు సంపాదించినంతవరకు నాకుపంపుడు, మీ జవాబుకు యెదురుచూచుచుండెదను.

చిత్తగించవలెను.

కో॥ వెం 27-6-50 అనియున్నది.

ఈ పైయు త్తరమునకును కవికేసరిగారు యెట్టి జవాబును వ్రాయించినారుకారు.

కవికేసరిగారు నా మూడు పుత్తరములకు జవాబీయనందున యీ విషయమును తెలుపుచు ది 12-7-50 తేదీన నామిత్రులు బందరు కాపురస్తులైన (శ్రీ) మోటమరి లక్ష్మీన్నారాయణ గారికి కార్డు వ్రాసియుంటిని. అందులో కవికేసరిగారికి మీరువ్రాసి నా-సంబోధనములకు సమాధాన మిచ్చునట్లు చేయడని కోరితిని. కాని ఆ పుత్తరమునకు వారు నాకెట్టి జవాబు వ్రాసియుండలేదు. 1950 ఆగష్టు మొదటివారములోను, తిరిగి ఆగష్టు 20, 21 తేదీలందును (శ్రీ) మోటమరి లక్ష్మీన్నారాయణగారు కార్యాంతరముమీద విజయవాడలో మా యింటికి వచ్చినన్న కలుసుకొన్న సమయములో నేను వారి నీవిషయమున ప్రశ్నించగా తాము కవికేసరిగారిని యిటీవల కలుసుకొని అడిగితిమనియు వారు చెప్పవలసినది యిది పరలోనే వ్రాసినది చెప్పినారనియు, యింకను వారేమియు చెప్పనదిలేనట్లును చెప్పియుండిరి. వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో గుప్తశాసనాదులు ప్రకటించినవారికిగాని, కవికేసరిగారికిగాని వారు లోగడ వైశ్యధర్మ ప్రకాశిక, వాసవిపత్రికలలో ప్రకటించిన విషయములు తప్పయింకెట్టి యితరఆధారములు వారివద్దలేనట్లు పూర్తిగా ఋజువైనది. కవికేసరిగారు భారతీయవైశ్యపత్రికలో ప్రకటించిన మూడు వ్యాసములలో ముఖ్యముగా ప్రస్తుతమగుచుండిన అసూయ, ద్వేషము, పరజాతినిందతప్ప గుప్తరాజులు వైశ్యులని జూపదగిన యెట్టి యితరాధారములు వారివద్దలేవని స్పష్టమైనది. అందువలన యీ గ్రంథకర్త తనపరిశోధన కందినంతవరకు గల ఆధారములతో గుప్తరాజుల జాతినిర్ణయము చేయబూనిరి.

మౌర్యచరిత్రగుప్తుని విషయమును విష్ణుపురాణ మిట్లు చెప్పుచున్నది.

(శ్రీ)వెంకటేశ్వర ముద్రణాలయంవారు నాగరలిపిలో విక్ర మార్కశకం 1967 సం॥ రం శాలివాహనశకం 1832 సం॥ రములో (కీ) శ 1910 సం॥ రం) బాంబాయిలో ముద్రింపబడిన గ్రంథము.

మఱియు కీ) శ 1882 సం॥ రములో మద్రాసులోని చెన్న కేశవ శ్రీష్టిగారిచే తెలుగు లిపిలో అచ్చువేయబడిన సంస్కృత విష్ణుపురాణము గూడను చూడుడు. (రెండిటిలో ఒకేపాఠముగలదు.)

శ్లో॥ “మహానందినస్తతః శూద్రాగ్రోద్భవః అతిలుబ్ధా అతిబలః ।
మహాపద్మనామానందః పరశురామశివఅపరః అఖిలక్షత్రాంత
కారీభవిష్యతి” (24 అధ్యాయం 20 శ్లోకం)

తా॥ మహానందికి శూద్రభార్యయందు జన్మించినట్టియు., అతి లుబ్ధుడు, అతిబలవంతుడునైన “మహాపద్మనంద” అనెడినామము గల వాడు అపర పరశురామునివలె అఖిల క్షత్రియులను సంహరించెడి వాడు కాగలడు.

శ్లో॥ “తతః ప్రభృతి శూద్రాభూపాలా భవిష్యంతి” (21 శ్లో॥)

తా॥ ఆలగాయతు శూద్రాకులజులు రాజులౌదురు.

శ్లో॥ సచైక ఛత్రానుల్లంఘితశాసనో మహాపద్మః పృథివీం
భోక్ష్యతే” (22)

,, తస్యాప్యేష్ట సుతసుమాల్యాద్యా భవితారః” (23)

,, తస్యమహాపద్మస్య అనుపృథివీం భోక్ష్యంతి” (24)

,, మహాపద్మపుత్రాశ్చ ఏకంవర్షతం అవసీపతయౌ

భవిష్యంతి” (24)

,, తతశ్చనవచైతన్నందాన్ కాటిలోబ్రాహ్మణః సముద
రిష్యతి” (26)

,, తేషామభావేమార్యాః పృథివీంభోక్ష్యంతి” (27)

,, కాటిల్య నవచంద్రగుప్తం ఉత్పన్నంరాజ్యే అభిషేక్ష్యంతి” (28)

,, తస్యాపిపుత్రో చిందుసారో భవిష్యతి” (29)

తా॥ ఆమహాపద్మడు ఏకచ్ఛత్రాధిపతియై, ఎదుగులేని ఆజ్ఞ గలవాడై భూమినిపరిపాలించును. వానికి ఎనమండుగురు కుమారులు సుమాల్యాదులైన నామములు గలవారు గల్గుదురు. వారలు మహాపద్మని అనంతరం రాజులగుదురు. మహాపద్మడు, కుమారులైన ఎనమండుగురు కలిసి నూరుసంవత్సరములు పాలింతురు. అట్లుపిమ్మట (తండ్రికొడుకులుకలిసి) తొమ్మండ్రుగురైన యీనవనందులను కొటిల్చుడను బ్రాహ్మణుడున్మూలనము చేయగలడు. ఈ 26 శ్లోకమునకు వ్యాఖ్యానమిట్లు వ్రాసుబడినది. “నందానితి”:-

“నందంచ తత్పుత్రాశ్చ ఇత్యర్థః కాటిల్వో వాత్యాయన,
విష్ణుగుప్తాదిపర్యాయః చాణక్యః సముద్ధరిష్యతి ఉన్మూల
యిష్యతి”

తా॥ నందులనగా:-నందుడు, అతని కుమారులైన ఎనమండుగురు అని అర్థము. కాటిల్చుడు వాత్యాయనుడు, విష్ణుగుప్తుడు అను పర్యాయ నామములుగల చాణక్యుడు (వై నవనందులను) సమూలముగా నాశనము చేయగలడు. అసివ్యాఖ్యానమందు గలదు.

నందులు గతించిన పిమ్మట మూర్ఖులు భూమిపతులగుదురు. (అనందుని రెండవభార్యకుమారుడైన) చంద్రగుప్తుని కొటిల్చుడే రాజ్యమందు ప్రతిష్ఠించి రాజుగా అభిషేకింపగలడు. ఆ చంద్రగుప్తుని కుమారుడు బిందుసారుడు పిమ్మట రాజుకాగలడు. అని విష్ణుపురాణమందును, మిగత పురాణము లన్నిటియందును చెప్పబడియున్నది, దానిని నివరముగా చెప్పక కవికేసరి అ॥ న॥గారు గుంభనగా మారు పేరుతో శూద్రవంశజుడైన మూర్యచంద్రగుప్తుడు “వైశ్యుడని” యితరులూహించుకొని ప్రమాదపడుట కనుకూలముగా నుండులాగున, పేరుమార్చి “సర్వార్థసిద్ధి”యనియొక రాజున్నట్లు ఆతనికిక్షత్రియభార్యగాక స్వకులభార్యయున్నట్లు, చంద్రగుప్తు డామె కుమారుడైనట్లు; రాజు రాజ్యమును మిగతకొడుకుల కీయక స్వకుల స్త్రీ కుమారునికిచ్చినట్లు కథకల్పించి “గుప్త” శబ్దమువలన చంద్రగుప్తుడు వైశ్యుడనియు, తల్లి వైశ్య స్త్రీ యనియు “స్వకులభార్య” యనుటవలన

రాజు కూడా వైశ్యుడనియు చరిత్ర తెలియని వారలు గ్రహించు లాగున వ్రాసియుండిరి. చంద్రగుప్తునికి తండ్రి రాజ్యమిచ్చియుండనే లేదు, తండ్రి సంహరింపబడిన పిమ్మట యితనికి రాజ్యము చాణక్యునిచే యీయబడినది ఇంతేగాక ఆరాజు యితరులకెవరికి ఉద్యోగములీయక తనకులస్తులకే యిచ్చుకొన్నాడట. విష్ణుగుప్తుడు (యీతనికులము చెప్పబడలేదు) చంద్రగుప్తుడు స్నేహముగా నుండి నందున విష్ణుగుప్తుడు చంద్రగుప్తునికి రాజ్యమును సిరపరిచుకొనుటలో సహాయము చేసియుండెనట. విష్ణుగుప్తుని గురించి తెలుసుకొనుటకు ముద్రారాక్షసము చూచుకొనుడిని దిగువ నోటులో వ్రాసియుండిరి.

ఇట్లు శూద్రవంశజుడైన చంద్రగుప్తుడు బ్రాహ్మణుడైన విష్ణుగుప్తుడు వైశ్యులని లోకులు భ్రమించులాగున కవి కేసరిగారిచే కల్పిత కథ చెప్పబడినది. గుప్తవంశమువచ్చిన చోటులందు వైశ్యులని చెప్పబడవలయునని వీరి యుద్దేశ్యముగా కనబడుచున్నది. వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో బ్రకటింపబడిన శాసనాదులలో “గుప్త” శబ్దముచ్చిన చోటున వైశ్యులని అర్థము వ్రాయబడినది. “గుప్త” శబ్దమునకు “వైశ్యులు” అని అర్థమే నిఘంటువులోను చెప్పబడి యుండలేదు. అమరకోశ నిఘంటువునందీట్లు చెప్పబడినది. “ఊరవ్యా ఊరుజా ఆర్యా వైశ్యా భూమిస్సృశో విశేః” యీ ఆరును వైశ్యులపేర్లు ఇందులో గుప్తశబ్దము చెప్పబడలేదు. అటులనే “శర్మ, వర్మ, దాసశబ్దములకు గూడను కులము అర్థముచేయబడి యుండలేదు.”

వైశ్యులు వైదిక కర్మలాచరించునపుడు తనపేరు చెప్పబడవలసిన చోటులలో పేరుకు చివర “గుప్త” శబ్దము చేర్చుకొనవలయునని ధర్మశాస్త్రము చెప్పుచున్నది. అటులనే బ్రాహ్మణుడు “శర్మ” ఋత్రియుడు “వర్మ” యనియు. చతుర్థులు “దాస” యనియు శాస్త్ర విధి ననుసరించి చేర్చుకొనుచుండిరి. దానినే కొందరు తాకిక కాలములయందు కూడా తమ నామములకు చివర చేర్చుకొనుచుండిరి, తాకికనామమునకు చివర యితరు లెవరు చేర్చుకొనకూడదను నిషేధ మెచ్చటనులేదు. ఆ శబ్దములా కులమువారు గాక యితరులు

తమతాకిక నామముల చివర చేర్చుకొనుచునే యుండిరి “దాస” శబ్దము శూద్రులు వైదికకర్మ లాచరించుకాలమున చేర్చుకొనున దైనను యితరులు కూడను తమతాకిక నామముల చివర చేర్చుకొను చుండిరి. చంద్రవంశక్షత్రియులలో దువ్యంతుని పుత్రుడు భరతుడు. అతని వంశములో ముద్గలుని పుత్రుడు ‘దివోదాసుడు’. (భాగ. 9-657-661 చూడుడు) అతని మనుమడు ‘సుదాసుడు’ (భాగ. 9-661) (వీరిది సాంచాలవంశము) పురూరపునికొడుకు ఆయువు వంశములో ధన్వంతరి. ఈతని మునిమనుమడు ‘దివోదాసుడు’ (భాగ. 9-498-500)

సూర్యవంశములో ఋతుపర్ణుని మనుమడు “సుదాసచక్రవర్తి” ఇతడే కల్మాషపాదుడని పేరొందెను. భార్య “మదయంతి” మహా పతివ్రతాశిరోమణి.

ఇవి క్షత్రియులు దాస నామమును ధరించినచోట్లు (భాగ. 9-236) తులసిదాసు, సమర్థరామదాసు, భద్రాద్రిదామదాసు, పురందరదాసు, మల్లాది సుబ్బదాసు, పురుషోత్తమదాసు టాండన్. డాక్టరు బాబు భగవాన్ దాసు, దుర్గాదాసు, తూము నరసింహదాసు, నిష్ఠల ప్రకాశదాసు, ముట్నూరి గోపాల్దాసు, ఇత్యాదులు. ఇవి బ్రాహ్మణులు “దాస” శబ్దమును ధరించిన చోట్లు.

వైశ్యులలో “దాస” శబ్దమును తమతాకికనామములచివరధరించినవారు బందరులో కోట రామదాసుగారు-సంకా విఠలదాసుగారు.

మన దేశ ప్రసిద్ధిగల గాంధీగారిపేరు-మోహనదాసు-తండ్రి గారిపేరు కరంచంద్. యింటిపేరు గాంధి. (గాంధీ కరంచంద్ గారి కుమారుడు మోహనదాసు అని తెలుగులో పిలువబడవలెను.)

దేవదాసుగాంధి. ఇత్యాదిగా అనేకమంది వైశ్యులలో “దాస” శబ్దము ధరించిన వారలుగలరు. అంతమాత్రమున వారందరు శూద్రులని చెప్పలేము.

బంగాళా దేశమునగల బ్రాహ్మణులలో “తాకూరు” అను యింటి పేరుగల వంశములుగలవు. ‘రవీంద్రనాథ తాగురు’ దేవేంద్ర నాథ తాగురు మొదలగువారలు.

నేపాలు దేశములో సూర్యవంశపు క్షత్రియులైన విచ్ఛవీరాజ కుటుంబములలోచేరి నేపాలు మహారాజున కల్లుడైన నేపాలు రాజ్యమును శ్రీ పూ॥ మొదటిశతాబ్దములో పరిపాలించిన రాజవంశము “తాకూరు” వంశము. గుప్తవంశము వారివలెనే వీరును నేపాలు రాజకన్యలను వివాహమాడుచుండిరి. మహారాష్ట్రలలో బ్రాహ్మణులలోను, క్షత్రియులలోను “తాకూరు” వంశములుగలవు. ఒకే పేరున్నంత మాత్రమున వీరందరు యొకేకులస్థులని చెప్పతగదు.

బంగాళా దేశములో “చౌదరీ” కుటుంబములు గలవు. వారు బ్రాహ్మణులు. హైదరాబాదుకు మిలిటరీ గవర్నరుగా పనిచేసిన (శ్రీ) మేజరు జనరల్ “చౌదరీ” బెంగాలు దేశస్థుడైన శాక్తేయ బ్రాహ్మణ కుటుంబముకు చెందినవాడు.

బ్రిటిషువారి పరిపాలనలో కలకత్తా హైకోర్టులో తొలిసారిగా ప్రధాన న్యాయమూర్తి సానమధిష్ఠించిన ప్రథమ భారతీయుడు “అను తోమ చౌదరీ” శాక్తేయ బ్రాహ్మణుడై యున్నాడు.

దేవికారాణి అనునామెతండ్రి యం. డబ్ల్యు చౌదరీ బంగాళా బ్రాహ్మణులు. బంగాళా దేశములో చౌదరీ కుటుంబములవారు బ్రాహ్మణులై యున్నారు.

పంజాబు దేశమున క్షత్రియులలో “చౌదరీ” కుటుంబములు గలవు. ఉదా:—ప్రస్తుత ప్రఖ్యాత నాట్యకత్తెయగు “తారాచౌదరీ” పంజాబు దేశపు క్షత్రియులు.

ఆంధ్ర దేశమునగల “కమ్మవారిని” చౌదరీలని పిలచెదరు. ఈ ప్రకారమొకేశబ్దము వివిధకులములవారి యందు గౌరవపదముగా ధరింపబడుచున్నందున దానిని యొకేకులమునకు రూఢ్యర్థమందు విని యోగింప బడినటుల అర్థముచేయరాదు.

పదముల విభాగము

పదముల అర్థగతులను బట్టి మూడువిధములుగ “వృత్తివాక్యైకము, రసగంగాధరము” మొదలగు శాస్త్రగ్రంథములందు ప్రామాణికులు చర్చించిరి. 1. రూఢము. 2. యోగరూఢము. 3. యశాగికము. అని మూడువిధములుగ విభాగింపబడినవి. అందు

1. రూఢము:-రూఢ్యర్థమును జెప్పపదము సంకేతసిద్ధమైన అర్థమును బోధించును. డిత్త, ఘట, పట. శబ్దములు ఈశ్వర సంకేతమును బట్టి యొక అర్థమును బోధించుచున్నవి. రూఢిశక్తియే అర్థమును బోధించును. అందువలన అవి రూఢపదములనబడుచున్నవి.

2. యోగరూఢము:-అవయవశక్తియు, రూఢిశక్తియు కలిసి అర్థమును బోధించు పదములు యోగరూఢము లనబడును.

ఉదా:- పంకజము. ఈపదమునకు “బురదలో పుట్టినది” అను అర్థము అవయవ శక్తిచే బోధింపబడుచున్నది. కాని బురదలో పుట్టిన పదార్థములన్నిటిని బోధింప నీ పదము ప్రయోగింప బడుటలేదు. రూఢిశక్తిచే పద్మ బోధకము. కాని యోగశక్తియు రూఢిశక్తికి సహాయము కలిగించియున్నందున దీనిని యోగరూఢపదమని చెప్పిరి.

3. యశాగికము:-యోగము అనగా అవయవశక్తి ప్రధానముచేసి ప్రయోగింపబడు పదము యశాగికము అని చెప్పబడును. రూఢిశక్తి నీపద మపేక్షింపదు. రూఢిచే సంకేతార్థము లేదు.

ఉదా:- పాచకుడు; కర్త మొదలగు పదములు.

పాచకపదమునకు ప్రకృతి ప్రత్యయ సమావేశమునవచ్చిన యర్థము వండువాడు అని మాత్రమే. అట్లే “కర్త” అను పదమునకు చేయువాడు అని అర్థము.

పై మూడు విధములగు పదజాలము ప్రకృతి ప్రత్యయ విభాగమున కలుగు రూఢియోగ శక్తులచే విభాగార్హమైనది. భాషానామాన్యమున వ్యవహారమునంది అర్థభోధకమై తనరారుచున్నది.

పై మూడు విధములగు విభాగము గాక శాస్త్రకర్తలు నాలుగవ విధమని చెప్పదగిన వేరొక విధమగు కల్పనను చేసుకొనిరి. దానిని పారిభాషిక మందురు.

పారిభాషిక పదములు:- శాస్త్రకర్తలు తమతమ శాస్త్రప్రవర్తనమున సంకేతమున ప్రయోగింప వీలగు పదముల గొన్నిటిని కల్పించుకొనిరి. వానిని పారిభాషిక పదము లందురు. పరిభాష అనగా స్వసంప్రదాయమాత్ర సంకేతము అని అర్థము. ఇట్టి పారిభాషిక పదజాలము అన్ని భాషలందును గలదు.

ప్రకృత వివాదగ్రస్తమైన “గుప్త పదము” పరిభాషాసిద్ధమైనది. చాతుర్వర్ణ్యముల వారికి క్రమమున శర్మ, వర్మ, గుప్త, దాస అను పదములు స్వధర్మకార్య నిర్వహణమునను, పెద్దలయెడ వినయమున జేయబడు సమస్కారాదులందును తన పేరు చివర ప్రయోగింపవలసినట్లు శాస్త్రసంకేత మేర్పరుప బడినది. కాని దూఢిశక్తిచే భాషానామాన్యమున ప్రయోగములేనందున వీనికి జాతి వాచకత్వములేదు. తమ నామములందు కొందరీ పదముల నుపయోగించిరి. విష్ణుగుప్తుడను బ్రాహ్మణుడు గలడు. ఈతడు తన పేరు చెప్పుకొని వైదికముగ సమస్కారాదుల జేయవలసిన “విష్ణు గుప్త శర్మాలహం” అని చెప్పుకొనవలయును. ఇట్టి పేరుగల ఊత్రియుడుండిన “విష్ణుగుప్తవర్మాలహం” అనియు, ఇట్టి పేరుగల వైశ్యు డుండిన “విష్ణుగుప్త గుప్తాలహం” అనియు, ఇదే పేరుగల శూద్రుడుండిన “విష్ణుగుప్త దాసాలహం” అనియు చెప్పుకొనవలయును. అందువలన గుప్తశబ్దము రూఢిశక్తిచే వైశ్యుడనడి యర్థము జోధింపదు. ప్రకృతమునకొందరు తాళికనామముల చివర యీ పదము లుంచుకొనుటజూచి యివి వర్ణవాచకములని యెంచుట భ్రాంతిమూలకము.

శర్మ, వర్మ, గుప్త, దాశ అనేడి పదములు పారిభాషిక పదములై శాస్త్రజ్ఞుల వలన శల్పింపబడిన వైనందున వాని కాయా శాస్త్రజ్ఞులచే నిర్ణయింపబడిన ప్రత్యేకకాలములందు యొకానొక నిర్ణీత ప్రయోజనమున యుపయోగింప తగినవైయున్నది. వీనికి రూఢ్యర్థమున ప్రయోగములేదు. అందువలననే నిఘంటువులలో నెచ్చటను యీ పదములను జాతివాచకములందు నైఘంటికులు చేర్చియుండలేదు.

అ మ ర కో శ ని ఘ ం టు వు .

“ద్విజాత్యగ జన్మభూదేవ బాడబాః, విప్రశ్చబ్రాహ్మణోఽసౌషట్కర్మా (యాగాదిభిర్యతః” బ్రహ్మవర్గ రం3 శ్లో)

(1) ద్విజాతిః; (2) అగ్రజన్మా; (3) భూదేవః (4) బాడబః (5) విప్రః (6) బ్రాహ్మణః యీ ఆరును బ్రాహ్మణుని (Brahmin) చేర్చు.

ఇందు “శర్మ” శబ్దము రూఢ్యర్థము నిచ్చునది కానందున నిఘంటువునందు చేర్చబడలేదు.

“రాజకమ్ రాజన్యకంచ నృతిప క్షత్రియాణాంగణే క్రమాత్
(క్షత్రియవర్గ. ర౬౦.)

అ॥ రాజకమ్; రాజన్యకమ్; యీ రెండును వరుసగా ప్రజల వేలు రాజుల సమూహమునకును, క్షత్రియజాతి సమూహమునకును పేర్లు.

“వర్మ” శబ్దము క్షత్రియునికి రూఢ్యర్థము నిచ్చునది కానందున యీ నిఘంటువునందు చేర్చబడలేదు.

“ఊరవ్యా ఊరుజా ఆర్యా వైశ్యా భూమిస్సుశోవిశః”

(వైశ్యవర్గ ౫)

తా॥ ఊరవ్యః; ఊరుజః; ఆర్యః; వైశ్యః; భూమిస్సుక్; విత్; యీ ఆరును వైశ్యుల పేర్లు,

“గుప్త” శబ్దము వైశ్యునికి రూఢ్యర్థము నిచ్చునది కానందున నిఘంటువునందు చేర్చబడియుండలేదు.

“శూద్రాశ్చావర వర్ణాశ్చ వృషలాశ్చ జఘన్యజాః” (శూద్రవర్ణ. ౬ శ్లో)

తా॥ శూద్రః; అవరవర్ణః; వృషలః; జఘన్యః యీ నాలుగును గును శూద్రుల పేర్లు.

“దాస” శబ్దము శూద్రునికి రూఢ్యర్థము నిచ్చునది కానందున నిఘంటువున చేర్చబడియుండలేదు.

“శర్మ; వర్మ; గుప్త; దాస శబ్దములు నాలుగును శాస్త్రజ్ఞులచే తమ శాస్త్రసంకేతముగ కల్పింపబడిన “పారిభాషికపదములై యున్నవి. అవి రూఢ్యర్థమందు ప్రయోగింపబడవు. ఆ పదములెచ్చట ప్రయోగింపబడియున్నను రూఢ్యర్థము నీయజాలవు.

గుప్త శబ్దమును ధరించిన వారలు

[బాహ్యములలో—

1. నందవంశమును నిర్మూలించి మౌర్య చంద్రగుప్తుని రాజుగా చేసి అతనికి “అర్థశాస్త్రము” ను వ్రాసియిచ్చిన చాణక్యుని పేరు } విష్ణుగుప్త
2. “నాట్య వేద వివృతి” అను గ్రంథమును రచించినట్టిన్నీ “భరతనాట్యశాస్త్రము” లేక “నాట్య వేదం” మీద వ్యాఖ్యానం రచించినట్టిన్నీ మహా పండితుడు } అభినవగుప్త
3. “శంభులీమత” అను గ్రంథమును రచించిన టితుడు } దామోదర గుప్త

4. “రాజతరంగిణి” లో కల్పణుడు స్మరించిన | మాతృగుప్త
5. వయహాని వంశము (అగ్నివంశము) లోని 11, } చంద్రగుప్త
12 రాజులు ఒకే పేరుగల యిద్దరు }
6. కాశ్మీరులో క్రీ. శ. 948-949కి పూర్వము }
కాశ్మీరమంత్రీగాను, పిమ్మట రాజుగానుండిన } పర్వగుప్త
బ్రహ్మ క్షత్ర వంశమునకు చెందిన గుప్తవంశ }
మువాడు (కలహానుని రాజతరంగిణిచూడుడు)
7. పర్వగుప్త కుమారుడు క్రీ. శ. 950-958 సం॥ } క్షేమగుప్త
వరకు పరిపాలించినవాడు }
8. క్షేమగుప్తుని కుమారుడు | అభిమన్యుగుప్త
9. అభిమన్యుగుప్తుని కుమారుడు | సందిగుప్త
10. పదవ శతాబ్దాంతమున “ నవసాహసాంక ”
చరిత్రవాసిన పండితుడు ధారానగర }
రాజగు “ముంజరాజు” ఆస్థానములోనివాడు } పద్మగుప్త
(రాజతరంగిణి)
11. క్రీ. పూ. 3 వ శతాబ్దమున అంకగణిత, రేఖా }
గణిత, బీజగణిత, క్షేత్రగణితములను } బ్రహ్మగుప్త
వివరించిన }
- క్షత్రియులలో—
12. సూర్య వంశము మిథిలా రాజు సీతామహా }
దేవి తండ్రి “సీరధ్వజ” జనకుని వంశము } ఉపగుప్త
లోని రాజు }
13. డిటో లిచ్చవీ క్షత్రియులలో | చంద్రగుప్త
| సముద్రగుప్త
| యిత్యాదులు

14. హైహయుడగు కార్తవీర్యార్జునుని మంత్రి
(బ్రహ్మాండపురాణం. ఉపోద్ఘాతపాదం.
ద్వితీయాశ్వాసం.) } చంద్రగుప్త

శూద్రులలో—

15. చతుర్థకులజులైన నందవంశములో నందుని
రెండవభార్య “మూర” యను నామె
కుమారుడు } చంద్రగుప్త
మౌర్య

వైశ్యరాజులైన పుష్పభూతి లగాయతు శ్రీహర్ష శిలా
దితుని వరకు గల వైశ్యరాజు తెవరును తమ వ్యావహారిక నామ
ములలో “గుప్త” శబ్దమును చేర్చుకొని యుండలేదు. వైశ్యులలో
గుప్తశబ్దమును వ్యావహారికనామముల చివర చేర్చుకొనిన వారు
వేయికొకరుగూడ లేరు. ఈ ప్రకార మనేక యువమానములు
గలవు. గుప్తశబ్ద మొచ్చినంతమాత్రమున వైశ్యులని అర్థము
రాదు. ఆ శబ్దమున కా యర్థము లేదు. కేరళదేశమును క్రీస్తుకు
పూర్వం ఆరవ శతాబ్దము లగాయతు పరిపాలించిన “కదంబ”
వంశపు రాజులు బ్రాహ్మణులు. “మయూరశర్మ” యనెడి బ్రాహ్మ
ణుడారాజ్యమును సంపాదించి పరిపాలించెను. అతని వంశములో
పిమ్మట రాబడిన రాజులలో చాలామంది “వర్మ” శబ్దమును తమ
నామముల చివర చేర్చుకొనియుండిరి. చేపలు పట్టు బేస్తవారు.
“వర్మ” శబ్దమును చేర్చుకొనుచుండిరి. హరిజనులలో “వర్మ”
శబ్దమును చేర్చుకొనినవారు గలరు. ఇప్పు డనేకులు “వర్మ” శబ్ద
మును చేర్చుకొనుచుండిరి. ఇట్లే “శర్మ” శబ్దమును చేర్చుకొన
వచ్చును. అంతమాత్రమున వారు క్షత్రియులని గాని బ్రాహ్మణు
లని గాని యెంచుటకు వీలులేదు.

ఇకను వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో ప్రకటింపబడిన గుప్తరాజుల
శాసనములు, నాణెముల విషయములో “గుప్త” శబ్దమునకు వైశ్య

డని అర్థముచేసి అట్టి వైశ్యరాజులున్నట్లు చూపుటకు “లిచ్చవీక్షత్రియ”లై “గుప్త” యను యింటిపేరుగల గుప్త చంద్రగుప్తాదుల శాసనములు, నాణెములు ప్రకటింపబడినవి. కాని అందులో గుప్తరాజులకు “లిచ్చవీక్షత్రియ” సంబంధమును డెలుపు భాగములు తీసివేయబడి మిగత భాగములే ప్రకటింపబడినవి. గుప్తరాజులకు క్షత్రియులతోగల సంబంధ బాంధవ్యములను డెలిపెడి భాగములను శాసనములనుండి తొలగించుట వలనను, వారిజాతిని తెలుపుచు ముద్రింపబడిన నాణెముల నెత్తుకొన కుండుటవలనను, వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో ప్రకటించినవారు గుప్తరాజులు క్షత్రియులని తెలిసియేయుండిరని స్పష్టపడుచున్నది.

సముద్రగుప్తుని లగాయతు స్కందగుప్తుని వరకుగల రాజుల శాసనము లన్నిటిలోను “లిచ్చావి దాహిత్యస్య మహాదేవ్యాంకుమార దేవ్యాముత్సన్నస్య శ్రీ సముద్రగుప్తస్య” పుత్రేణ, పౌత్రేణ అని చెప్పబడి యుండగా అందు గల పై లిచ్చవీక్షత్రియ సంబంధమైన వాక్యము తీసివేయబడి ప్రకటింపబడినది. అటులనే వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో బ్రకటింపబడిన నాణెములను బ్రకటించుటలోను లిచ్చవీ సంబంధముగల వాక్యము లుదహరింపబడలేదు. లేక అట్టి నాణెము లున్నట్లు చెప్పబడలేదు. వాటిని ముందుగ్రింధమున చూపుచుంటిమి గనుక యిచ్చట వుదహరించలేదు. వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో బ్రకటింపబడిన గుప్తరాజుల శాసనములు నాణెములు అసంపూర్ణముగా నున్నందున గుప్తరాజుల జాతి నిర్ణయము చేయుటకు పనికిరావు. గుప్తరాజులు చాలా గొప్పవారని చక్రవర్తులని వారి రాజ్యకాలమున ఆర్యవిజ్ఞాన మభివృద్ధి గాంచినదని వైదిక ధర్మము ప్రతిష్ఠింపబడినదని గుప్తచక్రవర్తులు వర్ణాశ్రమ ధర్మములకు కట్టుబడి తామాచరించి యితరులచేత నాచరింప జేసిరని, శాసనములు వ్రాయించిరని, నాణెములు

ముద్రించిరని మొదలుగా గల విషయము లందరెరింగినవే. ఇప్పుడు కావలసినదదికాదు. వారు వైదికధర్మము ననుసరించేడి బ్రహ్మ, ఊత్ర, వైశ్య, శూద్ర యనెడి నాలుగు జాతులలో “ఏజాతికి చెందినవారు” అనునది ప్రశ్న. గుప్తశబ్ద మాత్రమువలన వైశ్యులని కొందరును, అది వారి కుటుంబమును దెలిపెడి గుర్తుగలదే గాని జాతిని దెలుపునది కాదని కొందరును చెప్పుచుండిరి. ఊత్రియులని వ్రాసినంత మాత్రమున వైశ్యులైన కవికేసరిగా రాగ్రహించిరి. అందువలన దానికి తగినంత ఋజువు కనుబరచి గుప్తరాజుల జాతి నిర్ణయము చేయవలసియున్నది. కవికేసరిగారు సూచించిన వాసవి పత్రికలు తొమ్మిదవ సంపుటము గాని, వైశ్యధర్మ ప్రకాశిక గాని, లేక వారు భారతీయవైశ్యలో “కలిశక విజ్ఞానము తృతీయభాగము” మీద చేయబడిన గ్రంథసమీక్షలో గల 1950 సం॥ మార్చి, యేప్రియలు, మే, ఆగష్టునెల సంచికలు గాని “గుప్తరాజులు వైశ్య” లని చెప్పదగిన ఋజు వేదియు గలిగి యుండలేదని చెప్పటకు చింతిల్లుచుంటిమి. (వైశ్యధర్మ ప్రకాశిక 98వ పుట లగాయతు 108వ పుట వరకు చూడుడు.)

వైశ్యధర్మ ప్రకాశిక 89 పేజీలో యిదిగువ విష్ణుపురాణ వాక్యము వ్రాయబడి అర్థము వ్రాయబడినది (చూడుడు)

గ॥ “ఉత్సాద్యాభిలక్షత్ర జాతిం పద్మావత్యాం కాచ్యాం
పుర్యాచుధురాయా మనుగంగాంప్రయాగం మాగధాన్
గుప్తాన్ శ్చ భోక్ష్యతి”॥

(౧౬.విష్ణుపురాణ చతుర్థాంశే చతుర్వింశోధ్యాయః)

తా॥ మగధదేశమందుండు వైశ్యులు సకలదేశముల
యందుండు ఊత్రియులను జయించి గంగాతీరమందు ప్రయాగవరకు
పద్మావతీ, కాంచీపురం, మధుర, మొదలగు దేశములను పరిపాలించిరి.

అని వ్రాయబడియున్నది. కాని ఆవాక్యమున్నదున్నట్లుగ అర్థము చేసిన యిట్లుండును:—

“సకల దేశములయందుండు క్షత్రియులను జయించి గంగానది ననుసరించి ప్రయాగవరకు పద్మావతి, కాంచీపురం, మధుర, మగధ ప్రాంతములను, గుప్తప్రాంతములను “పరిపాలింతురు” అని అర్థము కనుబడుచున్నది. అందు కర్త కనుబడలేదు. శ్లోకములో పారబాటుండునని యెంచితిమి.

అందువలన వారు యిచ్చిన ప్రమాణ గ్రంథమైన విష్ణు పురాణము బొంబయిలో వెంకటేశ్వర వ్రెస్ వారు నాగర లిపిలో అచ్చు వేయించినదానిలోను చెన్నబట్టణములో తెలుగు లిపిలో చెన్న కేశవ శ్రీష్టిగారిచే అచ్చువేయబడిన విష్ణుపురాణ ప్రతిలోను వెరళి రెండు ప్రతులలోను సరిచూడగా ఆ వాక్య మిట్లున్నది.

“ఉత్సాద్యాఖిల క్షత్రిజాతిం నవనాగాః పద్మావత్యాం

నామపుర్యా ।

మను గంగాప్రియాగం గయాత్ గుప్తాశ్చ మాగధా
భోక్ష్యంతి” ॥

తా॥ సకల క్షత్రియులనుజయించి మాగధులైన నవనాగులు పద్మావతి అను పేరుగల (పాటలీపుత్రము) పట్టణమందుండి గంగ పొడుగునా గయనుండి ప్రయాగవరకుగల గుప్త రాజ్యమును పరిపాలింతురు.” అని అర్థము వచ్చుచున్నది. ఇది గుప్తరాజులందరు పోయిన పిమ్మట జరిగిన విషయము.

గుప్తరాజులకు పిమ్మట నవనాగులు మగధలో కొంత జయించి రాజ్యము చేసిరి. వారే పిమ్మట గుప్తరాజుల దేశమును జయించియుండిరి. కాని గుప్తుల కిందు సంబంధము లేదు. వాయు పురాణమునుండి యింకొక శ్లోకము నిచ్చియుండిరి.

అను గంగా ప్రయాగంచ | సాకేతం మగధాంస్తథా |
 ఏతాన్ జనపదాన్ సర్వాన్ | భోక్తృం తే గుప్తవంశజాః” ||

కా. “గంగా తీరమందు ప్రయాగ, సాకేతము, మగధ యీ ముదేశములను వైశ్యవంశ జనితులు రాజ్యము చేసిరి.” అని అర్థము చేసియుండిరి. అందులోని “గుప్తవంశజాః” అను వాక్యమునకు “వైశ్యవంశ జనితు” అని అర్థము చేయుట న్యాయముగా లేదు. అవిషయమును లోగడ చర్చించి యుంటిమి. “గుప్త వంశమందు బుట్టిన రాజులు అని అర్థము చేయుటయే సమంజసము. కాని పైదానిలో “జనపదాన్” అను వాక్యమును తొలగించియు “మాగధా” అను దాని “మాగధాన్” అని మార్చియు గుప్తశబ్దమునకు వైశ్యవరముగా అర్థముచేసియు లోకవంచన చేయజూచిరి.

ఇక విలియం నిఘంటువునందు వర్ణింపబడినటుల చెప్పబడినది కూడా. “గుప్త” శబ్దమును చూచి భ్రాంతిపడి వ్రాయబడి యుండ వచ్చునని యెట్టి ఋజువు చేయబడి వ్రాయబడినటుల కనుబడదు. అట్టి భావ వున్న యెడల దాని నిచ్చియే యుండెడివారు. గుప్త వంశపు రాజులు వైశ్యులని చెప్పదగిన సాక్ష్యమేమియు యింత వరకు విచారించబడిన గుప్త శాసనములు, నాణెముల వలన వచ్చి యుండిలేదు. ఇత రాధారములు యితవరకు దొరికియుండలేదు. తనుక గుప్తవంశపు రాజులయొక్క జాతి నిర్ణయము చేయుటకు తగిన సాధన సంపత్తి కొర కన్నేపించుదము.

వైశ్య ధర్మ శ్రేష్ఠత

వైశ్యధర్మమును గొప్పచేసుకొనుటకు అసత్యములను ప్రోగు చేసి గుప్తరాజులను వైశ్యులని చెప్పుకొన నవసరము లేదు. రాజ ధర్మ మవలంబించినంతమాత్రమున వైశ్యధర్మమునకు హాని యే మియు కలుగదు. కాని వైశ్యజాతివారలును దేశ సంరక్షణావసరమున ఊత్ర మవలంబించి శక హూణాదులతో పోరాడుటయే గాక విజయ ధర్మయుక్తముగ పాలించియే యుండిరి. అట్టి వైశ్య

రాజుల వంశము కలిశక విజ్ఞానము మూడవభాగమున యివ్వబడియే యున్నది.

వైశ్యధర్మము మిగత ధర్మములకు తల్లివంటిది. “కృషి, గోరక్ష, వాణిజ్యం, వైశ్యం కర్మ స్వభావజం” అని శాస్త్రము చెప్పుచున్నది. వ్యవసాయము చేసి ఆహారము నుత్పత్తి చేయుట గోసంరక్షము వలన పాడి నభివృద్ధి పరచుట, వాణిజ్యమువలన ఒకచోట పండిన హెచ్చు పంటలను పండని చోట్లకు చేర్చి అచ్చటి ప్రజల కందించుట మొదలగు కార్యముల నాచరించుట వైశ్యజాతిధర్మము. అన్నవస్త్రములనుత్పత్తిచేసి ప్రజాసమూహమునకందించి జీవకోటిని పోషించెడి పవిత్రధర్మముగల జాతి వైశ్యజాతి. కృషిద్వారా ధాన్యాదులను, గోసంరక్షణముద్వారా క్షీర, ఘృతాదులనుత్పత్తిచేసి దేవతలకు హవిస్సులను, మానవుల జీవనావసరములను గూర్చుచుండిరి. దేవతల యొక్క అనుగ్రహమును పొందసాధనమగు యజ్ఞము, బ్రాహ్మణుని తపస్సు రాజయొక్క బలసంపద, యితర జనసామాన్యముయొక్క శిల్పకళా ప్రావీణ్యత మొదలగునన్నియు వైశ్య ధర్మముమీద ఆధారపడి యున్నవి. వైశ్య ధర్మము సర్వధర్మములను తల్లివలె పోషించునదై యున్నది. పవిత్రమైన అట్టి వైశ్యధర్మమొక రాజకుటుంబమువారు వైశ్యులు కానంత మాత్రమున యితర ధర్మములకంటె తగ్గిపోవునది గాని లేక అందెవరో యొకరు రాజలాంఛనముల పొందినంత మాత్రమున పెరిగిపోవునదిగాని కాదు. అది స్వతస్సిద్ధముగా, సర్వజీవపోషణాధారమైన పవిత్ర ధర్మము. దానిని గొప్పజేయుట కితరధర్మము లవలంబించినటుల కల్పనలజేయ నవసరములేదు.

పైవిచారణవలన గుప్తరాజులు వైశ్యులుకారని స్పష్టపడుచున్నది. వారు క్షత్రియులని ఋజువుచేయదగిన ప్రమాణములు హెచ్చుగాగలవు. వానిని ముందుగ్రంథమున చూపి గుప్తరాజులు క్షత్రియులని స్పష్టముగా ఋజువుచేయబడును.

ఆర్థిక విజ్ఞాన గ్రంథమాల

ఇందు సభ్యులుగా చేరువిధానము

(1) మహారాజ పోషకులు	రూ 100-0-0
(2) రాజసోమకులు	50-0-0
(3) పోషకులు	25-0-0

వాసి పేర్లు గ్రంథములో చేర్చబడును. పూర్తి శెట్టు 1కి ముప్పది రూపాయల కిన్నెత్తువరకు అగును. పైవర్గములలో చేరిన వారికి వెంటనే 25 రూపాయల గ్రంథము లియబడును. మిగత గ్రంథములు క్రమేసి పంపబడుచుండును. విజ్ఞానాభిమానులు వెంటనే వారు తాము యిచ్చు విరాళమునంపి గ్రంథమాలలో సభ్యులుగా చేరగలందుల నిర్ణయించబడుచున్నారు.

ఆర్థిక ప్రభు విజ్ఞానం పేరు	తయారైన గ్రంథములు	అమ్మిలోనున్నవి.
1 గ. బ్రహ్మాండ సృష్టి విజ్ఞానం	రూ 3-0-0	గ. ఆర్యావర్త ప్రాచీనత
2 ఓ. మానవ సృష్టి విజ్ఞానము (ఇం) "	1-8-0	అ. ఆర్యుల ప్రపంచ వ్యాప్తి
3 క. కలిశక విజ్ఞానం. (ప్ర. భా.) "	1-8-0	[అ సంపుటములు]
4 ఓ. " (ద్వి. భా.)	2-4-0	3. ఆర్యుల మతము
5. (కలిరాజ వంశావళి)		4. ఆర్యుల సన్మతములు
6. " (తృ. భా.)	4-8-0	5. ఆర్యుల విజ్ఞానము
7. (కలిరాజ వంశావళి శేషం)		6. ఆర్యుల భౌతిక విజ్ఞానము
8. ఆంధ్రులు ఎవరు ?	0-6-0	7. నిర్వచన జీవనము
9. ఆభాస క్రైస్తవము	1-8-0	8. మానవ సృష్టి విజ్ఞానము (తెలుగు)
10. జంబూ ద్వీపము	0-6-0	
11. భృవనివాస ఖండనం	3-8-0	
12. భారతీయ శకములు	2-8-0	
13. గుప్తరాజు లెవరు ?	1-8-0	
14. అగ్నిపంశపు రాజులు	1-8-0	
15. (బ్రహ్మక్షత్రవంశములు)		
16. గి. ఆగోకుని కాలము	1-8-0	

గుప్తరాజులెవరు ?

గుప్తరాజుల జాతినిగురించి చరిత్రకారు లెక్కుగా విచారణలు జరిపియున్నట్లు కనుపించదు. గుప్తశబ్దమారాజవంశీకు లందరకు చివర చేర్చబడియుండుటచే “వైశ్యులై” యుండవచ్చునని కొందరికి సందేహము కలుగవచ్చును. కాని “గుప్త” శబ్దము కులమునకు సంబంధించినది కాదనియు, వంశమునకు సంబంధించినదనియు, గుప్తవంశము నేపాళదేశపు రాజవంశమునకు సంబంధించియుండి వారిలో వివాహసంబంధబాంధవ్యము లెక్కువగా గలిగి నేపాళదేశమును పాలించుచుండిన నూర్యవంశ క్షత్రియులలో చేరిన అంతర్భాగమనియు కొందరు చెప్పుచుండిరి. గుప్త రాజుల జాతినిగురించి ప్రథమ (గుప్తవంశ) చంద్రగుప్తుని నువ్వర్ణనాణెమున స్పష్టముగా చెప్పబడినది. ఈ నాణెము “వైశ్య ధర్మప్రకాశిక”లో ప్రకటింపబడలేదు. ఇదిగాక వారిలో సన్నిహితసంబంధము గలిగియుండిన కుటుంబము లేజాతికి చెందినవో విచారించిన “గుప్తరాజుల” జాతినిర్ణయము చేయగలుగుదుము. ఇందుకు గుప్తరాజుల శాసనములు, నాణెములు పూర్తిగా యుపకరించగలవు.

లక్ష్మణేయులు

లక్ష్మణేయులను క్షత్రియశాఖ శ్రీ బుద్ధభగవాను డవతరించిన కాలమున తూర్పు భారతవర్షమున అధికారమును గలిగి వైశాలినగరమును రాజధానిగ చేసుకొని బలిష్ఠులై రాజ్యమేలుచుండిన క్షత్రియశాఖ. జైన బౌద్ధమతములు ప్రచారమునకువచ్చిన కాలమున ఈలక్ష్మణేయుల మతముల నభిమానించి యవలంబించియుండిరి. ఆకాలమున కిటీవల అనగా కలి 1468 సం॥ (క్రీ॥ పూర్వం 1634 సం॥) మగధ సామ్రాజ్యము ప్రసిద్ధిలోనికి వచ్చియుండినకాలము. “మహాపద్మనంద”యను నందవంశపు రాజు ప్రముఖుడై మగధరాజ్యమును సామ్రాజ్యముగా నొనర్చుటకు ప్రయత్నములు జరిపియుండెను. కాని ఆతడు క్రౌరుడగుటవలన అతనిని, నాతని కుమారు లెనమండుగురను “విష్ణుగుప్త”లేక, “చాణక్యుడను”

బ్రాహ్మణుడు సంహరించి రాజ్యము నిష్కంఠకమొనర్చి మహాపద్మ
చంద్రుని దండవభార్య "మర" యను నామెకుదయించిన "చంద్రగుప్తుని"
చక్రవర్తిగా చేసియుండెను.

ఈ లక్ష్యజేయశాఖవారు తాము సూర్యవంశ క్షత్రియులమనియు
దశరథుని కుమారుడైన శ్రీరామచంద్రుని సోదరులు భరత, లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులతో లక్ష్యక్షణుని సంతానమనియు, చెప్పకొందురు. ఈ వంశ
మీరు గురించి బ్రహ్మాండపురాణ మిట్లు చెప్పుచున్నది.

"కృష్ణవజ్రునింగాంచె. వాడు దశరథునిగనియె. దశరథుండు
రాముని గనియె. రాముని సోదరులు భరతలక్ష్యక్షణశత్రుఘ్నులైరి. అందు
శత్రుఘ్నుండు లవణాసురుం జంపి మధురాపురంబు నేలె, శత్రుఘ్ను
తండ్రులు సుబాహులు, శూరసేనులనం బరగిరి. వారు మధురాపురంబును
బాలించిరి. అంగద, చంద్రకేతువులు లక్ష్యక్షణపుత్రులు. వారు హిమవ
త్ప్రవ్రాంతి దేశంబులం బాలించిరి. అంగదాపురం బంగదుండు
వాడె. చంద్రచక్రపురంబు చంద్రకేతునకు రాజధానియయ్యె. తక్ష
శిలమీరులు భరతనూనులైరి. గాంధారదేశంబు తదధీనంబయ్యె. తక్షశిల
యను నగరంబు తక్షపాలితంబై వెలింగె. పుష్కరావతి పుష్కరాధీనంబై
లింపె." (కంద్రబ్రహ్మాండపురాణం. జనమంచి శేషాదిత్యుడు ఉపో
ద్ఘాతవాదం చతుర్థాశ్వాసం. 186 వచన 673 పుట.)

మఱియును, "రామచంద్రభూపుపుత్రులు కుశ, లవులు. అందు
కుసుండు కోసలంబునకురాజయ్యె" కుశస్థలీనగర మాతనికి రాజధాని.
లక్ష్మణుత్తర కోసలంబునకురాజయ్యె. "శావస్తి" నగరమాతని రాజధాని
యయ్యె. (మై పురాణం 191-193 పద్యములు-673, 674 పుటలు)

లక్ష్యక్షణపుత్రులు కోసలదేశంబున కుత్తరమందుండిన హిమవ
త్ప్రవ్రాంతి దేశంబు అనగా నేపాలురాష్ట్రము నేలిరి. నేటివఱకును
నేపాలు రాజ్యమునేలు రాజులు తాము సూర్యవంశ క్షత్రియులమని
చెప్పుకొనుచున్నారు. శ్రేతాయగమునుండి నేటివరకాదేశమున అన్య
క్షత్రియుల దండయాత్రవలన యెట్టిమార్పులు లేక కుమారుల సంతతిచే

గాని, కుమార్తెసంతతి వారిచేగాని సూర్యవంశ క్షత్రియులచేతనే పరం పరా పరిపాలింపబడుచుండినది. వీరలు లక్ష్మణేయులనబడిరి. క్రమక్రమముగా లక్ష్మణేయ శబ్దము అనేకవిధముల వికారమును బొందినది. ఇందు తొమ్మిది శాఖలేర్పడినవి. విదేహరాజ్యమునుకూడ వీరలౌక్రిమించిరి. బుద్ధునికాలమునాటికి శోసల విదేహ, నేపాలు రాజ్యము లీ సూర్యవంశజులేలుచుండిరి. ఈ “లక్ష్మణేయ” శబ్దము ప్రాకృతము మొదలుగాగల భాషలలో “లచ్చివీయ” యని యుచ్చరింపబడినది. క్రమముగా లెచ్చవీయ, లిచ్చివీయ, లెచ్చవీ, లెచ్చై మొదలుగా నైనది. పాలిగ్రంథములందంతటను “లిచ్చవి” అని వాడబడినది. బౌద్ధ సంస్కృతగ్రంథములలో (నివ్యవాదన యను గ్రంథమున) “లిచ్చవి” అనియు వాడబడినది “మహావస్తు అవధాన” యనెడి గ్రంథమున “లెచ్చవి” అని వ్రాయబడినది. (మహావస్తు. ఇ. సినార్టు By E. Senart P. P. 1, 254 చూడుము.)

(Vide Kshatriya Clans in Buddhist India. By Bhimala Charan Law, M. A. B. L. Ed. 192 . P. 2, 3).

సంస్కృత శబ్దము	ప్రాకృతరూపము
లక్ష్మణ	లచ్చి
లక్ష్మణ్య	లచ్చయ్య
లక్ష్మణ్మ	లచ్చమ్మ
లక్ష్మణేయ	= లచ్చివీయ, లచ్చివాయ లిచ్చవీయ
	లిచ్చవాయ, ఇత్యాదులు.

చైనాభాషలో కనుపడిన బడిన బౌద్ధగ్రంథములలో “లిచ్చవి” (Licchavi) “లెచ్చవి” (Lecchavi) అని రెండును వాడబడినవి. “మహావస్తు” అనుగ్రంథమున వాడబడిన “లెచ్చవి” (Lecchavi) పదము ప్రాకృతభాషయందు “లెచ్చై” అగును.

ఈ ప్రకారము “లక్ష్మణేయ” యను క్షత్రియశాఖయొక్క నామము ప్రాకృతాదిభాషలలో క్రమక్రమముగా మార్పునొంది “లిచ్చవి”గా వాడుకలోనికిరాగా దీనిని మనుస్మృతిలో చెప్పబడిన

విలోమసంకరజాతియైన “నిచ్చవి”గా కొందరిచే గుర్తింపబడినది. ఇది ప్రమాదభూయిష్టమైన నిర్ణయము “నిచ్చవి” యని మనుస్మృతిలో యుదహరింపబడిన జాతికిని “లిచ్చవి”గా మార్పుజెందిన “లక్ష్మణేయ”

జాతికి నెట్టి సంబంధములేదు “లిచ్చవీ” లోని “లి” అను అక్షరము వ్రాయుకొని పొరబాటున “ని”గా మనుస్మృతిలో వ్రాయబడినట్లు కొండభిప్రాయ పడుచున్నారు. కాని అట్టిపొరబాటుమియు జరిగి యుండలేదు. మనుస్మృతిలో యుదహరింపబడిన “నిచ్చవి” యనున పాత ప్రత్యేక విలోమ సంకరజాతి. రెండుజాతులనే కముగా నెంచి నందున యీ వండితులకిట్టి పొరబాటు కలుగుట కవకాశమిచ్చినది.

సముద్రగుప్తుని అలహాబాదు రాతిస్తంభముమీద చెక్కబడిన సంస్కృత శాసనములో ఆ మహారాజు “లిచ్చావీ — దౌహిత్ర” (Licchavi - Dauhitra).

I. అనగా “లిచ్చావీయుల కూతురుకొడుకు” అని వ్రాయబడినది.

(Kshatriya Clans in Budd. India P. 7)&

(Vide Inscriptions of the Early Gupta Kings, Edited by T. F. Fleet Corpus Inscriptionum Indicarum Vol. III P. 8).

ఈ గుప్తరాజుల అనేక యితర శాసనములలో యిదేవిధమున “లిచ్చావీ దౌహిత్రు”డైన సముద్రగుప్తుని కొడుకు, మనుమడు అని వ్రాయబడినది.

II. సముద్రగుప్తుని కుమారుడగు రెండవ చంద్ర

గుప్తుని “మధుర” రాతిశాసనము. (Vide Fleet Op. Cit. P. 27)

III. రెండవచంద్రగుప్తుని కుమారుడగు మొదటి

కుమారగుప్తుని బిల్లాదు రాతిస్తంభముమీద

గల శాసనము గుప్తశకం 96 సం॥

(Do Page 43)

IV. మొదటికుమారగుప్తుని కుమారుడు స్కంద

గుప్తుని “బీహారు” రాతిస్తంభశాసనము

(Do Page 50)

V. స్కందగుప్తుని “లిచావి” రాతిస్తంభశాసనము (Do Page 53)

VI. సముద్రగుప్తుని “గయ” లోని తామ్రశాసనము (which is considered to be spurious అనగా కల్పితమైనదిగా భావింపబడినది.)

(Vide Fleet, Inscriptions of the Early Gupta Kings, Corpus Inscriptionum Indicarum Vol. III P 256., (&) Kshatriya Clans in Budd. India P. 8)

యీ చివరరెండు శాసనములలోను “లిచ్చివీ” (Licchivi) అని వాడబడినది. మొదటి చంద్రగుప్తుని నాణెములమీద “లిచ్చవి” (Licchavi) అనియే ముద్రింపబడియున్నది సూర్యవంశ సంభూతుడైన “లక్ష్మణునియొక్క వంశమం దుద్భవించిన “లక్ష్మణేశయులు లేక లిచ్చవీయుల” వంశవరంపరా వచ్చుచుండిన సంతానమైన సుక్షత్రియులమని నేటికిని చెప్పకొనుచుండిన నేపాళరాజులయొక్క శాసనములయందు “లిచ్చవీకులకేతు” (Licchavi - kulaketu) అనగా “లిచ్చవీకుల దీపకుడ”ని వ్రాయబడియున్నది. (Fleet Insc. Vol. III 175 P.)

(Kshatriya Clans in Buddhist times P.8); & Indian Antiquary Vol. IX P. 168. f.f.)

సంస్కృత గ్రంథములలో “లిచ్చవి” “లిచ్చివి” అని రెండు విధములుగను వ్రాయొగింపబడి రెండును సమానార్థమును సూచించుచున్నవి. చైనాభాషలో “ఘాహియాక్” “లిచ్చవి” (Licchavi) అనియే వాడియున్నాడు. (Vide Legge, FaHien P. P. 71, 76.)

చీనాయాత్రీకుడైన హువునిత్సాంగు ఏడవశతాబ్దములో “లిచ్చవీ” (Licchavi) అనివాడియున్నాడు. టిబెట్టువారు కూడను “లిచ్చవి” అనియే వాడియుండిరి.

(Vide Buddhist records of the Western World By S. Beal Vol. II P. 73)

“The Licchavis were neither Tibetan nor Iranian in their origin, but there is very clear evidence in th

Buddhist literature to show that they belonged to the Aryan ruling caste - the Kshatriya."

(Kshatriya Clans in Buddhist India P. 9)

తా॥ లిచ్చవీయులు టిబెట్టు జాతీయులుగానె, ఇరానియనుల గాని కారు. వారు ఆర్యులలో ప్రజాపాలనమొనర్చుచి ధర్మము గల్గెనె ఙ్గ్రియులని ఋజువుకాదగిన స్పష్టమైన సాక్ష్యము వాద్యవాద్యమందు గలదు.

"మహాపరినిభానసుత్తన" అనెడి వౌద్ధమత గ్రంథమున యీ విధముగా చెప్పబడియున్నది.

బుద్ధభగవానులు "కుసీనార" నగరమున శరీరత్యాగము చేసి పిమ్మట "కుసీనార" నగరవాస్తవ్యులగు "మల్ల"జాతి ఙ్గ్రియులు బుద్ధుని శరీరమును ఒక వారమురోజులవరకు సమాధిచేయక నిలిపియుంచిరి. ఇంతలో దూరదేశములోను, సమీప ప్రాంతములలోను నావార్త వ్యాపించినది. అంతట "వైశాలినగర" వాస్తవ్యులగు లిచ్చవీ శాఖయ ఙ్గ్రియులు బుద్ధుని అస్థికలలో తమకుకూడా ఒక భాగమిమ్మని కోరుచు ఒక దూతను "కుసీనార" మల్లఙ్గ్రియులవద్దకు పంపిరి. ఆ వర్తమానములో నిట్లుదహరించిరి. "బుద్ధభగవానుడు సుఙ్గ్రియవంశములోనివాడు. మేమును అట్టివారమే. గనుక వారి అస్థికలలో నొకభాగమును పంచుకొనుట కర్హులము." అని కబురంపిరి.

(Vide Mahaparinibhāna Suttana. Translated by T. W. & C. A. F. Rhys Davids in Dialogues of Buddha. Vol. III P. 187).

"The Exalted one was a Kshatriya and so are we. We are worthy to receive a portion of the relics of the Exalted one".

(Kshatriya Clans in Buddhist India P. 9)

ఈ విషయములో లిచ్చవీయులు తాము బుద్ధభగవానుని కులమునకు చెందిన ఙ్గ్రియులమని స్పష్టీకరించిరి. మగధరాజైన "అజాతశత్రు" కూడ నదేవిధముగ కబురంపెను.

“The Lord is a Kshatriya and so am I. Therefore I deserve a share of the relics” అని అజాతశత్రువు కబురంపెను. (Kshatriya Clans in Budd. India P. 10)

అదేవిధమున అల్లకప్పనగరవాసులగు బూలీ క్షత్రియులును, “రామగామ” వాస్తవ్యులగు “కోలీయ” క్షత్రియులును, “పావా”నగర “మల్ల” క్షత్రియులును, పిప్పలీవన నగరవాస్తవ్యులగు “మోరియ” క్షత్రియులును అదేవిధమున కబురంపిరి. “కపిలవస్తు” నగరక్షత్రియులైన “శామ్యులు” బుద్ధభగవానుడు తమ వంశములోని వాడైనందున తమకు తప్పక భాగమిచ్చి తీరవలయునని కబురంపిరి.

(Vide Mahaparinibhāna Suttana in the Digha Nikaya. P. T. S. Vol. III P. P. 164, 166.) & Kshatriya Clans in Budd. India P. 10)

A Licchavi named Mahali says,

“I am a Kshatriya, so is the Buddha. If his knowledge increases, and he becomes all-knowing, why should it not happen to me”.

(Vide Sumangala Vilasini Pt. I P. T. S. P. 312) & Kshatriya Clans in Budd. India. P. 10)

తా! “మహాలీ” అను “లిచ్చవి” యిట్లు చెప్పుచున్నాడు.

“నేను క్షత్రియుడను. ఆవ్రకారమే బుద్ధుడు సుక్షత్రియుడై యున్నాడు. అతని జ్ఞానము వృద్ధిబొంది అతడు సర్వజ్ఞుడైనయెడ అట్టి సర్వజ్ఞత్వము నాకేల తటస్థించకూడదు.” అని చెప్పియున్నాడు.

దీనినిబట్టి బుద్ధుడును, అజాతశత్రు అనేడి మగధచక్రవర్తియు మొదలయినవార లెట్టి సుక్షత్రియులో “లిచ్చవీ”యులు కూడను అట్టి సుక్షత్రియులే యగుదురు.

“నేను క్షత్రియుడను, నేను క్షత్రియుడ”ననిచెప్పుచు బుద్ధుని అస్థి కలలో భాగమును కోరినవారలందరకు భాగమియ్యబడినది గాని నీవు క్షత్రియుడవు కావని యెవరు యెవరిని నిరాకరించి యుండలేదు. జైన

మతాచార్యుడైన “మహావీర” క్షత్రియుడై యున్నాడు. అతడు సిద్ధ పొందినరోజున క్షత్రియశాఖలన్నియు ఉపవసించి దీపావళి యొనర్చుదు. అవిషయమిట్లు చెప్పబడినది.

“The eighteen confederate Kings of Kasi and Kosala the nine Mallakis and Nine Licchavis, on the day of new moon, instituted in illumination on the Poshadha, which was a fasting day; for they said,

“Since the light of intelligence is gone, let us make an illumination of material matter”.

(Kalpa Sutra. 128 Translated by Prof. H. Jacobi, S. B. E. Vol. XXII P. 266) & Kshatriya Clans in Buddhist times P. 12).

తా|| ఒకే కట్టుబాటుగా చేరిన పదునెనమందుగురు కాశీ, కోసల మొదలగు రాజులును, తొమ్మిది మల్లకీరాజులును, తొమ్మిది శాఖలగు లిచ్చివీయులును పోషాధ అమావాస్యదినమున ఉపవసించి దీపావళి యొనర్చుదు. అందుకు వారిట్లు చెప్పుదురు.

“విజ్ఞానజ్యోతి శమించినందున భౌతికమైన దీపావళిని మనము వెలిగించుదము” అని చెప్పెదరు.

జైనమతాచార్యుడగు “మహావీర” అను నాతడు కాశ్యపగోత్ర జ్ఞాత్రి క్షత్రియుడు. వైశాలిరాజగు “శతక” అను రాజుకు మేనల్లుడు వైశాలినగరములోని యొక భాగమైన “కుండగ్రామ” మనెడిచేల మహావీరుని జన్మస్థలము.

(Vide Jacobi Op.—Cit. 108-110. P. P. 255-6. & P. X-XII). (Kshatriya Clans in Buddhist India P. P. 13,36)

మహావీరుని తల్లి “త్రిశలా”. ఆమెను “క్షత్రియాణి” యని పిలచెదరు. గ్రంథములలోనట్లే తరుచుగా యుదహరింపబడినది. (Do P. 13)

వైశాలినగర ఉత్తరభాగ మంతయు లిచ్చవీయులచే నాక్రమింపబడినది. వైశాలిలోని యొకరాజు శతకుడనువాడు వసిష్ఠగోత్రముడైన లిచ్చవీశాఖ క్షత్రియుడు—లిచ్చవీయుల ఆడపడుచైన “త్రిశలా” యనెడి మహావీరునితల్లి శతకునికిసోదరి. విదేశాచారజ్యమునకు వైశాలిముఖ్యపట్టణం. ఈ ప్రకారము “లిచ్చవీయులు” సుక్షత్రియులని జైనవాఙ్మయమునందు కూడా గలదు.

(Kshatriya Clans in Buddhist India P. 14.

“The Licchavis were looked upon as persons of very high Pedigree ”

(Kshatriya Clans in Buddhist India P. 13).

తా॥ లిచ్చవీయులు ఉత్తమవంశ సంభూతులుగా నెంచబడుచుండిరి.

“The Licchavis were Kshatriyas of Vasistha Gotra.” (do P. 13)

తా॥ లిచ్చవీయులు వాసిష్ఠగోత్రములైన క్షత్రియులు.

“The Sakyas and the Licchavis are branches of the same people”.

(Kshatriya Clans in Buddhist India P. 17)

తా॥ శాక్యమును, లిచ్చవీయులను యొకే జాతికి చెందిన రెండుశాఖలు.

“The Sakya race (to which the Buddha belonged) was divided into three parts, whose most celebrated representatives were Sakya the Great (the Buddha), Sakya the Licchavi, and Sakya the mountaineer”.

(Vide His. of the Eastern Mongols. Page 21. By Sanang Setsen. & Kshatriya Clans 17).

తా॥ శాక్యవంశమునందు మూడంతశాఖలు గలవు. 1. మహాశాక్యము. 2. లిచ్చవీయశాక్యము. 3. పర్వతీయ శాక్యము.

“The first Tibetan King, belonged to the family of Sakya the Licchavi”.

(The life of the Buddha. By Rockhill Popular Edition Page 203 Note)

తా॥ మొదటిటిబెట్టు రాజులిచ్చవీయ శాక్యవంశమునకు చెందిన వాడు.

“The Licchavis were of pure Kshatriya parentage on both sides”.

(Page 27 of Kshatriya Clans in Buddhist India).

తా॥ లిచ్చవీయులు తల్లివైపున, తండ్రివైపున పవిత్రమైన క్షత్రియ వంశమునకు చెందిన వారలై యుండిరి.

“The Licchavis were pure Kshatriyas by origin”

(Kshatriya Clans in Budd. India P. 25.)

తా॥ లిచ్చవీయులు జన్మతః పవిత్రమైన క్షత్రియులు.

“Just as Ajatasatru had gloried in the title of “Videhiputto”, the son of a daughter of Videha people, that is, of the Licchavis who occupied the Videha country, so also it was considered a glory to an orthodox Gupta Emperor to have been a “Licchavi dauhitra or the son of a daughter of the Licchavis.”

(Kshatriya Clans in Buddhist India P. 27, 28.)

తా॥ అజాతశత్రువునెడి మగధరాజుతాను విదేహనగరవాసియగు వాని కుమార్తె (వైదేహి) యొక్క అనగా లిచ్చవీ ఆడపడుచుకు కొడుకు నని చెప్పుకొనుటయెల్లు తనకు గొప్పగౌరవముగా నెంచుచుండెనొ అటు లనే సనాతనధర్మావలంబియగు గుప్తచక్రవర్తియు తాను లిచ్చవీ ఆడ పడుచు కుమారుడనని చెప్పుకొనుట గొప్పగౌరవముగా నెంచియుండెను.

“The power and glory of the Licchavis during the period of Brahmanic revival under the Guptas were as great as under the Sisunakas and the

Mauryas and that their position as one of the leading and most honoured Kshatriya families in Eastern India was fully recognised."

(Kshatriya Clans in Buddhist India P. 29)

॥తా॥ లిచ్చవీయుల అధికారము, ప్రతిష్ఠ శిశునాగ, మౌర్యరాజ వంశముల పరిపాలనా కాలమునందెట్లుండనో అట్లులనె వైదికమతము తిరిగి వృద్ధిబొందిన గుప్తరాజుల కాలమునగూడ నుండి తూర్పుభారత వర్షమునగల ఉత్తమ శ్మత్రియకుటుంబములలో నొకటిగ సంపూర్ణ గౌరవము గలిగియుండెడిది.

“సిగాలజాతక” మనుబౌద్ధగ్రంథ పీఠికలో “ఉన్నతజాతియైన శ్మత్రియజాతిలో పుట్టిన లిచ్చవీకన్య” అనువాక్యమిట్లు వ్రాయబడి యున్నది,

“లిచ్చవీకుమారిక శ్మత్తియాధీతా జాతినంపన్న”

(Vide Sigalajataka Edited by V. Fausboll Vol, III P. 5) & Kshatriya Clans in Buddhist India P. 10 Foot-Note 3.)

లిచ్చవీశాఖకు చెందిన శ్మత్రియులు మిగత శ్మత్రియశాఖలన్నిటి లోను పవిత్రమైన శ్మత్రియ సాం.పదాయము కలిగిన శాఖగా యెంచ బడినది. వారితో వివాహసంబంధములు కలుపుకొనుట యొక మహా గౌరవముగా మిగత శ్మత్రియ సామాన్యులేగాక శ్మత్రియ మహారాజులు గూడను లిచ్చవీశ్మత్రియ కన్యలను వివాహమాడ గోరుచుండెడివారు.

నేపాళరాజులతో గుప్తరాజుల సంబంధం

నేపాళరాజులు “లిచ్చవీ” వంశమునకు చెందిన సూర్యవంశ శ్మత్రియులు. లిచ్చవీయశాఖకు చెందిన వంశములు “తొమ్మిది” అని మనము లోగడ తెలుసుకొనియున్నాము. అందులో ఒక శాఖకు చెందిన “భూమివర్మ మహారాజు” కలి 1889 సం॥ (క్రీ॥ పూ॥ 1713) రమున నేపాలు దేశమునకు రాజయ్యెను. ఇతనికి పూర్వము నేపాలు దేశమును

పరిపాలించిన రాజవంశములు నాలుగు గతించినవి. ఐదవ రాజవంశము లిచ్చవీ సూర్యవంశము. భూమివర్మ మొదటిరాజు. ఈ వంశమువారిలో యిరువదియేడవ రాజు శివదేవవర్మ కలి 2764 లగాయతు 2825 వఱకు (క్రీ॥ పూ॥ 388-277) రాజ్యము చేసియుండెను. (ఈ నేపాళ రాజ వంశావళి మాచే వ్రాయబడిన “కలిశక విజ్ఞానం ప్రథమ భాగము 68-69 పేజీలలో వివరింపబడినది.) ఈ లిచ్చవీ వంశమువారు కలి 3001 (క్రీ॥ పూ॥ 101) సం॥ వఱకు రాజ్యముచేసిరి. వీరికి పిమ్మట నేపాలు రాజ్యమును పరిపాలించిన ఆటవవంశము — తాకూరు వంశము. వీరిలో మొదటిరాజు అంశుమంతుడు. ఇతడు కలి 3001-3069 వఱకు (క్రీ॥పూ॥ 101-33) రాజ్యము చేసియున్నాడు. ఈ తాకూరు వంశమువారును సూర్యవంశపు క్షత్రియులైయున్నారు. నేపాలురాజుకు అల్లుడైనందునను, నేపాలురాజుకు పుత్రసంతానము లేనందున భార్యయగు నేపాలురాజు కుమార్తెద్వారా తాకూరువంశమువారు రాజులైరి.

అదే ప్రకారం నేపాలురాజు కల్లుడైన గుప్తచంద్రగుప్తుడు నేపాలురాజు సహాయమున వేరురాజ్యమును సంపాదించి పరిపాలించు రాజుగా నాయెను.

గుప్తరాజులు పవిత్రమైన “క్షత్రియ” శాఖకు చెందినవారగుట వలన నేపాళదేశపు రాజులు తమ ఆడపిల్లల నీ గుప్తవంశ క్షత్రియుల కిచ్చెడివారు. “ఘట్టోత్క-చగుప్త” యను క్షత్రియుని కుమారునికి రాజ్యము లేకుండినను లిచ్చవీ వంశస్థుడైన నేపాళదేశపు రాజు తన కుమార్తెను గుప్తచంద్రగుప్తుని కిచ్చి వివాహ మొనర్చియుండెను. ఆ పిమ్మట గుప్తచంద్రగుప్తుడు నేపాళదేశపు రాజు సహాయమున అల్ప రాజ్యమును సంపాదించియుండెను. అతనికి నేపాలుదేశపు రాజు కుమార్తె “కుమార దేవి” వలన సముద్రగుప్తుడను కుమారు డుదయించెను. కొంతకాలమునకు చంద్రగుప్తుడు లిచ్చవీ క్షత్రియులలో సామాన్య కుటుంబమునకు చెందిన యొక స్త్రీని వివాహమాడెను. ఆమెకు “ఘట్టోత్క-చుడ” నెడి పేరున యొక కుమారు డుదయించెను. న్యాయ ముగా సముద్రగుప్తునికి చెందవలసిన రాజ్యమును ఘట్టోత్క-చుని కిచ్చు

టకు రాజు సంశ్లింపినందున సముద్రగుప్తుడు తన మాతామహుడగు నేపాళదేశపు రాజు సాయమున తండ్రిని బంధించి సచితముని సంహరించి తాను రాజయ్యెను.

A son-in-law of the Licchavi family, a son of Ghatotkacha Gupta, Chandra Gupta I Established a New Kingdom."

(Prachina Mudra, P. 121. By R. D. Banerji) & (Kshatriya Clans in Budd. India P. 137).

లిచ్చివీయుల అల్లుడును ఘటోత్క-చగుప్త అను వాని కుమారుడును అగు మొదటి చంద్రగుప్తుడు ఒక కొత్త రాజ్యమును స్థాపించెను, చంద్రగుప్తుడు ఆంధ్రశాతవాహన రాజవంశ సామాన్యోద్యోగిగా ప్రవేశించి పిమ్మట సేనాధిపతియయ్యెను. ఈతని కుమారుడు సముద్రగుప్తుడు కూడను శాతవాహన రాజుల కొలువులోనే యుండెను. ఈగుప్తవంశపు క్షత్రియుల నేకులు శాతవాహనరాజుల కొలువులోనున్నటుల శాసనముల వలన తెలియుచున్నది.

"The Nepal inscriptions point out that there were two distinct houses, one of which known as the Thakuri family, is mentioned in the Vamsavali but is not recorded in the inscriptions; and the other one was the Licchavi or the Surya Vamsi family which issued its charters from the house or palace called Managriha and used an era uniformly with the Gupta epoch. Thus we find that the Licchavis were not inferior to the imperial Guptas so far as rank and power were concerned. Their friendly relations with the Guptas were established by the marriage of Chandra Gupta I with Kumara Devi a daughter of the Licchavis."

(Vide Fleet, Corpus Inscriptionum Indicarum, Vol. III P. P. 133, 135) & Kshatriya Clans in Budd. India P. 138).

తా|| నేపాలు రాజవంశములో రెండు ముఖ్యశాఖలు గలవని నేపాలు శాసనములు చెప్పుచున్నవి అందులో వకటగు “తాకూరు” వంశము శాసనములలో కనుపడలేదు. “నేపాలు రాజవంశావళి”య నెడి చరిత్రలో యదహరింపబడినది రెండవది “లిచ్చవీ” వంశము. ఇది సూర్యవంశమునకు చెందినది. “మాస్కగిహ” అను రాజగృహము నుండి రాజశాసనములు వెలువడుచుండేవి. గుప్తశకముతో సమానమగు యొక శకమునుపయోగించెడివారు. హోదాలోగాని అధికారంలోగాని గుప్తరాజులకు తగ్గిపోయినవా రుకారు. వీరికి గుప్తరాజులతోగల స్నేహము మొదటి చంద్రగుప్తునికిని లిచ్చవీ ఆడవడుచు కుమార దేవికిని జరిగిన వివాహమువలన యేర్పడినది. పై పేరాలోని “గుప్తశకముతో సమానమగు శక” మనగా క్రీ|| పూ. 457 సం॥మున యేర్పడిన “శ్రీహర్ష శకము.” దీనిని బయట పెట్టిన తమ చారిత్రక కాలములలోని తప్పులు బయట పడునని పాశ్చాత్య పండితులు దానిపేరు చెప్పక గుంథనగా నుంచెరి.

“దివ్యావదాన” మనెడి బౌద్ధగ్రంథములో యిట్లు చెప్పబడి యున్నది.

“మగధరాజ్యమునకు రాజధానియైన రాజగ్రహయందు” బింబి సారుడను రాజు రాజ్యము చేయుచుండెను. “వైదేహి” (విదేహ దేశపు స్త్రీ) అనగా విదేహరాజ్యములో నసించెడి లిచ్చిలీయుల ఆడవడుచు) ఆయనకు పట్టపురాణి, అజాతశత్రు అతని కుమారుడు. గనుక అజాత శత్రువు తాను “వైదేహిపుత్రో” (అనగా విదేహదేశ లిచ్చివీయ స్త్రీ కుమారుడు.) వైదేహి కుమారుడనని వ్రాసుకొని యున్నాడు.”

(Kshatriya Clans in Budd. India P. 125).

“In the Nepal Vamsavali, the Licchavis have been allotted to the Suryavamsa or solar race of the Kshatriyas.”

(Indian Antiquary. Vol. XXXVII P. P. 78-90) & Kshatriya Clans in Budd. India P, 14)

తా॥ నేపాళవంశావళి చరిత్రలో లిచ్చవీయులు సూర్యవంశపు క్షత్రియులని చెప్పబడియున్నది.

“లిచ్చవీయ క్షత్రియులు, మల్ల క్షత్రియులు, శాక్యలిచ్చవీ క్షత్రియులు వసిష్ఠగోత్రీకులైన సూర్యవంశపు క్షత్రియులు”.

(Kshatriya Clans in Budd. India P. 17.)

“లిచ్చవీయులు ఉత్తమ సాంప్రదాయమునకు చెందిన క్షత్రియ జాతివారై నందున వారితో వివాహ సంబంధములు కలుపుకొనుట తూర్పుభారతములోని గొప్పవంశీకులైన చక్రవర్తులు, రాజులును తమకు గొప్ప గౌరవప్రదమైనదిగా నెంచుచుండెడివారు.”

(Kshatriya Clans in Budd. India. P. 23)

మహావీర, బుద్ధులకు పిమ్మట సుమారు రెండుశతాబ్దములకు రాబడిన (మౌర్య) చంద్రగుప్తుని కాలమునగూడను లిచ్చవీయులు ఉత్తర భారతములో పశ్చిమమున నివసించెడి ఉత్తమక్షత్రియులైన “మద్రులు” మధ్యభాగముననుండెడి కురు, పాంచాలులు, తూర్పుననుండెడి మల్ల క్షత్రి యాదులతో సమానహోదా అధికారములతో నుండెడివారు. రైతులవలన పన్నులు వసూలుచేసుకొనెడి భూవనతులు గలవారలు రాజులని పిలువబడుచుండెడివారు.

(Kshatriya Clans in Budd. India P. 23)

క్రీ॥ పూ॥ 327 to 32 వరకు మగధసామ్రాజ్యమును పాలించిన గుప్తచక్రవర్తుల కాలమున లిచ్చవీయులస్థితి యిట్లు వర్ణింపబడినది.

“It was considered a glory to an orthodox Gupta Emperor to have been a Licchavi - Duhitra or the son of a daughter of the Licchavis.”

(Kshatriya Clans in Budd. India. (P. P. 27, 28)

తా॥ లిచ్చవీ దాహిత్రుడు లేక లిచ్చవీయుల వంశపు ఆడ పడుచుకు కుమారుడనని చెప్పుకొనుటయొక గొప్పగౌరవముగా సనాతన వైదిక సాంప్రదాయమునకు చెందిన గుప్తచక్రవర్తియైన సముద్రగుప్తుడు యెంచియుండెను.

డాక్టరుఫ్లీటు (Dr. Fleet) పండితుడీవిధముగా వ్రాసి యున్నాడు.

“ The Licchavis were then at least of equal rank and power with the early Guptas is shown by the pride manifested by the latter in this alliance as exhibited in the record of names of Kumara Devi etc.”

(Kshatriya Clans in Buddhist India P. 28) & J. Fleet, Gupta Inscriptions - Corpous Ins. Ind. Vol. III Introduction, P. 155)

తా॥ లిచ్చవీయ ఆడపడుచైన కుమారదేవి నామముతో (ఆమె తల్లిదండ్రుల వంశావళినికూడను తమ శాసనములలో) బేర్కొనుట వలనను లిచ్చవీయ సంబంధమున తమకు కలిగిన గౌరవమునకు గర్వించు చున్నటుల బ్రకటించుకొనుటవలనను ప్రారంభగుప్తచక్రవర్తుల కాలమున గూడను లిచ్చవీయులు గుప్తచక్రవర్తులతో సమానఫాయాయందున్న టుల స్పష్టపడుచున్నది. అని ఫ్లీటు పండితుడు వ్రాసి యున్నాడు.

గుప్తచక్రవర్తులందరు తమ శాసనములలో మహారాజశ్రీ ఘటోత్కచ పాత్రస్య మహారాజాధిరాజశ్రీ చంద్రగుప్త పుత్రస్య “లిచ్చావీ దాహిత్ర”స్యమహాదేవ్యాం కుమారదేవ్యా ముత్పన్నస్య శ్రీమన్మహారాజాధిరాజ... “శ్రీ సచంద్రగుప్తస్య పుత్రేణ” అని లిచ్చవీయసంబంధము నెత్తుకొని తరువాత అట్టి సముద్రగుప్తుని కుమారుడను లేక మనుమడను లేక మునిమనుమడనని వ్రాసుకొనియుండిరి. ఈ వాక్యములు “వైశ్య ధర్మ ప్రకాశిక” లో ప్రచురింపబడిన గుప్తశాసనములలో తొలగింపబడి మిగత భాగము మాత్రము తర్జుమాచేయబడి బ్రకటింపబడినది.

లిచ్చవీయులు స్వచ్ఛమైన సూర్యవంశ క్షత్రియులు. “విదేహ రాజ్యమునకు రాజధానియైన వైశాలి” వీరికి నివాసము. బుద్ధుని కాలమునుండి గుప్తచక్రవర్తుల కాలమువఱకు వీరు మగధ చక్రవర్తులతో సమానహోదాగలిగి యుండెడివారు. లిచ్చవీ ఆడపిల్లలను వివాహము చేసుకొని వారితో స్నేహ, బాంధవముల నెఱపుట తమకు గౌరవముగా

ఉత్తర భారతమునందలి రాజులందఱు తలంచెడివారు. గుప్తరాజులు సనాతన ధర్మావలంబులగు క్షత్రియులు. వీరివలననే వైదిక ధర్మముతిరిగి విజృంభించినది. వీరు వైదికవిద్యలను ప్రోత్సహించిరి అశ్వమేధాది యజ్ఞము లాచరించిరి. సంస్కృతమును వారు రాజభాషగ నొనర్చిరి. వైదిక ధర్మావలంబియై, చాతుర్వర్ణ్యవ్యవస్థ నంగీకరించి దాని నవలంబించువాడెవడును తన జాతికి పైజాతినుండి గాని, తక్కువజాతినుండి గాని కన్యను స్వీకరించి వివాహమాడడు. అందులో రాజ్యమును పరిపాలించురాజు లెప్పుడును జేయుటకు వీలులేదు.

గుప్తరాజులు సూర్యవంశక్షత్రియులు

గుప్తరాజులను వైశ్యులుగా నెంచినయెడల సనాతన ధర్మావలంబి యగు సద్వైశ్యుడు తన జాతికంటె పైదగు క్షత్రియకన్యను వివాహమాడి విలోమ సంకరజాతి సంతానమును కలిగించుట కంగీకరింపడు. పవిత్ర మగు సూర్యవంశమునకు చెందిన క్షత్రియులమని గర్విం చెడి లిచ్చవీ వంశస్థులు తమ ఆడపడుచులను తమకు తరువాత కులమగు వైశ్యులకిచ్చి వివాహమొనర్చుట కంగీకరింపరు. సుక్షత్రియులైన లిచ్చవీ క్షత్రియ సంబంధమువలన గుప్తరాజులును సుక్షత్రియులై యుండవలయునుగాని వైశ్యులని చెప్పుట కెట్టి యవకాశములేదు. గుప్తచంద్రగుప్తుడు వైశ్యుడై యుండి క్షత్రియ కన్యను వివాహమాడినందున ఆ దంపతులకు కలిగిన సంతానము “కుమారగుప్తుడు” సుక్షత్రియుడు గాని, సద్వైశ్యుడుగాని కాజాలదు. ఆతడు మాగధుడ”ను పేరుగల విలోమ సాంకర్యము గలిగిన హీనజాతిని బొందును.

శ్లో॥ “క్షత్రియా ద్విప్రకన్యాయాం సూతో భవతి జాతితః.

వై శ్యాన్యాగధ వై దేహా రాజవిప్రాంగనాసుతౌ॥” (మనువుగం. ౧౧)

తా॥ క్షత్రియునికి బ్రాహ్మణస్త్రీయందు బుట్టినవాడు సూతుడు. వైశ్యునికి క్షత్రియ స్త్రీయందు బుట్టినవాడు మాగధుడు. బ్రాహ్మణ స్త్రీయందు బుట్టినవాడు వై దేహకుడు.

శ్లో॥ వైశాన్యాగధ వైదేహా క్షత్రియాత్సత ఏవతు|

(ప్రతివమేతే జాయంతే పరేఽవ్యవశదాస్త్రయః॥ (మను. ౧౦.౧౩)

తా. వైశ్యునికి క్షత్రియా, బ్రాహ్మణీలందు బుట్టిన మాగధ వైదేహులును, క్షత్రియునివలన బ్రాహ్మణీయందు బుట్టిన సూతుడును నీ మువ్వురును ప్రతిలోమమున బుట్టినవారుగాన పుత్రకార్యమున కనర్హులు. ద్విజస్త్రీలకు పుట్టినవారైనను ప్రతిలోమమున బుట్టినవారికి ఉపనయన సంస్కారముండదు. ఉపనయనము లేనివానికి వేదోక్త కర్మ లాచరించెడి యర్హత కలుగదు. (మనువు ౧౦-౪౧)

వైశ్యకన్యయైన “కన్యకాదేవిని” తమ కులముకంటె అధిక కులమైన చంద్రవంశ క్షత్రియుడు, ఆకాలమున దేశమును పరిపాలించు చుండెడి రాజు తనకిచ్చి వివాహము చేయుటకు వైశ్యులను కోరగా కన్యకతండ్రి అంగీకరింపలేదు. వైశ్యసంఘములో హెచ్చుమంది కన్యక తండ్రికి చెప్పినట్లు వైశ్యులకు ధర్మశాస్త్ర మనదగిన “వైశ్యధర్మ ప్రకాశిక” యందిట్లుదాహరింపబడినది.

శ్లో॥ సోమవంశో ద్భవోరాజా త్యస్మాక మధికఃకులే|

దత్వా సుఖే న తిష్ఠామో నదోషః ప్రతిభాతినః॥

(వైశ్యధర్మ ప్రకాశిక ౧౦ అధ్యాయ ౧౦ శ్లో)

తా॥ చంద్రవంశమందు బుట్టినవాడును, మనకంటె కులమందధికుడు నగును. గనుక నాయనకు కన్యసిచ్చి సుఖముగ నుండమనియు, మన కేమియు దోషములేదనియు చెప్పి.

శ్లో॥ “తచ్ఛృత్వా కేచన ప్రోచుర్వర్తే తరసుతా కలా|

నిషిద్ధా భూ విభోదుష్టో గృహ్లాత్త్యేవ బలాత్స్వయం॥”

(వై॥ ధ॥ ప్ర॥ ౧౧-౧౧.)

తా॥ ఆమాటలువిని భిన్నవర్ణస్తుకు పరస్పర బంధుత్వము కలియుగమందు నిషేధము గనుక కూడదనిరి. (మరికొందరు) రాజు దుష్టాత్ముడు గనుక కన్యను బలాత్కారముగవైన తీసుకొనుననిరి.

రాజు వైశ్యకన్యను బలాత్కారముగా తేచ్చుకొనుటకు ప్రయాణమై వెళ్ళుచుండగా బ్రాహ్మణుడైన ముత్రి రాజుక్కిట్లు చెప్పెను.

శ్లో॥ “వైశ్యకన్యా వివాహేన సంకీర్ణస్యా త్వదన్వయం ।
మాహిష్యో జాయతే పుత్రోవై శ్యయాం తవభూపతే ॥”

(వై॥ధ॥ప్ర॥ ౧౧-౭౨)

తా॥ (ఇదియుగాక) “వైశ్యకన్యను పెండ్లిచేసుకొన్న యెడల నీ కులము సంకరమగును. అందుచేత నా కన్యకకు నీకు జనించిన పుత్రుడు మాహిష్యుడనబడును ” అని యున్నది.

క్షత్రియుడు వైశ్యకన్యను వివాహమాడుట అనులోమ సాంకర్యము ఇది దుష్టముకాదనియు, చేసుకొనవచ్చుననియు కొన్ని నియమములతో ధర్మశాస్త్ర మంగీకరించినది. అట్టి పుత్రుడు తల్లిదండ్రులకు కర్మచేయ నర్హుడుగును. అట్టి వివాహముకూడను కలియుగమున పనికిరాదనియు, అది దుష్టఫలము నిచ్చుననియు వైశ్యధర్మ ప్రకాశికయందు చెప్పబడియున్నది. దాని నివారణకొఱకు వైశ్యజాతి అనేక కష్టనష్టములకు లోనైనది. ఇట్టి స్థితిలో అత్యంత దుష్టమని ధర్మశాస్త్రములు నిషేధించిన విలోమసాంకర్య హేతువైన “వైశ్యుడు క్షత్రియకన్యను వివాహమాడుట” యనెడి దుష్టకర్మను వైదికధర్మ ప్రవర్తకులును, పూర్వాచారపరాయణులును నగు గుప్తరాజులు నిజముగా వైశ్యులైన అంగీకరించరని వేరుగా చెప్పవలయునా! ఆనాడేకాదు యీనాటి వైశ్య శ్రేష్ఠులు కూడను సమ్మతించరు. గుప్తరాజులు క్షత్రియులు గనుకనే లిచ్చవీ క్షత్రియుడైన నేపాళరాజు తనకుమార్తె కుమారదేవి నిచ్చట, చంద్రగుప్తుడు వివాహముచేసుకొనుట తటస్థించినది.

గుప్తరాజులు లిచ్చవీక్షత్రియులై యున్నారుగాని వైశ్యులుకారు. “గుప్త” అనగా వైశ్యులని జాతివాచకముగా అర్థముచేయదగినదికాదు. అది ఆంధ్రుల యింటిపేరును బోలినది. గృహ నామమువంటిదని యెంచబడవలయును.

కాశ్మీర రాజులు (1) అవంతివర్మ (క్రీ. శ. 855-883; (2) శంకర వర్మ (క్రీ. శ. 883-902; (3) యశస్కర (క్రీ. శ. 902-948; ఈతనికి పిమ్మట యీతని మైనారు కుమారుడు చనిపోగా కాశ్మీరమంత్రీగా నుండిన “వర్మగుప్త” రాజై రాజ్యమును 948-949 వరకు వశమొనరించి తనరం మాత్రం రాజ్యముచేసి మరణించెను. అతనికి పిమ్మట అతని కుమారుడు “క్షేమగుప్త” (క్రీ. శ. 950-958 వరకు పరిపాలించెను. ఈ గుప్తవంశమువారు క్షాత్రమనలంబించిన బ్రాహ్మణులు. వీరిని ఉత్తర దేశమున “బ్రహ్మక్షత్రు” లందురు. ఈ క్షేమగుప్తుని భార్య “దిడ్డా” అను నామె బ్రహ్మక్షత్రులైన “లోహరువంశము” వారి ఆడవడుచు. ఈ “దిడ్డా” తల్లి ఆశ్లనిస్థానము పంజాబుదేశములలోని తురుష్కు-రాజులను వెడలగొట్టి హిందూసాహియా యనెడి రాజవంశమును (క్రీ. శ. ఎనిమిదవ శతాబ్దములో స్థాపించిన “ల్లీయా” యను బ్రాహ్మణరాజు వంశములోనిదై యున్నది. ఈ వంశములో 1. ల్లీయా 2. సామంత 3. కమలవర్ధన 4. భీమసాహి 5. జయపాల 6. ఆనందపాల 7. త్రిలోచనపాల 8. భీమపాల అను ఎనమండుగురు రాజ్యముచేసియుండిరి. త్రిలోచనపాలుడు (క్రీ. శ. 1021 సంవత్సరములోను భీమపాలుడు (క్రీ. శ. 1026 సం॥లోను మహమ్మదీయులతో జరిగిన యుద్ధములలో చంపబడెను. (ఆల్బేర్తూని ఇండియా 2 అధ్యాయము 13, 14 పుటలు చూడుడు) ఈహిందూ సాహియా బ్రాహ్మణవంశపు మూలపురుషుడు “ల్లీయా” వంశములో నాలుగవరాజగు “భీమసాహి”యచు రాజుకుమార్తె. ఈ “దిడ్డా, క్షేమగుప్త” దంపతులకు జన్మించినవాడు “అభిమన్యుగుప్త” ఈతడు స్వల్ప కాలమే జీవించెను. ఈతని కుమారుడు “నందిగుప్త”. (క్రీ. శ. 972 లో రాజయ్యెను. కాని యీతడును, యీతని తమ్ములిద్దరున్నూ రాజ్యములో యేర్పడిన పార్శ్వస్థులవలన చంపబడినందున తల్లి “దిడ్డా” యే రాణియయ్యెను. ఈమె (క్రీ. శ. 980 సం॥రం లగాయతు 1003 సం॥రం వరకు రాజ్యముచేసియున్నది. (కల్హణునిరాజ తరంగిణి చూడుడు.) పదవ శతాబ్దాంతమున “నవసాహసాంక చరిత్ర” వ్రాసిన “పద్మగుప్తుడు” ధారానగరరాజగు ముంజరాజు ఆస్థాన పండితుడు బ్రాహ్మణుడు.

బ్రాహ్మణరాజవంశములలోకూడను “గుప్త” అనెడి యింటిపేరు గలవారు గలరని పై కాశ్మీరరాజు చరిత్రవలన తెలియుచున్నది. అందువలన “గుప్త” యను శబ్దమున్నంతమాత్రమున అది కులమును దెలుపునది కాదని స్పష్టపడుచున్నది. “గుప్త” అనునది యింటిపేరు. అదిగాక వైశ్య రాజవంశములోని శ్రీహర్షశిలాదిత్యాదులెవరును “ఋప్త” శబ్దమును వారి వ్యావహారిక నామములలో చేర్చుకొనియుండలేదు. అంతమాత్రమున వారు “వైశ్యులు” కారని చెప్పటకు వీలులేదు. వైశ్యశ్రేష్ఠులలో వేయికి, లక్షకు ఎవరో యొకానొకరుతప్ప యెవరను వారి వ్యావహారిక నామములలో “గుప్త” శబ్దమును యేనాడును చేర్చుకొనుచుండుటలేదు. “గుప్త” శబ్దము చేరినచోట్లంతటను వైశ్యపరముగా అర్థము చేయడం సమంజసముకాదు. విచారణలేని నిర్ణయమగును.

లిచ్చవీక్షత్రియశాఖలు

లిచ్చవీయులలో తొమ్మిది అంతశ్శాఖలు గలవు. లిచ్చవీయులను చెప్పవలసి వచ్చినప్పుడు యీ పేర్లలో నేదియో నొక పేరున మొత్తము లిచ్చవీశాఖను చెప్పట ఆచారముగా వారిలో నున్నందున అవన్నియు కలిసి యే పేరున పిలిచినను యొక లిచ్చవీశాఖనే సూచించు నట్లుండుటచే కొంచెము గందరగోళముగా కనుపడుచుండును. అందెని మిది శాఖలవారు కలిసి యొక సంఘముగా నేర్పడి వారి రాజ్యమును పరిపాలించుకొనుచుండిరి. తొమ్మిదవది నేపాలుదేశపు రాజులు.

శాఖల వివరము

1. లిచ్చవీ(నేపాలు) 2. పావానగరమల్లక్షత్రియులు, 3. లిచ్చవీ శాక్య, 4. కుశీనారమల్ల క్షత్రియులు 5. వైదేహ (లిచ్చవీ లేక మైథిలీ) 6. తిరభుక్త, 7. వజ్జీయ, 8. కోలీయ, 9. వైశాలిలిచ్చవి. ఈ శాఖల యందు గోత్రభేదము గలదు. అందు 1, 2, 4, 5, 7, 9 శాఖలు వసిష్ఠ గోత్రీకులు. 3, గౌతమ. గోత్రీకులు. 6, 8 వైయాఘ్రపాద గోత్రమువారు. ఈ శాఖలలో బౌద్ధమతము నవలంబించినవారలు, జైనమతము నవలంబించినవారలు గలరు.

వీరిని చెప్పవలసినచోట వైదేహులని, వజ్జియనులని, నూర్యవంశీలని, లిచ్చవీయులని, వాడుచుండుట గలదు ఇందేపేరున చెప్పినను అన్ని శాఖలకు వర్తించునట్లు కను దుచున్నది.

ఇందులో ఒక్క నేపాలు లిచ్చవీవంశిశాఖతప్ప మిగత యెనిమిది శాఖలవారును చేరి యొక్క సమాఖ్యగా నేర్పడి తమతమ రాజ్యములను పరిపాలించుచుండెడివారు. నేపాలు రాజవంశమునకు సన్నిహితులై నేపాలురాజ్య సమీపములో గొప్ప భూస్వాములుగానుండి కులపెద్దలై నందువలన యెట్టి రాజ్యాధికారము లేకపోయినను వంశ ప్రతిష్ఠవలన నేపాలురాజులతో సంబంధబాంధవ్యములను గలిగినవారుగుప్తవంశీయులు. నేపాలురాజ్య సమీపములో రాజ్యాధికార మేమియు లేనందున వీరి పేరేమియుబై టికిరాక మఱుగుపడియుండిరి. గుప్త చంద్రగుప్తుడు నేపాలు రాజవంశమునకు చెందిన “కుమార దేవి”ని వివాహమాడునాటికి యితనికి రాజ్యాధికార మేమియులేదు. (శ్రీ) గుప్తుని మనుమడు ఘటోత్కచ గుప్తుని కుమారుడు, నూర్యవంశ క్షత్రియుడు నేపాలు లిచ్చవీశాఖవారికి కులపెద్ద; నేపాలు రాజులకు బంధుకోటిలోనివాడు; సామాన్య భూస్వామి మాత్రమే. కుమార దేవిని వివాహమాడిన పిమ్మట నేపాలురాజుల సహాయమున బీహారు, టిర్హటు, అయోధ్య యనెడి మూడుజిల్లాలను జయించి వానికి రాజై రాజ్యముచేసి యున్నాడు.

(Vide History of India By K. V. Rangaswamy Iyyengar. Part I Page 92).

లిచ్చవీయుల సమాఖ్య యెనిమిదిశాఖలవారుచేరి యేర్పాటు చేసుకొనినదై యున్నది.

“The Vajjians, a confederation of eight clans of which the chief were the Licchavis of Vaisali.”

(Ancient India. By S. Krishnaswamy Ayyengar Ed, 1911 Page 8).

తా॥ వజ్జియనులు (అనగా లిచ్చవీవాఖ క్షత్రియులు) యెనిమిది శాఖలవారుచేరి యేర్పడిన సమాఖ్యకు వైశాలీ లిచ్చవులు ముఖ్యులుగా నుండెడివారు. (నేపాలురాజులశాఖ యిందు చేరలేదు.) ఎనిమిది శాఖలతో యేర్పడిన యీ సమాఖ్యకు “అథకులక” (అష్టకులక) అనగా యెనిమిది శాఖలతో కూడినది అని అర్థము.

(Vide Cunnigham, Ancient Geography of India P. 447).

ఒక్కొక్క శాఖనుండి యొక్కొక్క ప్రతినిధిచొప్పున ఎనమండు గురితో గూడిన సభవారు సివిలు, క్రిమినలు తగాదాలు తీర్చుచుందురు.

గుప్తరాజుల నాణెములు, శాసనములు

“Some of the coins of Chandra Gupta I have the name “Licchavi” on them”

(Kshatriya Clans in Buddhist India. P. 8).

తా॥ మొదటి చంద్రగుప్తుని నాణెములు కొన్నిటిలో “లిచ్చవి” యనుపేరుదహరింపబడియున్నది.

గుప్తరాజుల జాతిని తెలియజేయునట్టియు, దిగువ వుదహరింపబడినట్టియు సువర్ణనాణెము వైశ్యధర్మప్రకాశికలో ఉదహరింపబడలేదు. ఆ నాణెము గుప్తరాజులు “లిచ్చవీశాఖకు” చెందిన సూర్యవంశ క్షత్రియులని స్పష్టముగా “లిచ్చవాయ” అనుశబ్దముచే చెప్పబడినది. కుమారదేవి నేపాలు లిచ్చవీక్షత్రియ కన్యయైనను “గుప్తచంద్రగుప్తుని” వివాహమాడిన క్షణమునుండి ఆమెభర్త యింటిపేరున “కుమారదేవి గుప్త” యని పిలువబడును గాని పుట్టినింటివారి పేరున పిలువబడదు. ఇది సృష్ట్యాది లగాయతు నేటివరకును జరుగుచుండిన భారతీయ ఆర్యుని సంప్రదాయమై యున్నది. అందువలన మొదటిచంద్రగుప్తుని బంగారు నాణెముమీద ముద్రింపబడిన “లిచ్చవాయ” శబ్దము గుప్తవంశము వారికి చెందినది గాని కుమారదేవి పుట్టినింటివారైన నేపాలు రాజులకు చెందినదికాదు. వారికి దీనితో నెట్టి సంబంధములేదు. వారు లిచ్చ

వాయకులమునకు చెందినవారైనను కావచ్చునుగాని ఈ నాణెముమీద గల “లిచ్చవాయ” శబ్దమువారి నుద్దేశింపబడినదికాదు, అది గుప్తవంశము వారి కులము నుద్దేశించి వ్రాయబడినది.

“A gold coin was introduced under the name of Chandra Gupta I. On one side of it were inscribed the figures of Chandra Gupta and his queen Kumara Devi and the words “Chandra Gupta” “Sree Kumara Devi” in the Brahmi Character, and on the other side were engraved the figure of Laxmi, the goddess of Fortune seated on a Lion and the word “Licchavayah”.

(Kshatriya Clans in Buddhist India P. 137) & Prachina Mudra By R. D Banerjee. P. 122).

తా॥ మొదటి చంద్రగుప్తుని పేరున (ఆతని పట్టాభిషేక కాలముందు) ఒక బంగారు నాణెము ముద్రింపబడి ఆతని రాజ్యములో చలామణి చేయబడినది. ఆ నాణెముకొక వైపున చంద్రగుప్తుని యొక్కయు ఆతని భార్య కుమార దేవి యొక్కయు బొమ్మలును “చంద్రగుప్త” “శ్రీకుమార దేవి” యని బ్రాహ్మి లిపి అక్షరములును ముద్రింపబడియున్నవి. ఆ నాణెముకు రెండవ వైపున సింహముమీద కూర్చుండిన “లక్ష్మీ” బొమ్మయున్నూ “లిచ్చవాయ” అను వాక్యమున్ను ముద్రింపబడియున్నవి. “లిచ్చవాయ” అనగా లిచ్చవీజాతివారని అర్థము. దీనినిబట్టి చంద్రగుప్తుడు, కుమార దేవి లిచ్చవీక్షత్రియ శాఖకు చెందినవారని స్పష్టముగా ఆ నాణెము మీద చెక్కబడియున్న దానినిబట్టియే ఋజువగుచున్నది. గుప్తరాజులు లిచ్చవీశాఖకు చెందిన సూర్యవంశపు క్షత్రియులని ఋజువుచేయుటకింత కంటే వేరుసాక్ష్య మేమికావలయును?

2. సముద్రగుప్తుని అలహాబాదు రాతి స్తంభ శాసనము సంస్కృతములో వ్రాయబడియున్నది. ఆ శాసనములో సముద్రగుప్తుని గురించి “లిచ్చావీదాహిత్ర” అని వ్రాయబడియున్నది. అనగా “లిచ్చవీయుల

కూతురు కొడుకు" అని అర్థము. తాను లిచ్చవీక్షిత్రియుడైన మొదటి చంద్రగుప్తునికి కుమారుడైనను తన తల్లి కూడను లిచ్చవీయుల ఆడ పడుచేసనియు తాను తల్లివైపున, తండ్రివైపున లిచ్చవీయుడనే సనియు తెలియుటకును తన తల్లివైపు వంశమువారి గౌరవార్థమును తాను "లిచ్చావీదాహిత్రుడ"నని సముద్రగుప్తుడు వ్రాయించియుండెను. యీ అలహాబాదు రాతిస్తంభశాసనము "వైశ్య ధర్మప్రకాశికలో ప్రచురింప బడిన శాసనములలో చేర్చబడియుండలేదు. ఇది గుప్తరాజులు సూర్య వంశపు "లిచ్చవీ" క్షత్రియులని ఋజువుపరచదగిన శాసనము. దీనిని వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో గుప్తశాసనములను బ్రకటించినవారు "గుప్త రాజులు" వైశ్యులని చెప్పుటకు ప్రతిబంధకముగా నున్నందున యీశాసనమునుగాని మొదటి చంద్రగుప్తుని పైన వుదహరింపబడిన బంగారు నాణెమునుగాని వుదహరించియుండలేదని యెంచవచ్చును.

3. సముద్రగుప్తుని కుమారుడైన రెండవచంద్రగుప్తుని మధుర రాతిశాసనములో యిట్లున్నది.

"సర్వరాజోచ్ఛేతుః.....మహారాజశ్రీ ఘటోత్కచ పౌత్రస్య మహారాజాధిరాజశ్రీ చంద్రగుప్త పుత్రస్య లిచ్చావీ దాహిత్రస్య మహాదేవ్యాం కుమారదేవ్యా ముత్పన్నస్య మహారాజధిరాజశ్రీ సముద్రగుప్తస్య పుత్రేణ తత్పరిగృహీతేన మహాదేవ్యాం దత్తదేవ్యా ముత్పన్నేన పరమభాగవతేన మహారాజాధిరాజశ్రీ చంద్రగుప్తేన" అని వ్రాయబడియున్నది. దీనిని వాసవివ్రతిక 9 వ సంపుటం 233 పుటలో కూడను యిచ్చియున్నారు.

4. రెండవ చంద్రగుప్తుని కుమారుడగు మొదటి కుమారగుప్తుని "బిల్హదు రాతిస్తంభముమీదగల గుప్తశకం 9లో (క్రీ.పూ. 231సం||) వేయబడిన శాసనములోకూడను వెనుకటి రెండవచంద్రగుప్తుని మధుర శాసనములో వలెనే "లిచ్చావీదాహిత్రస్య మహాదేవ్యాం కుమారదేవ్యా ముత్పన్నస్య మహారాజాధిరాజశ్రీ సముద్రగుప్తస్య" అని ప్రారం

భించి తన తండ్రియగు రెండవ చంద్రగుప్తుని పుత్రహరించి తనవలకు వంశక్రమము చెప్పుకొనబడినది. అందుకూడను తమ లిచ్చవీవంశము నెత్తుకొనబడియే యున్నది.

5. మొదటి కుమారగుప్తుని కుమారుడు స్కందగుప్తుని బీహారు రాతి స్తంభశాసనములో కూడను “లిచ్చావీదాహిత్రస్య...నముద్రగుప్తస్య” అని యెత్తుకొనబడి స్కందగుప్తునివలకు చెప్పబడినది.

6. స్కందగుప్తుని భిటారి రాతి స్తంభశాసనములో కూడను పై విధమున “లిచ్చావీదాహిత్రస్య” అని ప్రారంభించి చెప్పబడినది.

7. నముద్రగుప్తుని గయలోని తామ్రశాసనములో కూడను “లిచ్చావీదాహిత్రస్య” నముద్రగుప్తస్య” అని వ్రాయబడియున్నది.

ఇంత స్పష్టముగా పై గుప్తశాసనములన్నిటిలోను తాము లిచ్చవీ శాఖకు చెందిన సూర్యవంశ ఖ్మత్రియులమనియు లిచ్చవీశాఖకు చెందిన నేపాలుదేశపు రాజుల దాహిత్రులమనియు చెప్పుకొనియుండగా “వైశ్యధర్మప్రకాశికలో గుప్తరాజుల శాసనములను ప్రకటించినవారలు ఆ శాసనములన్నిటిలోను పరంపరగా చెప్పుకొనబడుచుండిన “లిచ్చావీదాహిత్రస్య మహాదేవ్యాం కుమారదేవ్యా ముత్పన్నస్య” అనెడి ఖ్మత్రియులమని తెలుపగల వాక్యములకొదిలి “గుప్త” శబ్దమునకు “వైశ్యులని” లేని యర్థమును కల్పించి యింగ్లీషులోనికి తర్జుమాచేసి వానికి తెలుగర్థముతో ప్రకటించబడినవి.” ఆ వివరములు క్రింద యిచ్చుచుంటిమి చూడుడు.

వైశ్యధర్మప్రకాశిక 90 వ పుటలో యిట్లున్నది :

“The second record of the Gupta heritage, likewise perpetuated on stone, is to be seen in the Mathura inscription from the Katra Mound, wherein Samudra's parentage is apparently repeated in accordance with the tenor of the earlier monument. The genealogy of the family is further extended in the

inscription on the Bhitari lat or monolith, in the District of Ghazipur, and its counterpart at Bihar, which carries the succession down to Skanda Gupta and an unnamed heir."

పై ఇంగ్లీషు వాక్యముకు తెలుగులో తాత్పర్యము పై గ్రంథములోనే యీయబడియున్నది. చూడుడు.

“ఈ వైశ్యవంశమును గూర్చిన రెండవ శాసనము కాత్రాకొండ నుంచి తేబడిన మధురశాసనమై యున్నది. అందు పూర్వశాసనము ననుసరించి సముద్రునియొక్క పితృవంశము తిరిగి వ్రాయబడినది. మరియు గాజీపురమందుండు “భీటరి” అను శాసనములోను బీహారులో నుండు శాసనములోను స్కందగుప్తునివరకు నాయనపేరను పర్యంతము నీ వంశావళి చెప్పబడినది” అని వ్రాయబడియున్నది.

వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో ప్రచురింపబడిన గుప్తశాసనములు నాణెములలో “గుప్తరాజులు క్షత్రియులని తెలియబడదగిన” లిచ్చావి దాహిత్రు”లనియున్న వాక్యమునున్న తమవంశము లిచ్చవీవంశమని చెప్పబడిన మొదటి చంద్రగుప్తుని నాణెములోని “లిచ్చవాయ” అను దానినిన్ని యితరులకు తెలియకుండునటుల తొలగింపబడినవి. ఆ వాక్యములుగల కొన్ని శాసనములను, నాణెములను ప్రకటింపకయు, ప్రకటింపబడిన వానిలోనుండి ఆవాక్యములకు తద్దమా చేయకయు విడిచి వేయబడినవి. “గుప్త” శబ్దమునకు మాత్రము “వైశ్య” అని లేని అర్థము కల్పింపబడి ప్రకటింపబడినది. కనుక వైశ్యధర్మ ప్రకాశికలో ప్రకటింపబడిన ప్రకారం గుప్తశాసనములు, నాణెములు ప్రమాణముగా తీసుకొనుట కుపయోగింపవు. లిచ్చవీ క్షత్రియులు సాధారణముగా వారి శాఖలోని కన్యలను యితర శాఖలవారి కివ్వకుండుటకును, యితర శాఖల నుండి తమ శాఖలోనికి తెచ్చుకొనకుండుటకును, రాజ్యమువలన శాసింపబడుచుండిరి.

"There were rules restricting the marriage of all girls born in Vaisali, to that city alone." No marriage was to be contracted outside Vaisali.

(Kshatriya Clans in Buddh. India P. 71).

తా|| (లిచ్చవీయులచే నాక్రమింపబడిన) వైశాలినగరములో జన్మించిన "లిచ్చవీ" కన్య"లను ఆ నగరమందే వివాహమునకు యాయవలయునుగాని వైశాలినగరము బయటకు యాయకుండునటుల బయటశాఖలవారి కన్యలను తెచ్చుకొనకుండునటులను శాసించబడిరి. ఇతర క్షత్రియశాఖలకు చెందిన కన్యలవలన తమ శాఖవారి గుణశీలాదులలో సాంకర్యముగలిగి తమ శాఖవారి పవిత్రతకును, గౌరవానికి శయములకును భంగము కలుగునని లిచ్చవీశాఖవారు భయపడుచు సాధ్యమైనంతవరకు యితరశాఖలతో రక్తసంబంధము కలుపుకొనెడివారు కారు. తమ కన్యలను యితర శాఖలవారికిచ్చిన భార్యను లోకువచేసి పురుషులు తమ శాఖవారి కవమానకరమగు విధమున ప్రవర్తించెదరను భయమున తమ కన్యలను సాధ్యమైనంతవరకీతరశాఖలవారి కీయకుండెడివారు. ఇతరశాఖ పురుషుడు వివాహము చేసుకున్న యొక లిచ్చవీస్త్రీ తన భర్త హాస్యముచేయుచు లిచ్చవీయుల ఆడపడుచని తన శాఖ కవమానముగా నుండులాగున హాస్యమాడగా ఆ లిచ్చవీయుల ఆడపడుచు వెంటనే కత్తిదీసి భర్తకిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చినదట.

"హాస్యముగాగాని, లీలగాగాని తన పుట్టినింటివారి కవమానకరమగు ప్రసంగమును లిచ్చవీస్త్రీ విననిచ్చగింపదు. అట్టి ప్రసంగము పొరబాటున దొర్లినను అట్టి వానిని భర్తయైనను సహించదు. ఇట్టి ప్రసంగమింకొకమారు దొర్లిన యీ లిచ్చవీ ఆడపడుచు భర్త శపథముతో సహగమనమొనర్పగలడు." అని రోషావేశముతో భర్తను మందలించినదని చరిత్రలో చదివియుంటిమి. జాతి గౌరవమును ప్రధానముగా నెంచెడి వారు గనుకనే భార్యకు తనతో సమాన గౌరవము నిచ్చి ప్రవర్తింపగలదని తోచిన పురుషునికే లిచ్చవీసంఘమువారు యితర శాఖలోని పురుషునకు తమ శాఖలోని కన్యనిచ్చి వివాహము చేయుటకంగీకారము

నిచ్చెడివారు. సంఘమువారి అనుజ్ఞ లేనిది లిచ్చవీయుడేవడును యితర శాఖలవారితో వివాహ సంబంధమొనర్పగూడదని శాసన మొనర్పబడినది.

ఇట్టి స్థితిలో లిచ్చవీయుల ఆడపడుచును తమ జాతికి తరువాత జాతికి చెందినవారికెట్లు యీయగలరు? గుప్త శబ్దమాత్రముచే గుప్త రాజులు వైశ్యులని యెంచుట పొరబాటు. అందులో “కుమారదేవి” ప్రజాపరిపాలన చేయుచుండిన నేపాళరాజువంశములోనిదై యున్నది.

“(Kumara Devi) She belonged to a royal family of the Licchavis.”

(Kshatriya Clans in Buddhist India P. 137).

తా॥ కుమారదేవి లిచ్చవీయులను పరిపాలించెడి రాజవంశము లోనిది. భావ సం॥రం (1934-35) రావుబహదూర్ (శ్రీ) తుంపూడి భగవంతుంగారివలన ప్రకటింపబడిన వాసవి పత్రిక తొమ్మిదవ సంపుటము 212 పుటలో “కవికేసరి (శ్రీ) అద్దేపల్లి సత్యనారాయణగారు” “చంద్రగుప్త” “శ్రీ కుమారదేవి” గార్లను గురించి యిట్లు వ్రాసియుండిరి.

“శ్రీగుప్తుని కొడుకు ఘటోత్కచగుప్త. అతని కొడుకు మొదటి చంద్రగుప్తుడు. పాటలీపుత్రమునకు రాజు.”

“ఈయన (మొదటి చంద్రగుప్తుడు) నేపాళదేశమునేలు “లిచ్చవీ” తెగవారి కన్యను “కుమారదేవి”ని వివాహమాడెను.” (వాసవి పత్రిక 9 వాల్యూం, 212 పుట.)

అని వ్రాసియున్నారు. కనుక “కుమారదేవి” నేపాళదేశము నేలేడి రాజకుమార్తె. వీరు సూర్యవంశమునకు చెందిన లిచ్చవీ క్షత్రియులు. గుప్తవంశమువారు “లిచ్చవీ క్షత్రియ” వంశమునకు చెందినవారు గనుకనే నేపాలురాజు తన కుమార్తెను చంద్రగుప్తునికిచ్చి వివాహ మొనర్చియున్నాడు. గుప్త చంద్రగుప్తుడు వైశ్యుడైన యీ సంబంధము కలిసెడిది కాదు.

“Chandragupta was crowned as King of Kings, a date thereafter reckoned as the beginning of the great Gupta Era. To celebrate the event he struck coins inscribed with his own name, that of his queen, Kumara Devi, and of the Licchavi Clans of which he was the chief.”

(Vide The History of the Aryan Rule in India. By E. B. Havell P. 147. Ed. 1918).

తా॥ “చంద్రగుప్తుడు రాజాధిరాజు అను బిరుదుతో పట్టాభిషేక మొనర్చుకొనెను. ఆ తేదీయే గొప్పదైన గుప్తశక ప్రారంభమయ్యెను. అట్టి శుభదినమున నాతడు తన పేరును, తన భార్య కుమార దేవి పేరును, తానుకులపెద్దగా నుండిన లిచ్చవీ శాఖను యుదహరించుచు నాణెములను ముద్రింపించెను.” దీనినిబట్టి గుప్తవంశీయులు లిచ్చవీయుల తొమ్మిదిశాఖలలో చేరియుండినవారనిస్పష్టపడుచున్నది—గుప్తశబ్దముగృహనామము. నైశ్యజాతిని దెలుపునదికాదు.

“It is wholly misleading to describe the Gupta Era as a Hindu or Brahmanical reaction. It was rather an Aryan revival, for it was the effort of the Aryan Kshatriyas, aided by the Aryan Brahmins, to restore the political and spiritual supremacy of the Indo-Aryan race in Aryavarta.”

His. of the Aryan Rule in India. By Havell. P. P. 151-52).

తా॥ గుప్తరాజ్యము హిందువులు లేక బ్రాహ్మణులు బౌద్ధ మతము మీద చేయబడిన ప్రతీకారమని వర్ణించుట పొరబాటు. అది ఆర్యుల పునరుద్ధారణము. ఆర్యావర్తమునందు తమ రాజకీయ, మత ఆధిపత్యములను తిరిగి నెలకొల్పుకొనుటకు ఆర్యక్షత్రియులు, ఆర్య బ్రాహ్మణుల సహాయముతో చేయబడిన హిందూఆర్యులయొక్క పునరుద్ధారణ కార్యమైయున్నది. అని హావెలు మహాశయుడు వ్రాసి

యున్నాడు. కాని యిందు ఆర్య క్షత్రియ, ఆర్యబ్రాహ్మణులను పద ప్రయోగములు విషపూరితములుగా నున్నట్లు దోచుచున్నవి. ఆర్యేతర జాతులమీద తమ అధికారమును చలాయించుటకు ఆర్యబ్రాహ్మణ, క్షత్రియులచే చేయబడిన ప్రయత్నముగా వర్ణించుటవలన ఆర్య, ఆర్యేతర తగాదాలకు బీజమగుచున్నది. పాశ్చాత్య లీదేశమునకు రాక ముందు భారతదేశములో నివసించువారందఱును తాము ఆర్యులమనియే భావించుచుండిరి. చాతుర్వర్ణ్యములు అనులోమ, విలోమ జాతులన్నియు ఆర్యులలో గల అంతశ్శాఖలేగాని ఆర్యేతరులెవరును లేరని తలచుచుండిరి. అనులోమ, విలోమమువలన గలిగిన సంకీర్ణ జాతులు కూడను వైదిక ధర్మములను విడిచి భ్రష్టులైన ఆర్యులుగాని ఆర్యేతర జాతులుకారు. అట్టి ఆర్యేతరజాతులేవియు లేవు. ఇట్టిస్థితిలో పాశ్చాత్యులు ఆర్య ప్రదావిడాదిజాతులుగా దేశప్రజలను విడదీసి షరస్పరకలహములకు పునాదులను వేసిరి. కనుక పై పండితుని వాక్యములలోని భావమును విసర్జించి భారతీయులు తమమతమునుతమరాజకీయస్వాతంత్ర్యమును శక, హూణాది విదేశీయుల దాడులనుండి సంరక్షించుకొనుటకు బ్రాహ్మణుల మంత్ర శక్తి (ఆలోచనాశక్తి) తో క్షత్రియుల భుజబలమును జతచేసి వైశ్య, శూద్రులయొక్కయు మిగత యితర అంతశ్శాఖల వారియొక్కయు సహాయ సంపదలతో దేశప్రజలందరిచే చేయబడిన ప్రయత్నమని చెప్పట సమంజసము.

"They (The Gupta Emperors) were full-blooded Aryans of the historic Licchavi Clan who rallied the Kshatriya Clans to the defence of the Āryāvarta against the Turks, and Huns of those days who were threatening the existence of Aryan Empire in India "

(Bhandarkar's Commemoration Vol. P. 442, Ed. 1917).

తా|| గుప్తచక్రవర్తులు పూర్తియైన ఆర్యరక్తముతో నిండిన చరిత్రాత్మకమైన లిచ్చవీశాఖకు చెందిన క్షత్రియులు. తురుష్కులు,

హూణులు ఆర్యావర్తములో అర్యసామ్రాజ్యమును నాశనముచేయుటకు యత్నించుచుండినకాలమున ఆర్యావర్తములోని క్షత్రియు లందర నేకము చేసి దేశ స్వాతంత్ర్యమును కాపాడినవారు.

“Mr. Allen presumes that Samudragupta was born in a Licchavi family and to keep up the memory of the father, Chandragupta and mother, Kumara Devi, the coin was issued”.

(Kshatriya Clans in Budd. India. P. 137).

తా|| సముద్రగుప్తుడు లిచ్చవీ కుటుంబములో జన్మించియుండెను.

తన తండ్రి చంద్రగుప్తునియొక్కయు, తల్లి కుమార దేవియొక్కయు జ్ఞాపకార్థము (తాము “లిచ్చవాయు”లమని తమ కులమును దెలుపుచు) ఆ నాణెము ముద్రింపబడినట్లు “అల్లెన్” మహాశయు డూహించుచున్నాడు.

“Samudragupta by his conquests considerably enlarged the Empire of the Guptas.....and reasserting the principle of Kshatriya hegemony over the whole of India.”

(Havell's History of the Aryan Rule in India. P. 154).

తా|| సముద్రగుప్తుడు తన విజయములవలన గుప్తసామ్రాజ్యమును విస్తరింపజేసి భారతదేశమంతట క్షత్రియులే రాజ్యాధికారమును పొందవలయుననెడి సూత్రమును తిరిగి స్థిరపరచెను.

“Sanskrit, therefore, naturally was the official language of the Gupta Imperial Court.”

(Do Book P. 155).

తా|| గుప్తరాజ్యమున సంస్కృతము రాజభాషగా నుండెను.

“The village kathaks found ready listeners to praises of the mighty kshatriya (Samudragupta) then seated on Rama's throne at Ayodhya.”

(Havell's His. of the Aryan Rule in India P. 155)

తా॥ అయోధ్యయందు శ్రీరామచంద్రుని సింహాసనము నధిష్ఠిం
న గొప్ప ప్రతాపముగల క్షత్రియుని (సముద్రగుప్తుని) గురించిన స్తోత్ర
కావ్యములను కథకులు (పౌరాణికులు) ఛేవ్వచుండగా వినుటకు గ్రామ
సీమలయందు జనులు మూగుచుండిరి.

“The Guptas were undoubtedly the representa-
tives of Aryan Kshatriya tradition.” (Do P. 178).

తా॥ గుప్తరాజులు నిస్సందేహముగా అర్యక్షత్రియసాంప్రదాయ
వారసులు ప్రతినిధులు.

“In fact the instinct of caste has become so ingrained in and natural to the Indian mind, that the Rajaputs of pure Aryan descent decline even now, as thousands of years ago, to take girls from, or give girls in marriage to the Aryans of mixed descent whether they be the Kshatriyas of the united provinces, or the Kathis of Katiawar and the Maharatta of Maharashtra.” (Epic India. By C. V. Vaidya P. 45)

తా॥ కులసంస్కారము హిందూ దేశస్థునిబుద్ధియందు సహజ
సంస్కార రూపమును బొంది అస్థిగతమైనది. రాజపుత్రస్థానములోని
స్వచ్ఛమైన ఆర్యక్షత్రియులు వేల సంవత్సరముల క్రిందటవలెనే
నేటికి కూడను (క్రీ॥ శ॥ 1940 సం॥కు) తమ సాంప్రదాయమునకు
చొదలి, సాంకరముచెందినట్లెంచబడిన ఉత్తరప్రదేశమున గల
క్షత్రియులతోగాని, కథియవారు రాష్ట్ర) క్షత్రియులతోగాని, మహారాష్ట్ర)
క్షత్రియులతోగాని సంబంధబాంధవ్యము లొనర్పరు. అనగా తమ కన్య
లను వారికి వివాహమునకీయరు. వారి కన్యలను తాము తీసుకొనరు.

క్రీ॥ శ॥ 300 సం॥రములో సముద్రగుప్తుని కోర్టులో సెల్యూకసు
తరపున రాయబారిగానుండిన “మాగనధీను” యిట్లు వ్రాసియున్నాడు :

"No one" he wrote "is allowed to marry out of his own class or exercise any calling except his own."

(Epic India P. 49. By C. V. Vaidya, M. A.)

తా॥ తన కులముకు చెందనిస్త్రీని (యితర కులములనుండి తెచ్చి) వివాహముచేసుకొనుట, తనవృత్తిగాక యితరవృత్తి నవలంబించుట యను నవి నిషేధింపబడినవి" అని వ్రాసియున్నాడు. తన కులములోని స్త్రీలన తప్ప ఇతర కులములస్త్రీలను యెవరును వివాహమాడకూడదని శాసించి వర్ణధర్మములను యధావిధిగ అమలు జరుపుచుండిన గుప్త చక్రవర్తులు తమ వైశ్యులైన యెడల విలోమ సాంకర్యమును గలిగించెడి క్షత్రియుల కుల స్త్రీలను వివాహమాడుటయను ధర్మవిరుద్ధకార్యమొనర్చియుండదు. కే. యం. పానిక్కారు మహాశయుడు తన శ్రీహర్ష చరిత్ర 45 పుటలో

"There is no doubt whatever that the caste system as we know it to-day with all its elaborate restrictions with regard to marriage, food, ceremonial pollution, etc. existed in its fully developed form in the days of Harsha." (i. e. 606-640 A. D.)

తా॥ వర్ణవ్యవస్థ, వివాహము, ఆహారము, జాత మృతాశౌచములు మొదలుగాగల వానియందు తనబహుళ నియమములతో గూడినదై యీ దినముననున్న దానికంటె హెచ్చు వికాసముగలదై క్రీ॥ శ॥ 606-640 సం॥రములలోగల శ్రీహర్షుని కాలమందుండియున్నదని చెప్పుటకు సందేహింపనక్కరలేదు. అని వ్రాసియున్నాడు. గుప్తరాజుల వంశము క్షత్రియవంశమేగాని వైశ్యవంశము కాజాలదు. అని పూర్వ చరిత్రలు శాసనములు, నాణెములు చెప్పుచున్నవి.

గుప్తరాజులు సూర్యవంశ సంభూతులైన లక్ష్మణేయులనబడు "లిచ్చవీయ శాఖకు చెందిన సుక్షత్రియులు."

"త త్స త్ "

ఆంధ్రమహాజనులకు విజ్ఞప్తి

ఆర్యులారా!

“ఆర్యవిజ్ఞానము” అను గ్రంథమున 1500 పుటలకు పైగాగల ఏడు భాగములు మాత్రము 12 పుస్తకములుగ యిప్పటికి ముద్రణము చేయింపగలిగితిమి. అందు రెండవభాగము ఇంగ్లీషులో వేయబడినదిగాని అసలు తెలుగుమాతృక అచ్చుకాలేదు. లోగడ పాశ్చాత్య పండితులచే వ్రాయబడిన మనదేశ చరిత్ర లనేక ప్రమాదములతోగూడి పొరపాటభిప్రాయములతో నిండియుండిన యసత్య చరిత్రలని స్పష్టముగా రుజువుచేయబడినవి. భారతీయ వాఙ్మయమునుండి యదార్థ విషయముల సేకరించి యుక్తియుక్తముగను సప్రమాణముగను, వ్రాయబడిన అత్యుత్తమ గ్రంథములు.

దేశములో ప్రముఖులును, వార్తాపత్రికలును, మా ఆర్యవిజ్ఞాన గ్రంథములమీద చక్కని సమీక్షలు చేయుచుండిరి. గ్రంథములను చదివినవారలు తమ హర్షామోదములను దెలుపుచుండిరి. ఇప్పటికి ఏడు వేల రూప్యములకు పైగా ఖర్చుచేయబడినది. గ్రంథములమీద పెట్టబడినసొమ్ము వెంటనేతిరిగి యొకేమొత్తమున వచ్చునది కాదను సంగతందరు ఎఱింగినదే. ఇంకను యెనిమిదివేల రూప్యములుండినగాని మిగత గ్రంథము లచ్చుకానేరవు. అది యీ గ్రంథకర్తగారి శక్తిని మించిపోయినది. విజ్ఞాన తృప్తిగల ద్రవ్యవంతులు విరివిగా విరాళములిచ్చి పోషించినగాని మిగత భాగములు ముద్రింపబడజాలవు

ఇరువది సం॥ కంటే నెక్కువకాలము అనేక గ్రంథ పరిశోధన జేయబడి ప్రాచీనవిజ్ఞానమును ఆధునిక ప్రకృతిశాస్త్రముల దృష్ట్యా సమన్వయించి యీతరమువారికిని, రాబోవువారికిని ప్రాచీనార్య విజ్ఞానము కరతలామలక మగునట్లు చేయుటయే యీగ్రంథమాలలోని విశేషము. కాబట్టి భారతీయులందరు మాయుద్యమమునకు తోడ్పడి దీనిముద్రణ కార్యమును పూర్తి చేయించ ప్రార్థన.

సహాయమును గోరు విధానము

(1) మహారాజ పోషకులు	రూ 100-0-0
(2) రాజపోషకులు	50-0-0
(3) పోషకులు	25-0-0

వారిపేర్లు గ్రంథములో చేర్చబడును. పూర్తి శెట్టు 1 కి ముప్పది రూపాయల కిమ్మతొనరకు అగును. పై వర్గములలో చేరిన వారికి వెంటనే 2కి రూపాయల గ్రంథము లీయబడును. మిగత గ్రంథములు క్రమేపి పంపబడుచుండును. విజ్ఞానాభిమానులు వెంటనే వారుత్సహించు విరాళమునంపి గ్రంథమాలలో సభ్యులుగా చేరగలందులకర్థింప బడుచున్నారు.

తయారైన గ్రంథములు.

అచ్చులోనున్నవి.

౧. బ్రహ్మాండసృష్టివిజ్ఞానం	రూ 3-0-0	౧. ఆర్యావర్త ప్రాచీనత	
౨. మానవ సృష్టివిజ్ఞానము (ఇం) ,,	1-8-0	౨. ఆర్యుల ప్రపంచ వ్యాప్తి	
౩. కలికక విజ్ఞానం. (ప్ర. భా.) ,,	1-8-0	[౨ సంపుటములు]	
౪. ,, (ద్వి. భా.)	} 2-4-0	౩. ఆర్యుల చిత్రము	
(కలిరాజ వంశావళి)		౪. ఆర్యుల సర్వతోముఖ	
౫. ,, (శ్చ. భా.)	} 4-8-0	విజ్ఞానము	
కలిరాజ వంశావళి) కేవలం		౫. అద్వైతబోధిని	
౬. ఆంధ్రులు ఎవరు ?	0-6-0	౬. నిర్విచార జీవనము	
౭. ఆభాస క్రొత్తవము	1-8-0	౭. మానవ సృష్టి విజ్ఞానము	
౮. జంబూ ద్వీపము	0-6-0	(తెలుగు)	
౯. ధృవనివాస ఖండనం	3-8-0		
౧౦. భారతీయశకములు	2-0-0		
౧౧. గుప్తరాజు లెవరు?	1-8-0		
౧౨. అగ్ని వంశపురాణము	} 1-8-0		
(బహ్మక్షత్రతాళములు)			

ఆర్య విజ్ఞాన గ్రంథములు

గ్రంథకర్త :

కోట వెంకటాచలం

గాంధీనగరం, విజయవాడ - 2

వలయువారు గ్రంథకర్తగారికి వ్రాసిన బడయగలరు.

ఇంతవఱకు అచ్చుఅయిన గ్రంథములు

౧ బ్రహ్మాండసృష్టి విజ్ఞానము

బ్రహ్మాండసృష్టి, భూగోళ, ఖగోళ వివరములు. సప్తసముద్రములు, సప్తద్వీపములు, జంబూద్వీప వివరములు, హద్దులు, చతుస్సాగరములు, దేవమానవాది వర్గసృష్టి, స్వాయంభువ మనువంశము యిత్యాది విషయములు. 234 పేజీలు. అట్టబైండు. నెల 3-0-0

౨ మానవసృష్టి విజ్ఞానము

(ఇంగ్లీషు తర్జుమా)

O R

The Genesis of the Human Race

ఇందు వేదములలో చెప్పబడిన స్వాభావిక సృష్టి వివరములు; డార్విన్ పరిణామవాదము సంపూర్ణ సిద్ధాంతముకాదు, మానవసృష్టి, సృష్టికాలము; ప్రథమ సృష్టికి స్థానము; ఆర్యుల జనన దేశము ఆర్యావర్తమేనని దెలుపు ఋగ్వేద మంత్రములు, స్మృతులు, పురాణముల నుండి సూటిగా ఆర్యుల సృష్టిని వారు తూర్పునుండి అనగా ఆర్యావర్తము నుండి పశ్చిమదేశముల నాక్రమించిన వివరములు; సప్తసింధువుల వివరణము; దస్యులెవరు? ప్రాచీన భూగోళము ఇత్యాది వివరములు. భూగర్భ శాస్త్రము, భూగర్భ వస్తు పరిశోధన శాస్త్రవాక్యములతో సమన్వయించి వ్రాయబడిన 114 పేజీల గ్రంథము-నెల 1-8-0

3. కలిశకవిజ్ఞానము

(ప్రథమ భాగం) జ్యోతిస్సిద్ధాంతాల కాలనిర్ణయం

కలిశకం యిప్పటికి 5050 సం॥రములు జరిగినట్లు సప్తరి మండల చలనము ననుసరించి ఋజువు ఆర్యభట్టు; భాస్కరాచారి మొదలుగాగల సిద్ధాంతాల కాల నిర్ణయములు, లోగడ చేయబడినవి తప్పలని ఋజువుపఱచుచు కలిశకం 5050 జరిగినట్లు చూపుట. 124 పుటల గ్రంథం — నెల 1-8-0

౪. డిటో ద్వి తీ య భా గం

(కలిరాజవంశావళి)

భారతయుద్ధము జరిగిన కలిశకమునకు పూర్వము 36 సం॥రము నుండి కలి 5050 (క్రీ॥ పూ॥ 3138 క్రీ॥ శ. 1950) వఱకు గల రాజుల జాబితా వారి రాజ్యకాలములు వారి కాలములలో జరిగిన విశేష విషయములను చెప్పుచు పాశ్చాత్య పండితులైన వెబరు, మాగ్డనలు, రాఫ్సన్, స్మిత్, మొదలైనవారలన్నూ, హైందవ హూణ విద్యాధికులయిన భండార్కారు, హరప్రసాదశాస్త్రి మొదలగు వారలచే వ్రాయబడిన చరిత్రలోని పొరబాటభిప్రాయములను ఖండించుచు, సత్యవిషయములతో వ్రాయబడిన భారతదేశ చరిత్ర. కలిపూర్వం 1836 లగాయతు కలి 2775 వఱకు (క్రీ॥ పూ॥ 4938 ల క్రీ॥ పూ॥ 327 వఱకు) గల గ్రంథం. పుటలు 152 — నెల 2-4-0

౫. డిటో తృ తీ య భా గం

(కలిరాజవంశావళి శేషం)

(గుప్తవంశము; బ్రాహ్మణరాజులు; వివిధ రాజ్యములు.)

ఇందు కలి 2775 ల॥ కలి 5050 వఱకు (క్రీ॥ పూ॥ 327 ల క్రీ॥ శ॥ 1949) ఆంధ్ర శాతవాహన సామ్రాజ్య పతనము; గుప్తవంశపు రాజులు; గుప్తశక నిర్ణయం; ఆంధ్ర సామ్రాజ్య విభాగము; బ్రాహ్మణ

రాజులు; మహమ్మదీయాది యితర రాజ్యముల చరిత్రకు సంబంధించిన వివరములు. జంబూద్వీప విభాగములు గల గ్రంథం - 314 పేజీలుగల గ్రంథము— వెల 4-8-0

౬. ఆ భా స క్రైస్తవము

శ్రీకృష్ణభక్తులైన బ్రాహ్మణులు పాలస్తీనా మతములలో నుండి శ్రీకృష్ణభక్తిని పాలస్తీనా ఈజిప్టు మొదలగు దేశములలో ప్రచారము చేసియుండిరి. శ్రీకృష్ణ కథనే బైబిలులో యెక్కించుకొని క్రీస్తుగా మార్చియుండిరి. ప్రారంభ క్రైస్తవులు ముఖమున Y మార్కునామమును ధరించుచుండిరను విషయములా యా గ్రంథములనుండి సేకరించబడిన ప్రమాణములతో గూడిన గ్రంథం. 94 పేజీలుగల గ్రంథం. వెల 1-8-0

౭. ఆంధ్రులెవరు?

ఆంధ్రదేశములోని ప్రజలు ఆర్యసంతానమనియు, వారి నొక కాలమున పరిపాలించిన “ఆంధ్ర” అను పేరుగల రాజు తనపేరును నాదేశమునకుంచి వ్యవహరించినందున నీదేశము కాంధ్రదేశమనియు, దేశములోని ప్రజలు ఆంధ్రులనియు వ్యవహరింపబడుచుండిరి. ఆంధ్రజాతి స్వచ్ఛమైన ఆర్యజాతి అని ఋజువుచేయబడిన గ్రంథము.

52 పేజీలు 0-6-0.

౮. జంబూద్వీపము

(ఆంధ్రలి విభాగములు)

ప్రాచీన భూగోళము, అందలి జంబూద్వీపాదులైన సప్తద్వీపములు, సప్తసముద్రములు జంబూద్వీపమందలి నవవర్ష విభాగములు మొదలగున వివరములు నవీన భూగోళమునకు సమన్వయించి డిగ్రీలు సహా యిచ్చి సమన్వయము చేయబడిన పుస్తకము. వెల 0-6-0

౯. ధృవనివాసఖండనము

224 పుటలు : : వెల 3-8-0

(శ్రీ) తిలక్ మహాశయులచే వ్రాయబడిన “వేదములోని ఆర్యుల ఉత్తర ధృవనివాసము” అను గ్రంథముమీద పూర్వపక్షము. ఆర్యుల యుత్పత్తి ఆర్యావర్తముననే నని సప్రమాణముగా యిందు ఋజువు చేయబడినది.

౧౦. భారతీయ శకములు వెల 2-0-0

౧౧. గుప్తరాజు లెవరు? వెల 1-8-0

౧౨. అగ్ని వంశపు రాజులు వెల 1-8-0

గ్రంథములు వలయువారు దిగువ చిరునామాకు వ్రాయుడు :—

కోట వెంకటాచలంగారు

గాంధీనగరం

విజయవాడ - 2.

పై గ్రంథములను గురించి వార్తాపత్రికలలోని “గ్రంథ సమీక్షలు, ప్రముఖుల అభిప్రాయములు” దిగువ వ్రాయబడినవి చూడుడు.

ప్రముఖుల అభిప్రాయములు

I

రాష్ట్రపతి, డాక్టరు

బోగరాజు పట్టాభిశేతారామయ్య పంతులుగారు

న్యూఢిల్లీ నుండి యిట్లు వ్రాసియున్నారు :

న్యూ ఢిల్లీ, 26-7-1949

ఆర్యా !

మీవద్దనుంచి యీరోజు వచ్చిన మానవసృష్టి విజ్ఞానము అనే పుస్తకము అందినది కొంచెము హెచ్చుతగ్గుగా పుస్తకం సంతోషముగా

చదివినాను. అద్భుతంగా యున్నది. మీరు నిరాడంబరంగా యింత కృషి చేస్తున్నారన్న విషయము మాకు యిదివఱకు తెలియదు. ఆంగ్లమునందు తర్జుమా చేయించుట చాలా మంచిపని జరిగినది. అచ్చులోనున్న 11 పుస్తకములలో రెండవస్థానం వహించిన ఈ పుస్తకముగాక యింకను పదిపుస్తకములు రావలసియున్నవి. అవి అన్నియు ఇంత ముచ్చటగను యింత తేజోవంతముగను ఉండునని చెప్పటకు సందేహము లేదు. మనవైపునుండి ఇంతటి గ్రంథము వెలువడినందులకు మీరు నా కృతజ్ఞత తెలుపు చున్నాను.

చిత్తగించవలెను.

(సరియైన నకలు)

భో॥ పట్టాభి సీతారామయ్య

II

శ్రీ పరమహంసపరివ్రాజకాచార్యవర్య శ్రీజగద్గురు

శ్రీ విమలానంద భారతిస్వామివారు

శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపతి దత్తాత్రేయమందిరం, కొత్తాశం, తెంకాశితా॥
యిట్లు వ్రాసియున్నారు—

క్యాంపు విజయవాడ,

13-10-49.

ఇంగ్లీషువారు... మన దేశచరిత్రమని, యెవరేది వ్రాసియున్నను అల్లికబుట్ట విధముననే యున్నది. ఇప్పుడీ కోట వెంకటాచలపండితులు, నెనుకటివారు మనకున్న యాధారముల నేవిధముగ తారుమారు చేసినదియు నందు కొన్నిటి ముఖ్యమైనవాని యెట్లు అశ్రద్ధ చేసినదియు, తెల్పుచు సరియైన మార్గమును త్రొక్కి మన దేశమునుగూర్చి, సత్యమైన చరిత్ర నెల్లు బయలుపరచవలయునో విశదముచేయుచు తమకిక ముందు వచ్చువారలకు మార్గదర్శకులైరని చెప్పట అత్యంత ముదావహము. ఇత్యాది—

క వి సా మ్రా ట్

శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ కవిగారు

బ్రహ్మశ్రీ కొటవెంకటాచలంగారి “ఆర్యవిజ్ఞానము” ఆంధ్రులెవరు? మొదలయిన గ్రంథముల వారు దయతో నాకు పంపించిరి. నేను చదివితిని. ఆంగ్లభాషా పండితులు మనపూర్వచరిత్ర భాగోళశాస్త్రమును, ఆర్యవిజ్ఞానమును తారుమారుచేసి మనదేశములో చెప్పరానంత యశాంజిని గలిగించిరి.

శ్రీ వెంకటాచలంగారికృషియు, ప్రతిభయు గొప్పవి. వారుఋజువు చేసిన ఈ విషయములే ఏ “బెర్రిజ్జెల్ కీత్” ఓ వ్రాసినచో నృత్యము చేయుదురు కాని దేశీయపండితుడు వ్రాసినచో నాధరించదు ఇత్యాది.

శ్రీ వెంకటాచలంగారిని విశ్వవిద్యాలయాలు ‘డాక్టరేటు’ లిచ్చి గౌరవించవలయును.

శ్రీ వెంకటాచలంగారికి అత్తప్పి అక్కరలేదు. విజ్ఞానము అది దానికొరకే దానిని తెలుసుకొను వారికొరకు తెలుసుకొనగలుగు వారే తెలిసికొందురు తక్కినవారు విమర్శింతురు.

(సంతకం)

విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, 31-3-50.

IV

కె. యన్. రామస్వామిశాస్త్రి యార్

రిటైర్డ్ డిప్టీ డిప్టీ జడ్జి యీ ప్రకారం వ్రాసియున్నారు.

రాయపేట, మద్రాసు, 19-7-1949

My Dear Sir,

I thank you sincerely for sending me a copy of your excellent book “Manavasrishti Vijnanam”. You have given convincing reasons for your views. I feel sure that your book will receive ever increasing public appreciation.

శ్రీ జటా వల్లభుల పురుషోత్తముగారు, ఎం. ఏ.

[లెక్చరర్, S. R. R. & C. V. R. College, విజయవాడ.

కొవ్వూరు ఆంధ్రగోవా విద్యాపీఠ సంస్కృత కళాశాలకు వెనుకటి అధ్యక్షులు.]
ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు :—

సాధారణముగా గొప్పవారనిపించుకొనువారు పూర్వవయస్సులో నేదో కొంచెము సమాజసేవ గావించుటయు, దానిని గురించి గర్వించుట తోను వెనుకటి ప్రతాపమును చెప్పకొనుటతోను ఉత్తర వయస్సును గడపుటయు జరుగుచుండును. పూర్వ వయస్సును విజ్ఞానాదానకాలము గాను, ఉత్తర వయస్సును విజ్ఞాన విసర్జన కాలముగాను గడపువారు కొలదిమందియే యుండురు.

(శ్రీ) కోట వెంకటాచలము గారొక గ్రంథకర్తయని వారితో సన్నిహిత పరిచయముగలవారికికూడ చాలమందికి నేటికిని తెలియదు. వీరు ముప్పది సంవత్సరములక్రిందట “అద్వైతబోధిని,” “నిర్విచారజీవనము” అను రెండు గ్రంథములను రచించినారని వీరి మిత్రులకే చాలమందికి తెలియదు. అరువది సంవత్సరములు దాటిన తరువాత వీరు రచించిన గ్రంథములే ఇతర మిత్రులకువలె నాకును సువిదితములైనవి.

అంతకుపూర్వము వీరు కొంతకాలము తపస్సు చేసిరనియు, యోగాభ్యాసములో చాలకాలము గడిపిరనియు నేను విని యుంటిని. ఆ తపస్సునకును, సాధనకును ఇతర ఫల ముండుగాక ! కాని జిజ్ఞాసులను ముగ్ధులను గావించినట్టియు, అజ్ఞానాబ్ధిమగ్నుల నుద్ధరించునట్టియు, స్వదేశ వేషభాషా భర్తాభిమానకూన్మ్యులై, పడమటిగాలిచే శోషించిన ముఖవర్చస్సుగల భారతీయులలో నూతన తేజస్సును నింపునట్టియు, ఇంపుమీరు గ్రంథ పరంపర వీరి లేఖనినుండి బయ్యల్పడలుటయు, భారత భౌతిక స్వాతంత్ర్యవతరణమున కించుమించు సమకాలికముగనే యీ గ్రంథములు పుంభానుపుంభముగా ముద్రణాలయములనుండి బయ్యల్పడలి నైజ్ఞానిక సంచలనమును కల్గించుటయేకాక, భారతీయతా పునరుజ్జీవ సమునకు పునాదులను వైచుటయే వీరి యోగతపస్సులకు దృశ్యఫలమని నేను తలంచుచున్నాను.

ఈ గ్రంథపరంపరపై నొక విపులసమీక్ష వ్రాయుటకు నాకెంతేని వాంఛకలదు. అది మరొకప్పుడు తీరగలదు. పాశ్చాత్య పండితులును, వారి ననుసరించిన దేశీయవిద్వాంసులును వేదములకును, రామాయణ భారతాది గ్రంథములకును నిర్ణయించిన కాలములును వారు సృష్టి క్రమాది విషయములపై తేల్చిన సిద్ధాంతములును సత్యములే యైనచో సనాతన ధర్మమనునది యెవ్వరికిని గ్రాహ్యము కాకపోవుటయు మనము గర్వించుచున్న ఆర్షసాహిత్యము తప్పులతడకయగుటయు అనివార్య మగును. అంతప్రమాదము ఆధునిక భారతీయవిజ్ఞాన శోధకుల కృషివలన ఉపస్థితమై యున్నను వారిసిద్ధాంతములను సయుక్తికముగ ఖండించుటకు పూనుకొన్నవారు కొలదిమందియే కలరు. ఆకొలదిమందిలో ముందు లెక్కింపదగినవారు శ్రీ వెంకటాచలముగారు. ఈగ్రంథపరంపరా రచనా ప్రచురణములద్వారమున వీరు యావదాంధ్రలోకమును అధమర్జులను (ఋణస్థులను) గావించినారు. ఈ గ్రంథములు ఇతరభాషలలోనికికూడ సరివర్తనము నొందుట ప్రారంభమైనందున విజ్ఞాన ప్రపంచములో ఆంధ్రుల కీర్తియే యినుమడింపగలదు. హిందూధర్మవిజ్ఞానముల నీవట్టిష్టమైన ధోరణిలో కాపాడుచున్నందులకు శ్రీ వెంకటాచలముగారికి నా జోహారు లర్పించుకొనుచున్నాను.

25-9-51

VI

కక్షతిలక, కవితావిశారద, విద్వాన్

శ్రీ మ తి కాంచనపల్లి క న కాంబ గారు

యెక్కు - లెక్కెర్, క్విన్ మేరీ కాలేజి - యిట్లు వ్రాసియున్నారు.

బె జ వా డ , 6-10-49.

“బ్రహ్మశ్రీ కోట వెంకటాచలంగారు సృష్ట్యాదినుండి మానవజాతి యార్జించిన విజ్ఞానము మన ప్రాచీన గ్రంథములను చక్కగ పరిశోధించి పఠించి “ఆర్యవిజ్ఞాన మను కురుమములచే లోకుల కామోదమును గూర్చుచున్నారు - జిజ్ఞాసువుల పాలిట కల్పవృక్ష మీ గ్రంథమాల యని చెప్పవచ్చును. ఆంగ్లేయభాషలో “మానవసృష్టి విజ్ఞానము ”

(The Genesis of the Human Race) అను గ్రంథమును ప్రచురించిరి... ..రెండవది ఆభాసకైస్తవము... ..వెంకటాచలం గారి పరిశోధనయొక్క సారము నీ గ్రంథము వెల్లడిచేయుచున్నది. బ్రహ్మాండసృష్టి విజ్ఞానమునందు సర్వశాస్త్రముల సారమును త్రోడికరించినారు. “కలిశకవిజ్ఞానము” ప్రథమభాగమును, ద్వితీయభాగమును గూడ చదివితిని. విద్యార్థులకు సైతమీ గ్రంథములు మిక్కిలి యుపకరించును. హిందువులందఱు ఆబాలవృద్ధులు పఠింపదగినవి వీరి గ్రంథములని భావించుచున్నాను.”—

VII

శ్రీ దాసు త్రివిక్రమరావు పంతులుగారు

కొత్తగూడెం, 3-9-49.

.....The process of the Evolution of the Universe explained therein is convincing to all unprejudiced minds. I have my own doubts as to whether the leaders of our secular state will give the book the attention it deserves. I hope it will enable the present and coming generations to know in an understanding manner the eternal truths contained in our ancient books.

VIII

శ్రీ సాలస బాపనయ్యగారు

బి. ఏ., బి. యల్., వకీలు, రాజమండ్రి.

Dear Sir,

13-7-49.

I thank you once more heartily for sending me the book “Manavasrishti Vijnanam” which I have read with great interest and benefit to myself, and admire the profound knowledge and close reasoning which it displays on the subject which greatly enhances the prestige of the Aryan Race.

xii

IX

ఉ య్యూ రు రా జా గ రు

“తాము పంపిన ‘మానవసృష్టి విజ్ఞానం’ అనే ఇంగ్లీషు గ్రంథం అందినది. చాలా పరిశోధనచేసి తమరు నిర్ణయించిన విషయం.” తమ గ్రంథము సావకాశముగా చదివి ఆనందించగలము.

X

శ్రీ ఇ వ టూ రి సా నం ద రా వు , యలకురు.
ఆర్యా ! తమగ్రంథము లమూల్య విజ్ఞానదాయకములు. 18-9-49

XI

శ్రీ పెద్దిరాజు సూర్యనారాయణ పంతులుగారు

“మీగ్రంథము లామూల్యముగా చదివినారము. భావ్యభ్యుదయమున కెంతయు చేదోడువాదోడుగ వన్నెకెక్క దగిన చరిత్ర రాజములనుట కెట్టిసంశయములేదు. 22-9-50

ప త్రి కా స మి క్ష లు

XII

కృష్ణాపత్రిక యిట్లు వ్రాయచున్నది : ది 14 మే 1949

విజయవాడ వాస్తవ్యులగు శ్రీ కోట వెంకటాచలంగారు అద్వైత బోధిని, నిర్వచారజీవనం, ఆభాసక్రైస్తవము, బ్రహ్మాండసృష్టి విజ్ఞానము, కలిశకవిజ్ఞానము, మానవసృష్టి విజ్ఞానం అనేడి ఉత్తమ గ్రంథముల రచించి ఆంధ్రమహాజనులకు అపారమైన సేవ చేసియున్నారు.

.....“డాక్టర్ సృష్టిక్రమము అసంపూర్తిగ నున్నదని ఋజువు చేయగలిగిరి.” ప్రపంచ సృష్టి 195,58,85,050 సం॥రములక్రింద జరిగి యున్నదని స్పష్టపరచిరి.

భారతదేశ చరిత్ర పునర్నిర్మాణ యుగమున యిట్టి యుత్తమ గ్రంథము లందలి విషయము లెక్కువగా ఆచరణ యోగ్యములుగా నుండగలవు వారి (ఆర్యుల) ఆధ్యాత్మిక శక్తి అపూర్వమని, నాగరికత నిరుపమానమని, ఆచార వ్యవహారములు సైన్సు ముఖ్య సూత్రములపై ఆధారపడి యున్నవని ఋజువుచేయబడినది ... ఇత్యాది.

24 డిశంబరు 1949 సం॥ “కృష్ణాపత్రిక” యిట్లు వ్రాయుచున్నది :

“అద్వైతబోధిని, నిర్విచారజీవనము, అభాసక్రైస్తవము, బ్రహ్మాండసృష్టి విజ్ఞానము, మానవసృష్టి విజ్ఞానము అనేడి అమూల్య గ్రంథములు ఆంధ్రలోకమున కర్పించి.....“కలిశకవిజ్ఞానము” ప్రథమ, ద్వితీయ భాగముల “శ్రీ కోట వెంకటచలంగారు” సమర్పించి కృత కృత్యులైరి.....ఆర్యభట్టు, కాళిదాసు, వరహమిహిరుని, భట్టోత్పలుని, భాస్కరాచార్యుల కాలప్రశంస గావించి జ్యోతిష సిద్ధాంతముల కాలనిర్ణయము బలపరచి పాశ్చాత్య విద్వాంసుల వితర్కముల ఖండించిరి ద్వితీయ భాగమున భీష్మ నిర్యాణం, శ్రీకృష్ణ భగవానుని కాలనిర్ణయముల నిదర్శనములతో నిర్ధారణచేసి, “పర్గిటరు” మున్నగు వారి సూచనల యందలి దోషముల స్పష్టీకరించిరి.....గ్రంథకర్త వెంకటాచలంగారు పూర్వాచార పరాయణులైనను, చరిత్ర పరిశోధకులకన్న మిన్నలై పాశ్చాత్య చరిత్ర కాదుల వ్రాతలు విమర్శకదృష్టితో పరిశీలించి సత్యాసత్యముల గ్రహించి జ్యోతిష, ప్రకృతివిజ్ఞాన సిద్ధాంతముల మనమునందిడుకొని సమన్వయింప జూచి తమ నిశ్చితాభిప్రాయముల నిర్భీతితో వెల్లిబుచ్చుట ప్రశంస నీయము.”

XIII

జాగృతి : డి 15-8-1949 తేదీగల పత్రికలో

“ప్రపథమంలో మానవుడు యెక్కడ యెలా ఉద్భవించాడు, అతని సంస్కరణ చరిత్ర యేమిటి అన్న మూల సమస్యల్ని తృణంగా చర్చించి ఆర్య విజ్ఞానాన్ని సుబోధం చేస్తున్న ఆంగ్ల వుత్తకం.”

XIV

THE HINDU, Sunday, July 17, 1949 (హిందూపత్రిక).

Manavasrishti Vijnanam. (The Genesis of the Human Race.)

By Kota Venkatachalam (Author)

Gandhinagar, Vijayavada.

"This is an attempt to ascertain the cradle of mankind with the almost exclusive aid of Vedic testimony. The author believes that the first man was an Aryan and that he was created in Aryavarta - the Valley of the Saraswati. etc.

XV

INDIAN REPUBLIC, Monday, July, 18; 1949.

(ఇండియన్ రిపబ్లిక్ పత్రిక)

Manava Srishti Vijnanam. By Kota Venkatachalam.....He points out that the first abode of the Aryans was Aryavarta. He quotes profusely from the Rigveda, Manusmriti, the Puranas, and the vedic commentaries. He supports his statements from the findings of the Geological and Archaeological researches etc.....An attempt is made in the work to stimulate in the minds of the students the spirit of research into this "all important matter of the writings of foreigners on the subject and rejecting what is not supported by Vedic writings, by the author is a wholesome feature. The maps supplied by Mr. Venkatachalam are useful. (See Pages 27, 81, 83).

The Appendix on the "Ancient Geography of the Puranas" is very interesting study. The section on modern countries which correspond to ancient names may be perused with interest. The problems raised are of practical value and should be solved with the aid of our own ancient literature and by a proper interpretation. The conclusions are thought provoking and deserve to be widely read and thought over.

The need for a reorientation of the study of Indian History is well indicated by the facts brought out in this work.'

XVI

పెడరేటెడ్ ఇండియా

(The Genesis of the Human Race)

"In this exceedingly well written booklet, the author has collected and set forth all the Vedic and Puranic authorities bearing on the question of the origin of the Human race and original home of the Aryans.

His opening up of the mine of evidence relating to that question must appeal to the heart of every patriotic Indian." etc.

తా॥ గొప్ప అనుభవముతో వ్రాయబడిన ఉత్తమమైన ఈ చిన్న గ్రంథములో మానవజాతియొక్క యుత్పత్తిని గురించియు, ఆర్యుల మొక్క యుత్పత్తిని గురించియు వేదములు, పురాణములు మొదలగు గ్రంథములనుంచి ప్రమాణ వాక్యములను సమకూర్చుచు గ్రంథకర్త గారు వివరించి యున్నారు.

వీటినిగురించి సూటిగా జెప్పబడిన మనఃపాచీన సారస్వతములో ప్రేషింపబడియుండిన ప్రమాణ వాక్యములను బయటకు తెచ్చుటవలన, దివరకు తెలియక బోయినను సాంప్రదాయ సిద్ధముగా వినుచువచ్చిన పతి దేశాభిమానికి ఇవి ఉత్తేజము కలుగ జేయక మానవు.

XVII

౧. ఆంధ్రులెవరు? అనెడి గ్రంథముమీద ది 11-12-1949 ఆంధ్రపత్రిక" సమీక్ష.

యదుకుల సంఘాతుడైన ఆంధ్రస్థవతి పేర మన దేశము "ఆంధ్ర వీశమై"నదని వీరు చెప్పుచున్నారు. (సంస్కృతభాగవతం, నవమస్కంధము 23 అధ్యాయం 5,6 శ్లోకములు - తెలుగుభాగవతము 9-685 వీరికి ప్రమాణము.)

“అత్యంతసమర్థతతో” వీరు తమ వాదమును నిలువబెట్టుకొను
 మనాఁడు. నడచుట కెట్టి సందియమును
 లేదు. ప్రపంచించిన యీ వాదమును
 ఆంధ్రచరిత్రకు నిర్మల బాహుళ్యము గావింపదగుదురు.
 భవిష్యత్పరిత్రకారులకు డృఢమనదగుటచేత వీరి కృషి అత్యంతము
 ప్రశంసనీయమగుచున్నది

అ భా స క్రైస్తవం

XVIII

తెలుగు స్వతంత్ర మద్రాసు.

ది 29-10-49

“అభాసక్రైస్తవము” జిజ్ఞాస రేకెత్తించే చురుకైన విమర్శన
 పుస్తకం.....రెండువేల సంవత్సరాలకి పైనుంచి ఈజిప్టులో
 “క్రిష్టియను” మతముంది...ఈవిషయాలన్నిటిని ఆయా గ్రంథాలనుండి
 సేకరించిన ప్రమాణవాక్యాలతో సహేతుకంగా వివరిస్తోంది” ఇత్యాది.

XIX

విజయవాణి పత్రిక, విజయవాడ.

ది 3-11-48

“ఇది ఒక అపూర్వ ప్రజ్ఞాసమన్విత పరిశోధకగ్రంథం. భారత
 దేశంలో మన సంస్కృతి విజ్ఞానాలకు భంగం కలిగిస్తూ వున్న యీ
 రోజుల్లో ప్రజల కన్నులను తెరుస్తున్నదీ గ్రంథం” ఇత్యాది.

XX

ఆంధ్రవాణి విజయవాడ.

ది 4-12-48

“క్రైస్తవమతము కల్పితమని ఋజువు చేయు గ్రంథము లన్నిటి
 కంటె యీ ఆంధ్రగ్రంథం యెక్కువ ప్రామాణికము గాగలదని చెప్పక
 పోదు. శ్రీ వెంకటాచలంగారు చేసిన చారిత్రక పరిశోధనకు ఆంధ్రు
 లెల్లరు ఋణపడియున్నారు.”—ఇత్యాది.